

Kutsal Ruh'un Meshedişi

*Kutsal Ruh Üzerinize
İnince Güç Alacaksınız*

Eray Öztürk

Kutsal Ruh'un MeshediŖi

[Eray Öztürk](#)

Telif Hakkı/Copyright Eray Öztürk, 2015

E-Kitap [Hristiyan Kitaplar](#) tarafından yapıldı. Daha fazla ücretsiz kitap indirmek için [sitemize ziyaret edin](#).

[Türkiye'de Kilise Adresleri](#)

İçindekiler

ÖNSÖZ

GİRİŞ

BÖLÜM 1: KAVRAMSAL OLARAK MESHEDİŞ

BÖLÜM 2: İMAN ATALARIMIZ DÖNEMİNDE MESHEDİŞ ÖĞRETİSİ VE

UYGULAMASI

Tanrı'nın Karakteri Hakkında

Tanrı'nın Kutsallığı Hakkında

Tanrı ile İlişkimiz Hakkında

Meshedişin Güçlü Vurgusu "Kutsama"

BÖLÜM 3: YASA DÖNEMİNDE MESHEDİŞ ÖĞRETİSİ VE UYGULAMASI

Meshediş Nasıl Uygulanıyor?

Kimler Meshediliyor?

Meshedişin Üç İşlevi

Vaat

BÖLÜM 4: YENİ ANTLAŞMA DÖNEMİNDE MESHEDİŞ ÖĞRETİSİ VE

UYGULAMASI

Meshediş ve İsa Mesih

Meshediş ve Elçiler

Meshediş ve İlk Kuşak Hristiyanlar

Meshediş ve Biz

BÖLÜM 5: KİLİSE TARİHİNDE MESHEDİŞ ÖĞRETİSİ VE UYGULAMASI

Eken Dönem Kilise Tarihi

Katolik ve Ortodoks İnancına Göre Mesh Öğretisi ve Uygulaması

Protestan Reformasyon Dönemi

Uyanış Başlıyor

Sonuç ve Gerekli Analiz

BÖLÜM 6: KUTSAL RUH VAFTİZİ ÖĞRETİSİ

Tamamlanan Kurtuluş Doktrini Nedir?

Kutsal Ruh Vaftizi Nedir?

Kutsal Ruh'u Almak ve Kutsal Ruh'la Vaftiz Olmak Arasındaki Fark Nedir?

Kutsal Ruh'la Vaftiz Olmak ve Kutsal Ruh'la Dolmak Arasındaki İlişki Nedir?

Kutsal Kitap'ta Kutsal Ruh Vaftizi ile İlgili Olarak Kullanılan Ortak İfadeler

Nelerdir?

Kutsal Ruh Vaftizi ve Ruhsal Armağanlar Arasındaki İlişki Nedir?

Kutsal Ruh Vaftizi'ni Ne Zaman Alabilirim?

Kutsal Ruh Vaftizi'ni Nasıl Alabilirim?

Kutsal Ruh'la Vaftiz Olduğumu Nasıl Bilebilirim?

Dillerle Konuşmak

Neden Bir Şey Olmuyor?

Kutsal Ruh'la Vaftiz Olmam Gerekliyor Mu?

BÖLÜM 7: NİHAİ HEDEF

ÖNSÖZ

Yıllar önce katıldığım bir şifa toplantısında konuşmacı kendi içimizde küçük gruplar oluşturmamızı istedi. Benim bulunduğum gruptaki bir adamın bacağı diğer bacağına göre daha kısaydı. Önderlerden biri yanımıza gelip o adamdan bacaklarını bir sandalyeye uzatmasını istedi ve İsa Mesih'in adıyla kısa olan bacağına uzamasını buyurdu. Peki sizce o anda ne oldu? İncil'e göre yaşanması gereken ve normal olan şey neyse o oldu. Adamın bacağı herkesin gözleri önünde uzadı ve diğer bacak ile aynı boya ulaştı. İşte o anda Hristiyan hizmetinin modernizm çağının aydınlanmacı kiliselerinin öğrettiğinden daha görkemli olduğunu anladım.

Bu olaydan bir süre sonra Kutsal Ruh ile vaftiz oldum. İlerleyen zamanlarda Kutsal Ruh'un meshedişi öğretisi ile ilgili dilimizde yazılmış açıklayıcı bir kaynak olmadığını gördüğümde Rab bunu yapmak için beni yönlendirdi. Kutsal Ruh vaftizinin sağlıklı öğretisini Türkiye kiliselerinde Kutsal Ruh'un gücüyle hizmet eden pastörlerden öğrenirken bu konuda açıklayıcı ve öğretici bir kaynağın büyük bereket getireceğine inanıyorum.

Bizlere vahiy ruhunu vererek görkemini açıklayan ve gözlerimizi açan Babamız Tanrı'ya övgü ve yücelik olsun! Amin.

GİRİŞ

Günümüzde Mesih'in Kiliselerinde, İsa'nın kendi sözünü artık belirtilerle ve harikalarla doğrulamayı bıraktığı, Kutsal Ruh'un armağanlar dağıtmaktan vazgeçtiği, Tanrı'nın artık peygamberlik sözlerinin aktarılmasından hoşlanmadığı gibi öğretilerin verildiğini ve Kralın Kahinleri'nin (sizler) mucizeleri beklememeleri için teşvik edildiklerini duyuyoruz. Daha sonrada kiliselerimizde dua ettiğimiz hastaların neden iyileşmediğine şaşırıyoruz ve meshedişin ateşine yer açıp Kutsal Ruh'un harikalar yaratan gücüne dayanan kiliselerden kulaklarına erişen şifa haberlerini reddedip en büyük mucize imandır vaazları veren pastörlerin ruhsal sıvazlamalarına tanık oluyoruz.

Bazı kiliseler için Tanrı'nın hastaları iyileştirmesi, belirtiler ve harikalar göstermesi şaşılacak bir istisnadır. Fakat İncil'e göre esas şaşılacak olan şey ve esasen istisna olan durum bunun tam tersidir. İsa'ya ya da elçilere gelen cinlilerin ve hastaların yüzde doksan dokuzu eli boş dönerken yalnızca yüzde birinin iyileştiğini düşünebilir misiniz? Hayır! Durum bunun tam tersiydi.

İsa'nın öğrencileri Selanik'e girdiğinde oradaki yerel halkın nasıl tepki verdiğini size hatırlatayım. Bağırarak meydanlarda dolaşıyorlardı.

“DÜNYAYI ALT ÜST EDEN O ADAMLAR BURAYADA GELDİLER!”

Peki ya sizin şehrinizdeki manzara nasıl? İnsanlar meydanlarda bağırarak dolaşıyorlar mı? Yoksa sizin orada olduğunuzun bile farkında değiller mi? Onlara Eriha'nın kocaman taş surlarını tek bir sözle yerle bir eden kişiler olduğunuzu göstermeniz gerekiyor. Bunun için tek bir şeye ihtiyacınız var.

Kutsal Ruh'un Meshedişi!

BÖLÜM 1: KAVRAMSAL OLARAK MESHEDİŞ

Kutsal Kitap'ın meshediş öğretisini incelerken sağlıklı bir temel atabilmek adına ilk olarak Eski ve Yeni Antlaşma bağlamlarında “*mesh*” kavramından bahsedeceğim.

Eski Antlaşma' da İbranice “*maşşah*” sözcüğünün Türkçe karşılığı yağ dökmek, yağ sürmek ya da yağla ovmak anlamına gelir. Bu ifade eylemin gerçekleştirilme şeklini ifade etmektedir. Yasa öncesi dönemde zeytinyağının Tanrı adına dikilmiş bir anıta dökülmesi Yakup'un Beytel'de gördüğü görümden sonra yaptığı bir uygulama¹ olarak karşımıza çıkar. Yasa döneminde ise Tanrı'nın Musa'dan özel bir mesh yağı hazırlamasını ve bu yağı Rab'bin hizmetinde kullanılacak eşyaların ve de hizmet edecek kişilerin üzerine dökmesini istediğini görürüz.

Yeni Antlaşma bağlamında ise Grekçe metinlerde karşımıza çıkan sözcük “*kriyo*” ifadesidir. Bu ifade de aynı Eski Antlaşma' da olduğu gibi yağ dökmek, yağ sürmek ya da yağla ovmak anlamına gelir.

İmanlılar olarak meshedilme kavramına denk olarak kullandığımız bir diğer ifade Kutsal Ruh vaftizi ifadesidir. Bu cümlenin zihinlerde bir çarpıda resmedilmesine engel olan şey belki de iki kelimesinin Türkçe bir kelimesinin ise İngilizceden alınmış olmasıdır. Vaftiz olarak dilimize çevrilen Grekçe ifade yani “*baptizo*” sözcüğü batırmak, yıkanmak anlamlarına gelir. Bu doğrultuda Kutsal Ruh'la vaftiz olmak cümlesini kurduğumuzda söylemek istediğimiz şey “Kutsal Ruh'a batırılmak ya da Kutsal Ruh ile yıkanmak” tır.

Bu kavramlar Kutsal Ruh'un meshedişi öğretisi bağlamında incelendiğinde Tanrı'nın bize sağladığı kutsamanın (Kutsal Ruh vaftizi ya da Kutsal Ruh'un meshedişi) ruhsal portresini çizmektedir. Göksel Babamız üzerimize kendi Ruh'unu dökmekte veya üzerimize kendi Ruh'unu sürerek bizleri Kutsal Ruh ile ovmaktadır. Diğer bir deyişle bizleri Kutsal Ruh'a batırarak (vaftiz) yıkamaktadır.

Bu kutsamanın nihai amacının ise Tanrı'nın Krallığı'nı hazırlamak olduğunu asla unutmamalıyız. Meshediş Tanrı ile farklı bir kişisel deneyim yaşamak amacıyla değil Rab'bin işini (hizmet etmek) yapmak amacıyla kiliseye sağlanmıştır. Bu konu yedinci bölümde Nihai Hedef başlığı altında daha detaylı anlatılacaktır.

BÖLÜM 2: İMAN ATALARIMIZ DÖNEMİNDE MESHEDİŞ ÖĞRETİSİ VE UYGULAMASI

Kutsal Yazıları dikkatsiz bir şekilde incelersek meshediş uygulamasının ilk defa Musa aracılığıyla İsrail'e verilen Kutsal Yasa ile birlikte ortaya çıktığını düşünebiliriz. Fakat Tanrı ile insan arasındaki ilişki ve de Tanrı'nın karakteri ve kutsallığı ile bağlantılı olarak Kutsal Kitap'ın öne çıkan doktrinlerinden biri olan "Meshediş Doktrini" Tanrı halkının tarihinde her zaman var olmuştur.

Örneğin dua disiplini belirli bir dönemde ortaya çıkmayıp bunun yerine Tanrı halkının tarihinde başlangıçtan beri gelen bir uygulama olmuştur. Ama yine de Kutsal Kitap'ta ilk dua örneğiyle yirmi dört bölüm sonra¹ karşılaşıyoruz.

Aynı şekilde meshediş uygulaması da iman atalarımızın tarihinde bilinen bir uygulama olmuştur. Fakat Kutsal Kitap'ta meshediş uygulaması ile ilk defa Yakup'un Beytel'de Tanrı ile yaşadığı kişisel deneyimden sonra karşılaşıyoruz.

*"Ertesi sabah erkenden kalkıp başının altına koyduğu taşı anıt olarak dikti, üzerine **zeytinyağı döktü.**" Yaratılış 28:18*

Yakup ağabeyi Esav'dan kaçıyordu. Gideceği yer dayısı Lavan'ın yanındı. Luz isimdeki kentin topraklarındayken yolculuk esnasında gece oldu başının altına bir taş koyup orada geceledi ve Tanrı'dan gelen bir rüya gördü. Yakup, Yahve ile ilk kişisel karşılaşmasını yaşadı. Bu karşılaşma ile mesh arasındaki ilişkiyi daha sonra inceleyeceğiz. Yakup uyandığında başının altına koyduğu taşı anıt olarak dikti ve anıtın üzerine "yağ döktü" yani mesh yaptı.

Bu olaydan üç bölüm sonra Rab'bin Yakup'a tekrar görünüp ona şöyle söylediğini okuyoruz.

*"Ben Beytel'in Tanrısı'yım. Hani orada bana anıt dikip **meshetmiş**, adak adamıştın." Yaratılış 31:13*

Bunun bizim için önemi ise şudur; Bu pasaj meshedişin yalnızca eski antlaşmayla ilgili olduğu ve günümüzde ise geçerliliğinin olmadığı yönündeki öğretiye karşı çıkar ve meshedişin Eski Antlaşma'dan önceki dönemlerden beri süregelen bir kavram olması bu kutsamanın Kutsal Yasa dönemiyle sınırlı kalmadığını gözler önüne serer.

Şimdi Kutsal Kitap'ta meshediş uygulaması ile bizi ilk defa karşılaştıran bu pasajda Yakup'un Tanrı ile olan kişisel deneyimi ile mesh arasındaki ilişki ve benzerliklere bakacağız.

Tanrı'nın Karakteri Hakkında

*“Yahve yanı başında durup, Atan İbrahim’in, İshak’ın Tanrısı Yahve benim dedi.”
Yaratılış 28:13*

Meshediş Tanrı ile kişisel bir deneyimdir. Rab, Yakup’a kendisini görkemi ile tanıttı ve bu deneyim Yakup’un Rab ile ilk kişisel karşılaşmasıydı. Tanrımız sevgi ve ilişki Tanrısı’dır ve O bizlere kendi işlerini göstermeyi ve de bizimle birlikte çalışmayı sever. Bundan dolayı bizlere sağlanan kutsama yani mesh Tanrı’nın karakterini yansıtır. Göksel Babamız bizlere önceden hazırladığı iyi işleri göstermek ve bizim aracılığımızla çalışmak ister. Bu nedenle kendi Ruhuyla bizleri meshetmeyi yani hizmet için atamayı, kutsamayı ve güçlendirmeyi sever.

“Oraya Beytel adını verdi. Kentin önceki adı Luz’du.” Yaratılış 28:19

Yakup Rab ile olan kişisel karşılaşmasından sonra orada bir anıt dikip o bölgeye Beytel ismini verdi. Kentin önceki ismi Fındık Ağacı anlamına gelen Luz kentiydi. Yakup Rab ile karşılaşmış ve O’nu tanımıştı. İbranice “*Beyt*” sözcüğü “kapı, ev” anlamlarına gelir “*el*” sözcüğü ise Tanrı anlamına gelir. Yakup bulunduğu bölgenin adını değiştirerek oraya Beytel yani Tanrı’nın Evi ismini verdi. Tıpkı Yakup’un tanıklığında olduğu gibi Kutsal Ruh’la meshedilme deneyimi de bizlere hayatımızda yeni bir anlayış katar.

*“... Üzerinde yattığın toprakları sana ve soyuna vereceğim. Yeryüzünün tozu kadar sayısız bir soya sahip olacaksın. Doğuya, batıya, kuzeye, güneye doğru yayılacaksınız. Yeryüzündeki bütün halklar sen ve soyun aracılığıyla kutsanacak. Seninle birlikteyim. Gideceğin her yerde seni koruyacak ve bu topraklara geri getireceğim. Verdiğim sözü yerine getirinceye kadar senden ayrılmayacağım.”
Yaratılış 28:13-15*

Yukarıda da belirttiğim gibi Tanrı sevgi ve ilişki Tanrısı’dır ve O bizlerle olan ilişkisini vaat üzerine kurar. Buna karşılık bizden beklediği şey ise O’nun vaatlerine dayanarak yaşamamızdır. Yani İman! Rab Yakup’a Beytel’de kişisel olarak kendisini açıkladığında Yakup ile olan ilişkisini vaatler üzerine kurdu.

Bu toprakları sana ve soyuna vereceğim.

Sayısız bir soya sahip olacaksın.

Yeryüzündeki tüm halklar senin soyun aracılığıyla kutsanacak.

Seninle birlikte olacağım ve asla bırakmayacağım.

Seni koruyacağım ve bu topraklara geri getireceğim

Aynı bunun gibi meshte vaat Tanrı’sının karakterini yansıtır. Kutsal Ruh’un meshediş Tanrı’nın vaadidir ve Tanrı bu vaadi sizin yaşamınızda kesinlikle yerine

getirecektir.

*"Ondan sonra bütün insanların üzerine **Ruhum'u döneceğim**. Oğullarınız, kızlarınız peygamberlikte bulunacaklar. Yaşlılarınız düşler, Gençleriniz görümler görecek. O günler kadın, erkek kullarınızın üzerine de **Ruhum'u döneceğim**." Yoel 2:28,29*

Tanrı'nın Kutsallığı Hakkında

*"Yakup uyanınca, "RAB burada, ama ben farkına varamadım" diye düşündü. **Korktu ve "Ne korkunç bir yer!" dedi, "Bu, Tanrı'nın evinden başka bir yer olamaz. Burası göklerin kapısı." Yaratılış 28:16,17***

İlk olarak "kutsallık" kavramından bahsedelim. Dilimizde kutsallık sözcüğü din anlamına gelir ve dini saygıyı ifade eder². Fakat Kutsal Kitap'ta kullanılan ifadenin bununla hiç ilgisi yoktur. Bu yüzden şimdi kavramsal algımızı Kutsal Kitap ile aynı hizaya sokalım. "Kutsal" olarak dilimize çevrilen sözcük İbranice "Kadoş" kelimesidir. Bu kelimenin ve kökünün dilimizde karşılık olarak geldiği anlamlar şunlardır: "temiz olmak, adanmak, tanrıya ayrılmak, yetkilendirilmek, farklı olmak, dar yola girmek, davet etmek, hazırlanmak, beyan etmek."

Kutsal Kitap'ta en çok öne çıkan ve de merkezinde bulunan konulardan biri, Tanrı'nın Kutsallığıdır. Kutsal Kitap diğer dini sistemlerin aksine yaşamlarımıza insan merkezli değil fakat "Tanrı Merkezli" bir anlayış katar. Bu bağlamda incelendiğinde mesh ile Tanrı'nın kutsallığı arasında güçlü bir ilişki vardır. Şöyle ki Tanrı'nın önceden hazırladığı iyi işleri yapmak ve O'nun egemenliğinin gelişini hazırlamak istiyorsak O'nun kutsamasını almamız gerekir. Yani Rab bizleri kendisine hizmet edebilmemiz için mesheder (kutsar).

Eski Antlaşma' da Tapınak içerisinde hizmet amacıyla kullanılacak eşyaların üzerine mesh yağı dökülerek bu eşyalar meshedilirdi. Yani Rab'bin hizmetinde kullanılacak eşyalar kutsanarak Rab'be ayrılırdı. Aynı biçimde Tapınak'ta, Rab'be hizmet edecek olan kahinlerinde kutsanmaları yani meshedilmeleri gerekirdi.

Bunun gibi Kutsal Ruh'un meshedişide Rab'bin işini (hizmet) yapabilmemiz için bizlere sağlanan bir kutsamadır.

Tanrı ile İlişkimiz Hakkında

"Oraya Beytel adını verdi. Kentin önceki adı Luz'du. Sonra bir adak adayarak şöyle dedi: "Tanrı benimle olur, gittiğim yolda beni korur, bana yiyecek, giyecek

sağlarsa, babamın evine esenlik içinde dönersem, **RAB benim Tanrım olacak.** Anıt olarak diktiğim bu taş Tanrı'nın evi olacak. Bana vereceğin her şeyin ondalığını sana vereceğim." *Yaratılış 28:19-22*

Yakup, Vaat Tanrı'sı ile karşılaştığında onun yaşamında artık bir değişim olmuştu. Yahve'yi tanımış ve yaşamında O'nu yüceltmeye karar vermişti. Aynı bunun gibi Kutsal Ruh'un meshedişi de bizim yaşamımızda bir takım yeni anlayış ve tutumlara yol açar.

Tanrı'nın Kutsallığı Hakkında Daha Derin Bir Bilinç

Rab'be Hizmet Etmek için Güçlü Bir Arzu

Yaşamlarımızda İsa'ya Tanıklık için Güç ve İstek

Müjdenin Yayılması için Daha Derin Bir Hassasiyet

Tanrı'nın Sevgisini ve Baba Yüreğini İnsanlara İletmek için Derin Bir Arzu

Günaha Karşı Daha Derin Bir Bilinç ve Hassasiyet

Dua etmek için daha güçlü bir istek.

Meshedişin Güçlü Vurgusu "Kutsama"

Kutsal Kitap'ta bizleri meshediş uygulaması ile ilk defa karşılaştıran bu pasajda bizlere öğretilen temel konu meshedişin işlevlerinden biri olan kutsamadır. Meshedişin hayatımızda ki üç işlevinden üçüncü bölümde daha detaylı bahsedeceğiz fakat şimdi bu üç işlevden biri olan "kutsama işlevi" hakkında birkaç şey söylemekte fayda var.

*"Ertesi sabah erkenden kalkıp başının altına koyduğu taşı anıt olarak dikti, üzerine **zeytinyağı döktü.**"* *Yaratılış 28:18*

Yakup rüyasından uyandığında Tanrı ile yaşadığı bu kişisel deneyimden sonra bir eylem gerçekleştirdi. Rab için bir anıt dikti ve üzerine zeytinyağı dökerek bu anıtı kutsal kıldı. Daha önce de belirttiğim gibi Eski Antlaşma döneminde Tapınak'ta, Rab'bin hizmetinde kullanılacak eşyaların üzerine de mesh uygulaması bu biçimde gerçekleştirilirdi. Çünkü Rab kutsaldır ve O'nun hizmetinde kullanılacak eşyalarında kutsanması yani Rab'be ayrılması gerekir. Bu bölümde meshedişin, Rab'be hizmet edebilmemiz için bizlere sağlanan bir kutsama olduğunu bilmemiz yeterlidir.

BÖLÜM 3: YASA DÖNEMİNDE MESHEDİŞ ÖĞRETİSİ VE UYGULAMASI

İman atalarımız yasa öncesi dönemde kurban sunma uygulamasını ana hatları belli olmak kaydıyla belirli bir esneklik içerisinde uygulamışlardı. Bununla birlikte Tanrı, Kutsal Yasa aracılığıyla kurban sunma uygulamasını belirli bir sistem içerisine oturttu. Hangi zamanlarda sunulacak, neden sunulacak, nasıl sunulacak vb.

Aynı biçimde meshediş uygulaması da Kutsal Yasa öncesinde Tanrı halkı tarafından tam bir esneklik içinde uygulanırken Kutsal Yasa ile birlikte bir düzen içerisine oturtuldu. Bu bölümde Tanrı'nın Musa aracılığıyla İsrail halkına verdiği Kutsal Yasa'da meshedişin nasıl düzenlendiğini inceleyeceğiz.

Meshediş Nasıl Uygulanıyor?

*“RAB Musa'ya şöyle dedi: "Şu nadide baharatı al: 500 şekel sıvı mür, yarısı kadar, yani 250'şer şekel güzel kokulu tarçın ve kamyş, "500 kutsal yerin şekeli hıyarşembe, bir hin de zeytinyağı. Bunlardan itriyatçı ustalığıyla güzel kokulu kutsal bir mesh yağı yap. Ona **kutsal mesh yağı** denecek.” Mısır'dan Çıkış 22-25*

İlk olarak Tanrı Musa'dan bir mesh yağı hazırlamasını istedi. Bu yağa kutsal mesh yağı denilecekti ve bu kutsal mesh yağı Kutsal Ruh'u simgeleyip iki şekilde uygulanacaktı.

Rab'bin Hizmetinde Kullanılacak Eşyalar Üzerine

*“Buluşma Çadırı'nı, Levha Sandığı'nı, masayla takımlarını, kandillikle takımlarını, buhur sunağını, yakmalık sunu sunağıyla bütün takımlarını, kazanı ve kazan ayaklığını hep **bu yağla meshet**. Onları kutsal kıl ki, çok kutsal olsunlar. Onlara değen her şey kutsal sayılacaktır.” Mısır'dan Çıkış 30:26-29*

Tapınak'ta, Rab'bin hizmetinde kullanılacak olan eşyaların kutsanması yani Rab'be ayrılmaları gerekirdi. Bu işlem Tanrı'nın Musa'dan hazırlanmasını istediği kutsal mesh yağı ile uygulanırdı.

Rab'be Hizmet Edecek Kişilerin Üzerine

Rab'be hizmet edecek olan kişiler atanmaları, kutsanmaları ve daha sonra göreceğimiz gibi güçle kuşanmaları amacıyla kutsal mesh yağı ile meshedilirlerdi. Eski Antlaşma'da meshedişin insanlar üzerine uygulanması aşağıda daha detaylı incelenecektir. Zira Eski Antlaşma döneminde bu kutsama yalnızca belirli gruplardaki kişiler için sağlanmaktaydı.

Kimler Meshediliyor?

Eski Antlaşma döneminde meshediş Tanrı halkının tümü için değil de yalnızca belirli bir grup için sağlanan bir kutsamaydı. Peki kimler bu kutsamayı almalıydı?

Kahinler

*"Bana **kâhin olmaları için** Harun'la oğullarını **meshedip kutsal kıl.**" Mısır'dan Çıkış 30:30*

Bir kahinin Rab'bin hizmetinde kahinlik edebilmesi için meshedilmesi gerekliydi. Meshedilmeyen bir kahinin Tapınak'ta, Rab için hizmette bulunması mümkün değildi.

Krallar

*"Sonra Samuel yağ kabını alıp yağı Saul'un başına döktü. Onu öpüp şöyle dedi: **"RAB seni kendi halkına önder (kral) olarak meshetti."** 1.Samuel 10:1*

Osmanlı tarihinde mevcut Padişah'ın ölümünden sonra en erken İstanbul'a gelip kendi adına hutbe okutan şehzade Padişah olarak kabul edilirdi. Bunun gibi İsrail'de ise bir kimsenin kral olabilmesi için meshedilmesi gerekirdi. Rab'bin halkına önderlik edecek olan kişinin başına kutsal mesh yağı dökülerek bu işlem uygulanırdı.

Peygamberler

*"RAB, "Geldiğin yoldan geri dön, Şam yakınındaki kırlara git" dedi, "Oraya vardığında, Hazael'i Aram Kralı olarak, Nimşi oğlu Yehu'yu İsrail Kralı olarak, Avel-Meholalı Şafat'ın oğlu Elişa'yı da **kendi yerine peygamber olarak meshedeceksin.**" 1.Krallar 19:15,16*

Bir peygamberin Rab'bin hizmetinde ve Rab adına peygamberlik edebilmesi için meshedilerek atanması Eski Antlaşma döneminde önemli bir uygulamaydı. Meshedilmemiş bir peygamber Rab'bin hizmetinde peygamberlik hizmeti yürütemezdi.

Gördüğümüz gibi Eski Antlaşma döneminde Kutsal Yasa ile birlikte meshedişi bir düzen içerisine koyan Tanrı meshedilecek kişi gruplarını bu şekilde belirlemiştir. Yalnızca üç grup kişi bu kutsamayı alabilirdi ve de almaları gerekliydi. Kahinler, Krallar ve Peygamberler.

Meshedişin Üç İşlevi

Bu bölümde meshedişin amacını ve Eski Antlaşma döneminde ki (Yeni Antlaşma'da da geçerlidir) işlevlerini inceleyeceğiz. Tanrı'da amaçsızlık yoktur. Bundan dolayı Tanrı'nın sağladığı bir kutsama olan ve de Tanrı'nın karakterini yansıtan meshte de amaçsızlık olamaz.

Meshedişin Kutsal Kitap'ta açıklanan üç ana amacı bulunmaktadır ve bu üç kıstas günümüzde de (Lütuf Dönemi) geçerlidir.

Atama

*“Bu giysileri ağabeyin Harun'a ve oğullarına giydir; sonra bana kâhinlik etmeleri için onları **meshedip atave** kutsal kıl.” Mısır'dan Çıkış 28:41*

Meshedişin hizmetle ilgili olduğunu unutmayın. Bu doğrultuda meshedişin ilk işlevi “*atama*” dır. Bu ayette geçen İbranice “*mala*” sözcüğü yetkilendirmek, onaylanmak anlamlarını taşır. Meshedişin ilk işlevi bize şunu öğretir. Rab'be hizmet edecek olan kişinin Rab tarafından yetkilendirilmesi ve Rab tarafından atanması gerekir. Meshediş uygulaması da tam olarak bunu simgeler. Rab'bin işini yapabilmek için Rab'bin onayını almak.

İsa'da öğrencilerine güçle kuşanacakları zamana kadar beklemelerini söylemişti¹. Kutsal Ruh'la vaftiz edilecekleri zamana kadar hizmet etmelerine ve son buyruğa² itaat etmelerine izin verilmedi.

Günümüzde de hizmetimizi Rab'be sunan bizlerin Rab tarafından hizmet için atanmamız gerekmektedir. Bu atamaya ise Kutsal Kitap, Kutsal Ruh vaftizi (Kutsal Ruh'un meshedişi) ismini verir.

Kutsama

*“Bana kâhin olmaları için Harun'la oğullarını **meshedip kutsal kıl**.” Mısır'dan Çıkış 30:30*

Meshediş'in ikinci önemli işlevi ise daha önce gördüğümüz gibi “*kutsama*” etkinliğidir. Rab'be hizmet edecek olan kişinin kutsanmasının işareti olarak mesh yağı kişinin üzerine dökülürdü. Kutsal Olan'ın işini yapabilmek için buna ihtiyacımız vardır. Yani Tanrı'nın onayına ve kutsamasına... Diğer bir deyişle Kutsal Olan bizde kendi işlerini yapabilmek için bizleri kendi Ruh'u ile meshederek hizmet için atar ve kutsal kılar.

Güçle Kuşanmak

*“Samuel yağ boynuzunu alıp kardeşlerinin önünde çocuğu meshetti. O günden başlayarak **RAB'bin Ruhu Davut'un üzerine güçlü bir biçimde indi**. Bundan sonra Samuel kalkıp Rama'ya döndü.” 1.Samuel 16:13*

Tanrı'da amaçsızlık yoktur! Eski Antlaşma'da Tanrı'nın amacı yalnızca simgesel bir ritüelin gerçekleştirilmesi için insanlara bir boyunduruk yüklemek değildi. Meshedişin ruhsal anlamının simgesel boyutu dışında bir de hedefi vardır. Meshedilen kişiler önemli bir deneyim yaşarlardı. Şöyle ki meshedilen kişinin üzerine Rab'bin

Ruh'u iner ve o kişiye yapacağı hizmet için güç verirdi. Kutsal Kitap'ta bunun net bir örneğini başka bir yerde daha görüyoruz. Tanrı, Buluşma Çadırının yapımı için hizmetçiler seçip onlara güç ve yetenek veriyor ve bunu onları kendi ruhuyla meshederek yapıyordu.

*“RAB Musa'ya şöyle dedi: "Bak, Yahuda oymağından özellikle Hur oğlu Uri oğlu Besalel'i seçtim. Beceri, anlayış, bilgi ve her türlü ustalık vermek için onu **ruhumla doldurdum**.“ Mısır'dan Çıkış 31:1-3*

Bunun gibi Yeni Antlaşma'da da durum aynıdır. Rab'bin kendisi öğrencilerine güçle kuşanana kadar beklemelerini söylemişti. Bu konuyu daha detaylı bir biçimde daha sonra tekrar işleyeceğiz.

Sonuç olarak Kutsal Kitap'a göre Eski Antlaşma'da gördüğümüz ve günümüz içinde geçerli olduğunu bildiğimiz meshedişin yaşamlarımızda ki üç ana işlevini tekrar hatırlayalım. Hizmet için “Atanma, Kutsanma ve Güçle Kuşanma”.

Vaat

*“Ondan sonra **bütün insanların üzerine**Ruhum'u dökeceğim. Oğullarınız, kızlarınız peygamberlikte bulunacaklar. Yaşlılarınız düşler, Gençleriniz görümler görecek. O günler kadın, erkek kullarınızın üzerine de **Ruhum'u dökeceğim**.“ Yoel 2:28,29*

Eski Antlaşma'da meshediş öğretisini inceledikten sonra şimdi Tanrı'nın Yoel peygamber aracılığıyla meshedişin doğasına ilişkin verdiği değişim vaadini inceleyip Eski Antlaşma bölümünü bitireceğim.

Bu bölümde ayrıntılı olarak gördüğümüz gibi meshediş, Tanrı'nın hazırlanmasını istediği kutsal mesh yağının üç grup kişi üzerine dökülmesi suretiyle uygulanmaktaydı. Fakat Tanrı, Kutsal Yazılar'da meshedişin doğasında bir değişim vaat etmektedir. Bu konuyu daha net anlayabilmek için bölüm sonundaki tabloyu inceleyebilirsiniz.

Yoel Peygamber aracılığıyla Tanrı'nın verdiği bu vaadin Kutsal Ruh vaftizi ile ilgili olarak yazıldığını Petrus'un, Pentikost gününe ilişkin verdiği vaazda net olarak görüyoruz.

Şimdi Yoel'in peygamberlik sözlerini inceleyelim. Tanrı ilk olarak şu beyanda bulunuyor:

Bütün İnsanların Üzerine...

Bildiğimiz gibi meshediş, Eski Antlaşma'da yalnızca üç grup kişi için sağlanmaktaydı. Ama Tanrı şimdi şöyle diyor: “Bütün İnsanların Üzerine...” Yani

meshediş artık yalnızca belirli bir grup kişi için değil Tanrı halkının tümü için sağlanan bir kutsama olmuştur. Çünkü Rab sizleri çarmıhta kendisiyle barıştırarak, egemenliğin işçileri olarak kullanmak, İsa'nın tanıkları yapmak ve de sizin aracılığınızla çalışmak istiyor. O zaman Kutsal Ruh vaftizinin sizin için olduğuna iman edin. Çünkü Rab bunu size sağlamak istiyor.

Ruhum'u Dökeceğim...

Yine bu bölümde detaylı biçimde gördüğümüz gibi meshediş, Eski Antlaşma döneminde mesh yağının kişinin üzerine dökülmesi suretiyle simgesel bir biçimde gerçekleştirilmekteydi. Bu noktada durup İncil'in Kutsal Yasa hakkında ki öğretisini incelemekte fayda var.

“Kutsal Yasa'da gelecek iyi şeylerin aslı yoktur, sadece gölgesi vardır...”
İbraniler 10:1

Tanrı, Kutsal Yasa aracılığıyla meshedişin doğasını, işlevini ve etkisini simgesel bir biçimde açığa çıkardı. Fakat meshedişin gerçek doğası Tanrı'nın Oğlu İsa Mesih'in günahlara karşılık olan ölümü ve dirilişi sayesinde Pentikost gününde ortaya çıkmıştır.

Yoel peygamber aracılığıyla bize verilen ikinci vaat ise meshedişin artık simgesel bir biçimde uygulanması yerine Tanrı'nın bizleri bizzat kendi Ruh'u ile meshedeceği gerçeğidir.

Kutsal Ruh'un Meshedişi	
Eski Antlaşma	Yoel'in Vaadi
<i>Yalnızca Üç Grup Kişi İçin Sağlanıyordu</i>	<i>Tüm İmanlılar İçin Sağlanacak</i>
<i>Yağ İle Uygulanıyordu</i>	<i>Tanrı'nın Ruh'u İle Uygulanacak</i>

BÖLÜM 4: YENİ ANTLAŞMA DÖNEMİNDE MESHEDİŞ ÖĞRETİSİ VE UYGULAMASI

Meshedişin yalnızca Kutsal Yasa içerisinde bulunan simgesel bir ritüel olduğunu ya da yalnızca Eski Antlaşma ile sınırlı kalan bir uygulama olup günümüzde geçerli olmadığını düşünmek için Kutsal Kitap'a dayanan hiçbir mantıklı sebebimiz yoktur. Kutsal Kitap meshedişin belirli bir dönemle sınırlı değil tam aksine daimi bir kutsama olup bugün bizim içinde geçerli olduğunu açıkça öğretir.

Bu bölümde Eski Antlaşma konusundan çıkıp Yeni Antlaşma'nın meshediş hakkındaki öğretilerini incelemek maksadıyla şu konulara değineceğim. İsa Mesih Kutsal Ruh'un meshedişini aldı mı? İsa bu konuda nasıl öğretiş verdi? Elçilerin bu kutsamaya ihtiyaçları var mıydı? İlk kuşak Hristiyanlar bu kutsamayı aldılar mı? İncil bizlerin Kutsal Ruh ile vaftiz olmamız hakkında ne öğretiyor?

Meshediş ve İsa Mesih

Bir soru üzerinde düşünmenizi istiyorum. İsa hizmetine ne zaman başladı? Otuz yaşına geldiğinde mi? Yahya tarafından suyla vaftiz edildiğinde mi? İblis tarafından denendikten sonra mı? İsa'nın hizmetine başlamasında dönüm noktası olan deneyimi neydi?

İsa hizmetine başladığı ilk zamanlarda Nasıra'da bir havraya girdi. Orada söylediği sözler son derece önemlidir.

*“Rab'bin Ruhu üzerimdedir. Çünkü O **beniyoksullara Müjde'yi iletme için meshetti.**” Luka 4:18*

İsa havraya girdiğinde Kutsal Ruh'la meshedildiğini ve hizmetine başladığını beyan etti. İbranice “*Meşiah*” ifadesi meshedilmiş olan anlamına gelir. Peki İsa ne zaman meshedildi?

*“Bütün halk vaftiz olduktan sonra İsa da vaftiz oldu. Dua ederken gök açıldı ve **Kutsal Ruh, bedensel görünümde, güvercin gibi O'nun üzerine indi.** Gökten, “*Sen benim sevgili Oğlum'sun, senden hoşnudum*” diyen bir ses duyuldu.” Luka 3:21,22*

İsa, Yahya tarafından vaftiz edildikten sonra Kutsal Ruh bedensel görünümde O'nun üzerine indi yani meshetti. Bu olaydan sonra Luka önemli bir ayrıntı verir. “*Kutsal Ruh'la dolu olarak Şeria Irmağı'ndan dönen İsa...*”²¹ İsa, Kutsal Ruh'un gücüyle kuşanmış olarak Şeria ırmağından döndü ve kır gün süreyle İblis tarafından denendi. Kırk günlük deneme süresinin sonunda İsa, Celile'ye dönerken Luka tekrar bir noktaya dikkatlerimiz çeker. “*İsa, Ruh'un gücüyle donanmış olarak Celile'ye döndü. Haber*

*bütün bölgeye yayıldı.*² Böylece Tanrı'nın Kutsal Oğlu beden alıp yeryüzüne indiğinde Nasıralı İsa iken meshedişi aldıktan sonra artık Nasıralı İsa Mesih olarak hizmetine başladı ve bu haber tüm yöreye yayıldı.

Şimdi Petrus'un, Kornelyus ile ev halkına müjdeyi bildirirken kullandığı ifadeye dikkat edelim.

*"...Tanrı'nın Nasıralı İsa'yı nasıl **Kutsal Ruh'la ve kudretle meshettiğini** biliyorsunuz..." Elçilerin İşleri 10:37*

İsa'nın meshedilmesinin Yeni Antlaşma bağlamında ne kadar önemli olduğunu, Petrus'un müjdeyi bildirirken bu detayı atlamamasından anlayabiliriz. İsa'nın Kutsal Ruh'la meshedilmesi, Yeni Antlaşma'nın meshediş öğretisi kapsamında bizim için oldukça önemlidir. İsa, Tanrı'nın Oğlu olduğu halde insan bedeni aldığı anda meshedilmeden hizmetine başlamadı. Meshedişe ihtiyacı vardı.

*"İsa, "Anne, benden ne istiyorsun? Benim **saatim daha gelmedi**" dedi." Yuhanna 2:4*

Eğer Tanrı'nın Oğlu insan bedeni aldığı anda hizmeti için bu kutsamaya ihtiyaç duyduysa bu ruhsal bilgi bizim yaşamımızda ve hizmetimizde bir değişim yaratmak zorundadır. Hristiyan hizmeti; Tanrı'nın Krallığı'nın gelişini hazırlamak amacıyla Baba Tanrı'nın önceden hazırladığı iyi işleri bizim aracılığımızla gerçekleştirmesidir. Hizmetimiz temelde iki farklı kaynaktan beslenebilir. Ya Kutsal Ruh'un gücünden ya da insan aklından... Mesh olmadan bazı iyi şeyler yapılabilir. Pastörel hizmet, merhamet hizmetleri, müjdeleme vs. Fakat bu iyi işlerin arkasında asla Kutsal Ruh'un güçlü tanıklığı bulunmaz. Ama yine de Rab'bin her durumda iyilik için etkin olduğunu ve meshedişe inanmadığı halde meshedilmiş olan pek çok Yeni Antlaşma imanlısı ve hizmetkarı olduğunu kabul ediyorum. Evet, Kutsal Ruh'un meshi olmadan bir takım iyi şeyler yapılabilir. Mesh olmadan yapamayacağımız ve imkansız olan şey ise İsa'nın yaptığı şeylerdir.

Meshediş ve Elçiler

Eski Antlaşma' da meshediş öğretisini ve Tanrı'nın Kutsal Ruh vaftizi ile ilgili olan vaadini inceledikten sonra Yeni Antlaşma'da İsa Mesih'in de meshedilmesi ile bu kutsamanın devamlılığını görmüş olduk. Şimdi ise elçilerin bu kutsamaya (Meshediş / Kutsal Ruh vaftizi) ihtiyaçları olup olmadığı sorusunu irdeleyeceğiz.

İsa Mesih günahlarımıza karşılık ölüp üçüncü gün ölümden dirildikten sonra kır gün süreyle yeryüzünde bulunmaya devam etti.³ Kırk günün sonunda ise Tanrı'nın sağına

yükseldi. Bu kırk günlük sürede İsa öğrencilerine Tanrı'nın Egemenliği'ne ilişkin çeşitli öğretiler verdi. Aynı zamanda öğrenciler bu sürede İsa'dan önemli bir buyruk almışlardı. İsa'nın elçilere verdiği son buyruğu (yüce görev) hepimiz biliriz.

*"İsa yanlarına gelip kendilerine şunları söyledi: "Gökte ve yeryüzünde bütün yetki bana verildi. Bu nedenle gidin, **bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin**; onları Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un adıyla vaftiz edin; size buyurduğum her şeye uymayı onlara öğretin. İşte ben, dünyanın sonuna dek her an sizinle birlikteyim."* Matta 28:18-20

Fakat öğrencilerin bu buyruğa itaat etmeden önce yerine getirmeleri gereken başka bir buyruk bulunmaktaydı. Ancak ondan sonra son buyruğa itaat edebilirlerdi.

*"Ben de Babam'ın vaat ettiğini size göndereceğim. Ama siz, yücelerden gelecek **güçle kuşanıncaya dek kentte kalın.**"* Luka 24:49

Luka bu önemli ayrıntıyı Elçilerin İşleri kitabında da vurgulamıştır;

*"Kendileriyle birlikteken onlara şu buyruğu vermişti: "Yeruşalim'den ayrılmayın, Baba'nın verdiği ve benden duyduğunuz sözün gerçekleşmesini **bekleyin**. Şöyle ki, Yahya suyla vaftiz etti, ama sizler birkaç güne kadar **Kutsal Ruh'la vaftiz edileceksiniz.**"* Elçilerin İşleri 1:4,5

İsa öğrencilerine beklemelerini söyledi. Evet Bekleyin! Ne zamana dek Ya Rab?

YÜCELERDEN GELECEK GÜÇLE KUŞANINCAYA DEK!

Nasıl ki Tanrı'nın Oğlu insan bedeni alıp bizleri günah ve ölümden kurtarmak için yeryüzüne indiğinde Kutsal Ruh ile meshedilmeden hizmetine başlamadıysa aynı biçimde öğrencilerine de bunu buyurdu. "Bekleyin Çünkü Kutsal Ruh'la Vaftiz Edileceksiniz"

Son olarak İsa'nın meshediş hakkında ki öğretisini incelemek yararlı olacaktır. İsa Mesih, Kutsal Ruh vaftizi hakkında sade ve basit bir öğretiler verdi.

*"Ama **Kutsal Ruh üzerinize inince güç alacaksınız.** Yeruşalim'de, bütün Yahudiye ve Samiriye'de ve dünyanın dört bucağında **benim tanıklarım olacaksınız.**"* Elçilerin İşleri 1:8

Kutsal Ruh vaftizi, İsa'nın tanıkları olabilmemiz için güçle kuşanmak anlamına gelir. Kutsal Ruh vaftizini; Rab'be hizmet edebilmek için Rab'bin onayı almak, kutsanmak ve güçle kuşanmak şeklinde İsa'nın öğretilerine uygun bir biçimde tanımlayabiliriz.

"Kutsal Ruh'u Almak" ve "Kutsal Ruh'la Vaftiz Olmak" konularını ve ikisi arasındaki ayrımı altıncı bölümde daha detaylı işleyeceğiz. Fakat şimdi bu konuya

biraz girmek gerekiyor. Zira günümüzde bazı teolojik sistemler Kutsal Ruh'u almak ile Kutsal Ruh'ta vaftiz olmak arasındaki ayrımı doğru biçimde yapamamaktadırlar ve bundan dolayı bazı kiliselerde meshediş öğretisi Kutsal Kitap'ın saf öğretisi ile vaaz edilememektedir.

Kutsal Ruh'u Almak ve Kutsal Ruh'la Vaftiz Olmak Arasındaki Fark

İsa'nın dirildikten sonra Tanrı'nın sağına yükselmeden önce kırk gün süreyle aramızda bulunmaya devam ettiğini önceki bölümde belirtmiştim. Yuhanna, bu kırk günlük sürede çok önemli bir olayın gerçekleştiğini kaydeder.

*“Bunu söyledikten sonra onların üzerine üfleyerek, **"Kutsal Ruh'u alın!"** dedi.”*
Yuhanna 20:22

Bu kırk günlük sürede İsa öğrencilere Kutsal Ruh'u verdi. Kutsal Ruh imanlılarda konut kurdu ve yaşamaya başladı. İsa dirildiği için artık kurtuluş tamamlanmıştı. Böylece öğrenciler Kutsal Ruh'u alabildiler. Elçilerin İşleri'ne geçtiğimizde ise İsa öğrencilerine bu sefer Kutsal Ruh ile vaftiz edileceklerini bildirir.

*“Şöyle ki, Yahya suyla vaftiz etti, ama sizler birkaç güne kadar **Kutsal Ruh'la vaftiz edileceksiniz.**”* *Elçilerin İşleri 1:5*

Öğrenciler Yuhanna yirminci bölümde zaten Kutsal Ruh'u almışlardı, İsa onlara Kutsal Ruh'u vermişti. Ama şimdi Elçilerin İşleri birinci bölüme geçtiğimizde görüyoruz ki İsa onlara Kutsal Ruh vaftizini almaları için beklemelerini söyler. Elçiler, İsa'nın kırk gün süreyle aralarında bulunduğu zaman diliminde Kutsal Ruh'u almışlardı. Fakat İsa göğe alındıktan on gün sonra ise (Pentikost gününde) Kutsal Ruh vaftizini aldılar. Kutsal Ruh'u almak kurtuluşumuzla ilgili bir konu iken Ruh'ta vaftiz olmak hizmetimiz ile ilgili bir konudur.

Kutsal Ruh'u almak ile Kutsal Ruh'ta vaftiz olmak arasındaki farkı ve bu öğretileri daha sonra inceleyeceğiz. Şimdilik bu iki kavramın, iki farklı farklı olguyu ifade ettiğini bilmek yeterlidir.

Pentikost Günü

“Pentikost Günü geldiğinde bütün imanlılar bir arada bulunuyordu. Ansızın gökten, güçlü bir rüzgarın esişini andıran bir ses geldi ve buldukları evi tümüyle doldurdu. Ateşten dillere benzer bir şeylerin dağılıp her birinin üzerine indiğini gördüler. İmanlıların hepsi Kutsal Ruh'la doldular, Ruh'un onları konuşturduğu başka dillerle konuşmaya başladılar.” *Elçilerin İşleri 2:1-4*

İlk olarak biraz Pentikost gününden bahsedelim. Pentikost günü kavramı dilimizde “ellinci gün” anlamına gelir. Bu günün Eski Antlaşma tarihinde önemi oldukça

büyüktür ve iki anlamı vardır. İlk olarak Pentikost günü İsrail'e Sina Dağında Kutsal Yasa'nın verildiği günün yıl dönümüdür. İkinci olarak ise bu bir bayram günüydü. İbranice'de bu bayrama verilen isim “*Şavout*” yani Haftalar Bayramı'dır.

“İlk ürünleri kutlama günü, ***Haftalar Bayramı'nda*** RAB'be yeni tahıl sunusu sunduğunuzda kutsal toplantı düzenleyecek, gündelik işlerinizi yapmayacaksınız.”
Çölde Sayım 28:36

Ayette de belirtildiği gibi bu gün tarım ile ilgili olarak kutlanan ilk ürünlerin bayramıydı. İşte tamda bugün Rab ilk defa kiliseye Kutsal Ruh vaftizini dökmüş ve bu kutsamayı yüreklerimizde bugünde gerçekleştirmek istemektedir.

Şimdi Yeni Antlaşma' da Pentikost günü konusuna girebiliriz. Büyük bir ev ve içeride ortalama yüz yirmi kişi bulunuyor. Haftalar bayramını kutlamak için toplanmışlar dualar ediyorlar, ilahiler söylüyorlar ve muhtemelen Yahudilerin Haftalar Bayramı gününde okudukları 19. Mezmuru okuyorlar...

Gökler Tanrı'nın görkemini açıklamakta,

Gökkubbe ellerinin eserini duyurmakta.

Gün güne söz söyler, Gece geceye bilgi verir.

Ne söz geçer orada, ne de konuşma, Sesleri duyulmaz.

Ama sesleri yeryüzünü dolaşır, Sözleri dünyanın dört bucağına ulaşır.

Güneş için göklerde çadır kurdu Tanrı.

Gerdekten çıkan güveye benzer güneş, Koşuya çıkacak atlet gibi sevinir.

Göğün bir ucundan çıkar, Öbür ucuna döner,

Hiçbir şey gizlenmez sıcaklığından...

Bir anda hiç beklemedikleri şeyler olmaya başlıyor. Gökten bir ses duyuluyor. Güçlü bir rüzgarın esişini andırıyor ve buldukları evi tümüyle dolduruyor. Başlarını yukarı kaldırıyorlar ve bu sefer daha tuhaf bir şey görüyorlar. Ateşten dillere benzer bir şeyler dağılıp her birinin üzerine iniyor. Hepsi, bütün imanlılar Kutsal Ruh ile ilk defa ve güçlü bir biçimde dolduruluyorlar (Kutsal Ruh vaftizi). Sonra hepsi Ruh'un onları konuştuğu dillerle konuşmaya başlıyor.

Evet, imanlılar Kutsal Ruh'la vaftiz oldular ve bunun bir işareti olarak dillerle konuşmaya başladılar. Peki sonra ne oldu? Hastaları iyileştirmek şöyle dursun İsa'nın adından bahsetmeye korkan, evlerinden dışarı çıkamayan bu balıkçılar ne yaptılar dersiniz? Dünyayı alt üst ettiler! İşte bu Kutsal Ruh'un meshedişidir ve bu kutsama *Sizin İçin.*

Kutsal Ruh'la Vaftiz Olmak ve Kutsal Ruh'la Dolmak Arasındaki Fark

Daha önce Kutsal Ruh'u almak ve Kutsal Ruh'ta vaftiz olma konuları hakkında bir giriş yapmıştım. Şimdi yine altıncı bölümde daha detaylı inceleyeceğimiz konulardan biri olan Kutsal Ruh'la vaftiz olmak ve Kutsal Ruh'la dolmak arasındaki ayrım hususunda küçük bir ara giriş yapmak gerekiyor.

Daha önce gördüğümüz gibi elçiler Yuhanna yirminci bölümde Kutsal Ruh'un varlığını almışlardı, Elçilerin İşleri ikinci bölümde ise Ruh'un vaftizini yani gücünü aldılar. Bu deneyimin kaydından sonra Luka, Elçilerin İşleri dördüncü bölümde dikkatlerimizi tekrar çeker.

*“O zaman **Kutsal Ruh'la dolan Petrus**onlara şöyle dedi: "Halkın yöneticileri ve ileri gelenler!..." Elçilerin İşleri 4:8*

Kutsal Ruh vaftizinin anlamını ve işlevini bu bölüme kadar farklı bağlamlarıyla birlikte işledik. Peki Kutsal Ruh'la dolmak ne anlama geliyor? Pentikost gününde Kutsal Ruh vaftizini alan imanlıların daha sonraları tekrar ve tekrar Kutsal Ruh'la dolduklarını görürüz.

*“Duaları bitince toplandıkları yer sarsıldı. Hepsi **Kutsal Ruh'la doldular** ve Tanrı'nın sözünü cesaretle duyurmaya devam ettiler.” Elçilerin İşleri 4:31*

*“Ama **Kutsal Ruh'la dolan Saul**, yani Pavlus, gözlerini Elimas'a dikerek, "Ey İblis'in oğlu!" dedi.” Elçilerin İşleri 13:9*

Kutsal Ruh'la dolmanın hayatımızdaki işlevini ve Kutsal Ruh vaftizinden nasıl farklılaştığını daha detaylı olarak sonra anlatacağım. Şimdilik Kutsal Ruh'un bu iki eyleminin birbirinden farklı etkinlikler olduğunu bilmek yeterlidir.

Meshediş ve İlk Kuşak Hristiyanlar

Başkahinimiz Tanrı Oğlu İsa, Ruh'un meshedişini aldı. Elçiler'de aynı biçimde İsa'ya tanıklık görevlerini yerine getirebilmek, hastaları iyileştirmek, mucizeler yapmak ve müjdeyi yaymak için bu kutsamayı yani Kutsal Ruh vaftizini aldılar. Bu bölümde ise ilk kuşak Hristiyanlar'ın bu kutsamaya ihtiyaçları var mıydı? Meshedişi aldılar mı? Bu tip sorular üzerinde duracağız.

Kutsal Kitap, ilk nesil Hristiyanlar'ın Kutsal Ruh vaftizini alma deneyimleri ile ilgili olarak Pentikost günü haricinde dört farklı örnek olay aktarır. Bu dört örnek olayı sıra sıra inceleyeceğiz.

Samiriyeliler

“O gün Yeruşalim'deki kiliseye karşı korkunç bir baskı dönemi başladı. Elçiler hariç bütün imanlılar Yahudiye ve Samiriye'nin her yanına dağıldılar.” Elçilerin

İşleri 8:11

Sıkıntı ve baskı Tanrı Sözü'nün akaryakıtıdır. Dünya Müjde'yi baskı altına alarak yok etmeye çalıştığında bu yaptıkları Müjde'nin ateşini körüklemekten başka bir işe yaramamıştır. Elçilerin döneminde de durum böyleydi. Müjde'ye karşı Yeruslüm'de büyük bir baskı dönemi başladı. Bunun sonucunda imanlılar Yahudiye ve Samiriye coğrafyalarına dağıldılar.

“Bunun sonucu dağılan imanlılar, gittikleri her yerde Tanrı sözünü müjdeliyorlardı.” Elçilerin İşleri 8.4

Tabi ki bu olay müjdenin yayılmasına yaradı. Baskıdan dolayı dağılan imanlılar gittikleri yerlerde Tanrı Sözü'nü müjdelemeye başladılar. İçlerinden biri Filipus ise Samiriye'ye gidip müjdeyi orada yaymaya başladı.

“Filipus, Samiriye Kenti'ne gidip oradakilere Mesih'i tanıtmaya başladı.” Elçilerin İşleri 8.5

Bunun sonucunda müjde Kutsal Ruh'un gücüyle, belirtiler ve harikalarla Samiriye coğrafyasında yayılmaya başladı. *“Filipus'u dinleyen ve gerçekleştirdiği belirtileri gören kalabalıklar, hep birlikte onun söylediklerine kulak verdiler. Birçoklarının içinden kötü ruhlar yüksek sesle haykırarak çıktı; birçok felçli ve kötürüm iyileştirildi.”*⁴ Luka o kentte büyük sevinç oldu diye kaydeder. Yani Müjde'nin esenliği ve kurtuluşun sevinci o kente gelmişti. On dördüncü ayette yazıldığı gibi halk Tanrı Sözü'nü benimseyerek İsa Mesih'e iman etti.

Bundan sonra olayın seyrinin değiştiğini görürüz.

“Yeruslüm'deki elçiler, Samiriye halkının, Tanrı'nın sözünü benimsediğini duyunca Petrus'la Yuhanna'yı onlara gönderdiler.” Elçilerin İşleri 8:14

Elçiler, Samiriyeliler'in iman ettiğini duyunca onlara kendilerinin sahip oldukları kutsamayı yani Kutsal Ruh vaftizini (meshediş) iletmek için Petrus'u ve Yuhanna'yı oraya gönderdiler. Daha sonra Luka şunları kaydeder.

“Petrus'la Yuhanna oraya varınca, Samiriyeli imanlıların Kutsal Ruh'u almaları için dua ettiler. Çünkü Ruh daha hiçbirinin üzerine inmemiştir. Rab İsa'nın adıyla vaftiz olmuşlardı, o kadar. Petrus'la Yuhanna onların üzerine ellerini koyunca, onlar da Kutsal Ruh'u aldılar.” Elçilerin İşleri 8:15-17

Bazı kişiler Meshediş Doktrinini çürütmek için burada Samiriyeli imanlıların Kutsal Ruh'la vaftiz olmadıklarını bunun yerine Kutsal Ruh'u ilk defa aldıklarını öğretirler. Bu öğreti doğru değildir hatta sakıncalıdır. Bir kimsenin İsa Mesih'e iman ettiği, Tanrı Sözü'nü benimsediği, Kutsal Ruh'un gücüyle kendisine gelen müjdeyi işitip

iman ettiği halde Kutsal Ruh'u almaması Kutsal Kitap'a uygun bir doktrin değildir. Daha önce belirttiğim gibi Kutsal Ruh'u almak Tanrı'nın kurtuluşumuzla ilgili olarak gerçekleştirdiği bir eylemdir. İsa Mesih'i Rab ve Kurtarıcımız olarak kabul ettiğimiz o anda Kutsal Ruh'u alırız. Bu bağlamda Samiriyeliler İsa'ya iman ettikleri ilk anda Kutsal Ruh'un varlığını zaten almışlardı. Almadıkları şey Kutsal Ruh'un gücü yani Kutsal Ruh vaftiziydi. Bu durumda şu soru aklınıza takılabilir. Peki o halde Luka bu olayı aktarırken Samiriyeliler'in Kutsal Ruh'la vaftiz olmadıklarını söylemek yerine neden Kutsal Ruh'u almadıklarını söyledi. Bu sorunun cevabını bulmak için ilk Hristiyanlar ve elçilerle empati kurmamız gerekir. Onların bizim gibi terminolojileri, sistematikleştirilmiş doktrinsel maddeleri yoktu ve kavramlar konusunda da bizim kravatlı fundamental teologlarımız kadar kalıpsal değillerdi. Kavramları kullanma konusunda esnektiler. Örneğin o dönemde bir Yahudi Grekçe "Baptizo" sözcüğünü kullanırsa akıllara Yasa'da bahsedilen yıkanma buyrukları ve geleneklerden kaynaklanan yıkanma töreleri gelirdi. Ama onlar Ruh'un meshedişi içinde "baptizo" sözcüğünü kullandılar. Yani "Kutsal Ruh'la Yıkanmak". Başka bir örnek vermek gerekirse Petrus, Pentikost gününde yaşanılan olayı çevrede toplanan insanlara anlatırken bu kutsamayı onlarında alabileceğini anlatmak için "...Kutsal Ruh armağanını alacaksınız" ifadesini kullanmıştır. Bu ifade Petrus'a has bir ifade olup Kutsal Kitap'ın başka bir yerinde bulunmaz.

Bazı kişiler ise Samireye'de yaşanan olayın istisnai bir durum olduğunu söyler. Elçilerin dönemini bir geçiş dönemi olarak yorumlama suretiyle ele alan bu görüş Kutsal Kitap'ın genel yapısı ile uyuşmamaktadır. İncil, elçilerin dönemini istisnalarla dolu ve günümüz için geçerli olmayan bir ara geçiş dönemi olduğunu asla öğretmez. Aksi halde kilisenin elisel temel üzerine kurulu olduğunu nasıl iddia edebiliriz.

Sonuç olarak Luka, bu ifadeleri kullanırken anlatmak istediği şey; Kutsal Ruh'un bir kişinin üzerine inmesi yani Kutsal Ruh vaftizinin alınmasıdır. Kutsal Ruh'u iman ettiğimiz anda aldığımıza ilişin Kutsal Kitap öğretisini destekleyen ayetleri aşağıda vereceğim. Bu konu ile daha çok ilgilenmek istiyorsanız aşağıdaki ayetlere gözatabilirsiniz.

Rom. 8:9 / 2. Kor. 1:22 / Gal. 3:2,5,13 / Efe. 1:13 / 1.Yuh. 4:15

Sonuç olarak ilk kuşak Hristiyanlar'ın Kutsal Ruh vaftizini almalarına ilişkin Kutsal Kitap'ın bize verdiği ilk örnekten öğreniyoruz ki; Samiriyeliler, Petrus ile Yuhanna'nın kendilerine el koyarak meshedişi aktarmaları suretiyle bu kutsamayı aldılar yani Kutsal Ruh'la vaftiz oldular.

Pavlus'un Deneyimi

Elçilerin İşleri dokuzuncu bölümde Saul'un Rab'le nasıl tanıştığını hepimiz biliriz. Pavlus'un tanıklığıyla ilgili çok vaaz duyarız fakat Pavlus'un Kutsal Ruh'la güçlendirilmesi ile ilgili çok az şey duyuyoruz. Rab, Hananya'yı Pavlus'un yanına gönderir ve Luka bu olayı bize şu şekilde aktarır;

*"Bunun üzerine Hananya gitti, eve girdi ve ellerini Saul'un üzerine koydu. "Saul kardeş" dedi, "Sen buraya gelirken yolda sana görünen Rab, yani İsa, gözlerin açılsın ve **Kutsal Ruh'la dolasin diye** beni yolladı." Elçilerin İşleri 9:17*

Pavlus'un Rab ile kişisel karşılaşmasından sonra düşünmek için üç gün zamanı oldu. Muhtemelen Rab'bi görür görmez hayatında ne kadar büyük bir hata yaptığını zaten anlamış ve İsa'yı Rab ve Kurtarıcısı olarak kabul etmişti. Hananya yanına geldiğinde ise şu beyanda bulunuyor. "Rab, Kutsal Ruh'la dolman için beni yolladı." Luka, Pentikost gününde elçilerin Kutsal Ruh'la vaftiz olmalarını anlatırken yine aynı ifadeyi kullanmıştı. "Kutsal Ruh'la Vaftiz" olarak ifade ettiğimiz olay bir kişinin Kutsal Ruh'la ilk defa güçlü bir biçimde doldurulmasıdır. Bu ayette gördüğümüz gibi Pavlus, Hananya'nın kendisine el koyması ile Kutsal Ruh'la ilk defa, güçlü bir biçimde ve tam olarak dolduruldu yani Kutsal Ruh ile vaftiz oldu.

Sonuç olarak bu ikinci örnekte de görüyoruz ki Pavlus'un kendisi de bu kutsamayı (mesh) almıştır.

Kornelyus ve Ev Halkı

Rab artık Müjde'nin öteki uluslara da ulaşmasını istemişti. Bunun için başlangıç olarak Petrus ve Kornelyus ile ev halkını kullandı. Petrus'un ve Kornelyus'un görüşlerine değinmeyeceğim. Fakat olayı bilmeyen kişilerin Elçilerin İşleri 10:1-11:19 ayetlerini okumalarını tavsiye ederim.

Petrus, Kornelyus'a ve ev halkına Müjde'yi bildirirken beklenmedik bir olay gerçekleşir.

*"Petrus daha bu sözleri söylerken **Kutsal Ruh, konuşmayı dinleyen herkesin üzerine indi.** Petrus'la birlikte gelen Yahudi imanlılar, Kutsal Ruh armağanının öteki uluslardan olanların da üzerine dökülmesini şaşkınlıkla karşıladılar. Çünkü onların, bilmedikleri dillerle konuşup Tanrı'yı yücelttiklerini duyuyorlardı. O zaman Petrus, "Bunlar, tıpkı bizim gibi Kutsal Ruh'u almışlar. Suyu vaftiz olmalarına kim engel olabilir?" dedi." Elçilerin İşleri 10:44-47*

En kesin yoruma göre Kornelyus ve ev halkı Petrus ile Yahudi imanlılar evlerine gelmeden önce yaşadıkları deneyimden dolayı zaten Rab'bin elçi aracılığıyla

kendilerine bildireceği Müjde'ye iman etmeye hazırlardı. Bu yüzden Petrus daha Müjdeyi kendilerine bildirirken yüreklerinde Mesih'i Rab olarak kutsamış olmaları aksi halde Kutsal Ruh vaftizini alamazlardı. Evet, Kornelyus ve ev halkı yüreklerinde İsa'yı yaşamlarına kabul ettiler ve eş zamanlı olarak Kutsal Ruh vaftizini de aldılar. Petrus bu olayı Yeruşalim'de ki elçilere ve ihtiyarlara şöyle anlatır;

*"Ben konuşmaya başlayınca Kutsal Ruh, başlangıçta bizim üzerimize indiği gibi, onların da üzerine indi. O zaman Rab'bin söylediği şu sözü anımsadım: 'Yahya suyla vaftiz etti, sizler ise **Kutsal Ruh'la vaftiz edileceksiniz.**' Tanrı, Rab İsa Mesih'e inanmış olan bizlere verdiği armağanın aynısını onlara verdiyse, ben kimim ki Tanrı'ya karşı koyayım?" Elçilerin İşleri 11:15-17*

Bu olayın gelişiminin bu kadar hızlı olmasının sebebi bölümün bağlamına bakıldığında, Rab'bin, Yahudiler'den oluşan kiliseye tövbe etme ve kurtuluşa kavuşma fırsatının öteki uluslara da verildiğini gösterme tasarısıdır.

Bu ayetlerde dikkatimizi çeken başka bir husus; Petrus ile gelen Yahudi imanlıların Kornelyus ve ev halkının üzerine Kutsal Ruh'un indiğini söylemeleridir. Bunu nasıl bildiler sorusunu sormak gerekiyor. Gökyüzünde bir güvercin görmediler. Ama şunu gördüler; "Dillerle Konuşuyorlardı." Kutsal Ruh vaftizini aldığımızı nasıl bileceğimiz konusunu sonraki bölümlerde ele alacağız.

Efes'te ki Öğrenciler

"Apollon Korint'teyken Pavlus, iç bölgelerden geçerek Efes'e geldi. Orada bazı öğrencileri bularak onlara, "İman ettiğiniz zaman Kutsal Ruh'u aldınız mı?" diye sordu. "Kutsal Ruh'un varlığından haberimiz yok ki!" dediler." Elçilerin İşleri 19:1-2

Pavlus Efes'e geldiğinde doktrinsel hataları olan bir grup öğrenci ile tanıştı. Bu küçük inanlı topluluğunun Kutsal Ruh ve Su vaftizi öğretisi ile ilgili önemli bilgi eksiklikleri vardı. Pavlus onlara doğru bir biçimde öğretiş verdikten sonra onların "meshediş" ten yoksun kalmalarını istemez.

*"Pavlus ellerini onların üzerine koyunca **Kutsal Ruh üzerlerine indi** ve bilmedikleri dillerle konuşup peygamberlik etmeye başladılar." Elçilerin İşleri 19:6*

Onlar için el koyup dua eder ve onlarda Kutsal Ruh vaftizini alırlar. Bunun bir işareti olarak da dillerle konuşup peygamberlik etmeye başlarlar.

Meshediş ve Biz

Bu bölüme kadar Eski Antlaşma öncesinde ve de Eski Antlaşma'da mesh öğretisini ve uygulamasını inceledik. Tanrı'nın Ruhunu dökeceği vaadini ve sonrada İsa Mesih'inde Kutsal Ruh'un meshedeşini aldığını gördük. Bununla birlikte bu kutsamanın elçiler ve de ilk kuşak inanlı toplulukları içinde sağlandığını gördük. Şimdi bu başlık altında Peki ya biz? Sorusu üzerinde duracağız. Elçiler ve de ilk nesil imanlılar için geçerli olan ve onlara sağlanan bu kutsamanın (Kutsal Ruh Vaftizi) bizim için günümüzde geçerli olmadığını iddia etmek Kutsal Kitap yorumlama ilkelerini çöpe atmak demektir. Bu konuda farklı doktrinsel yorumların bulunmasından dolayı bu konuyu özel bir başlık altında işlemeyi uygun gördüm. Bu bağlamda Yoel'in Peygamberlik sözünü, Yahya'nın beyanını, Petrus'un Pentikost günü verdiği vaazı ve de Yeni Antlaşma mektuplarında bize verilen öğretileri inceleyeceğiz.

Yoel'in Peygamberliği

*"Ondan sonra **bütün insanların üzerine**Ruhum'u dökeceğim. Oğullarınız, kızlarınız peygamberlikte bulunacaklar. Yaşlılarınız düşler, Gençleriniz görümler görecek. O günler kadın, erkek kullarınızın üzerine de **Ruhum'u dökeceğim.**" Yoel 2:28,29*

Kutsal Ruh vaftizi Tanrı'nın Eski Antlaşma'da Yoel aracılığıyla bize bildirdiği bir vaattir ve bu vaat tüm imanlıları kapsar. Yoel açıkça konuşur, bir grup kişi demez ya da bu kutsamanın ortadan kalkacağını söylemez aksine "tüm insanlar" için konuşur. Tanrı kendi Ruh'unu tüm imanlıların üzerine dökmek istiyor.

Yahya'nın Bildirisi

*"Ben sizi suyla vaftiz ettim, ama O sizi **Kutsal Ruh'la vaftiz edecektir.**" Markos 1:8*

Yahya, İsa'yı "Kutsal Ruh'la vaftiz eden" olarak tanımlar. İsa'nın hizmetinin öne çıkan boyutlarından biride bizleri Kutsal Ruh ile vaftiz etmektir.

*"Ben O'nu tanıımıyordum. Ama suyla vaftiz etmek için beni gönderen, 'Ruh'un kimin üzerine inip durduğunu görürsen, **Kutsal Ruh'la vaftiz eden O'dur'** dedi." Yuhanna 1:33*

İsa'nın yeryüzünde kimseyi Ruh'ta vaftiz etmediğini biliyoruz. Rab, dirilişinden sonra kiliseye bu kutsamayı sağlamaktadır. Geçmişte, günümüzde ve gelecekte...

Petrus'un Vaazı

Pentikost günü imanlıların yaşamlarında gerçekleşen Kutsal Ruh vaftizi deneyiminden sonra çevrede bulunan halk bu olayı anlamamış ve tuhaf karşılamıştı.

Bunun üzerine Petrus, Pentikost gününde yaşanan bu olay ile ilgili bir vaaz verdi.

“Bunun üzerine Onbirler'le birlikte öne çıkan Petrus yüksek sesle kalabalığa şöyle seslendi: "Ey Yahudiler ve Yeruşalim'de bulunan herkes, bu durumu size açıklayayım. Sözlerime kulak verin. Bu adamlar, sandığınız gibi sarhoş değiller. Saat daha sabahın dokuzu! **Bu gördüğünüz, Peygamber Yoel aracılığıyla önceden bildirilen olaydır: 'Son günlerde, diyor Tanrı, Bütün insanların üzerine Ruhum'u dökeceğim.** Oğullarınız, kızlarınız peygamberlikte bulunacaklar. Gençleriniz görümler, Yaşlılarınız düşler görecek. O günler kadın erkek Kullarımın üzerine Ruhum'u dökeceğim, Onlar da peygamberlik edecekler.” Elçilerin İşleri 2:14-18

Petrus vaazına başlarken ilk olarak Tanrı'nın Yoel Peygamber aracılığıyla verdiği vaadi anımsatıyor. Pentikost gününde yaşanan Kutsal Ruh vaftizi tecrübesinin Yoel peygamber tarafından önceden bildirildiğini ve Tanrı'nın bu kutsamayı kiliseye sağlamak istediğini görüyoruz.

“O (İsa), Tanrı'nın sağına yüceltilmiş, vaat edilen Kutsal Ruh'u Baba'dan almış ve şimdi gördüğünüz ve işittiğiniz gibi, bu Ruh'u üzerimize dökmüştür.” Elçilerin İşleri 2:33

Tanrımız vaat ve ilişki Tanrı'sıdır ve O Sadıktır. Rab önceden vaat ettiği gibi Oğlu İsa aracılığıyla Kutsal Ruh'u üzerimize dökmek istiyor. Petrus'un vaazından sonra halk yüreğini Rab'bin Sözü'ne açar ve elçilere sorarlar, “Kardeşler ne yapmalıyız?” Elçilerin İşleri 2:37

Petrus'un verdiği yanıt bizim için önemlidir. Petrus şöyle yanıt verdi;

“...Tövbe edin, her biriniz İsa Mesih'in adıyla vaftiz olsun. Böylece günahlarınız bağışlanacak ve Kutsal Ruh armağanını alacaksınız. **Bu vaat** sizler, çocuklarınız, uzaktakilerin hepsi için, Tanrımız Rab'bin çağıracağı **herkes için geçerlidir.**” Elçilerin İşleri 2:38,39

Petrus açık ve net ifadelerle Kutsal Ruh armağanını (Kutsal Ruh Vaftizi) bizimde alacağımızı beyan eder. Aynı biçimde Yoel'in peygamberlik sözü de Kutsal Ruh'un meshedişinin Tanrı halkının tümü için sağlanacağını vurgular. “Son günlerde, diyor Tanrı, Bütün insanların üzerine Ruhum'u dökeceğim.”

Kutsal Kitap açıkça öğretir ki Kutsal Ruh vaftizi İsa'nın ikinci gelişine dek her imanlı içindir. Kutsal Ruh vaftizi Tanrı'nın vaadidir ve bu vaat Sizin İçindir! Çocuklarınız İçindir! Uzaktakiler İçindir! Herkes İçindir!

Pavlus'un Efes Kilisesi'ne Yazdığı Mektup

*“Baba'nın kendi yüceliğinin zenginliği uyarınca **Ruhu'yla sizi iç varlığınızda kudretle güçlendirmesini dilerim...**” Efesliler 3:16-19*

Pavlus, Efes'te ki kilisede bulunan inanlıların Kutsal Ruh vaftizini almaları için dua ettiğini belirtir. Pavlus'un burada ki sözleri İsa'nın Kutsal Ruh vaftizi hakkında yaptığı açıklama ile uyum içindedir.

*“Son olarak **Rab'de, O'nun üstün gücüyle güçlenin.**” Efesliler 6:10*

Pavlus'un Efesliler altıncı bölümde bahsettiği ruhsal silahlar hakkında pek çok vaaz verilir. Fakat Pavlus ruhsal silahlardan bahsetmeye başlamadan önce bizleri Mesih'in Askerleri olmamız için yeterli kılacak “*güç giyme*” yani meshedilme için teşvik eder. Pavlus, Efes'te ki inanlılara Kutsal Ruh'la Vaftiz Olun!” demektedir.

İsa dedi ki: “Kutsal Ruh Üzerinize İnince Güç Alacaksınız!”

Pavlus diyor ki: “Rab'de O'nun Üstün Gücüyle Güçlenin!”

Görülüyor ki Kutsal Ruh vaftizi yalnızca bize sağlanmakla kalmıyor aynı zamanda bu kutsamayı almamız buyuruluyor.

Pavlus'un Kolose'de ki Kiliseye Yazdığı Mektup

*“O'nun yüce gücüne dayanarak bütün **kudretle güçlenmenizi** diliyoruz.” Koloseliler 1:11*

Kutsal Kitap'ın öğretisine göre Kutsal Ruh vaftizini nasıl tanımladığımızı hatırlayalım. Kutsal Ruh Vaftizi; Rab'bin işini yapabilmek için Rab'bin onayını alarak kutsanmak ve güçle kuşanmak anlamına gelir. Pavlus' ta Kolose'de ki kiliseye yazdığı mektupta tam da bu konu için dua eder. Kudretle güçlenmek! Tıpkı Tanrı'nın Nasıralı İsa'yı Kutsal Ruh'la ve Kudretle meshettiği gibi⁵ bizimde O'nun yüce gücüne dayanarak bütün kudretle güçlenmeyi istememiz gerekir.

BÖLÜM 5: KİLİSE TARİHİNDE MESHEDİŞ ÖĞRETİSİ VE UYGULAMASI

Bu bölüm tarih sahnesinde meshediş öğretisinin nasıl yitirildiğini ve yeniden nasıl ortaya çıktığını görmek ve günümüzde bu doktrine meydan okuyan dünya görüşünü ifşa etmek ve de bu sayede okuyucuda tarihin tekerrürüne mani olacak bir bilinç oluşturmak maksadıyla kitabın içerisine bir ara ek olarak yerleştirilmiştir.

Bu noktada önemli bir konuyu altını çizerek belirtmek istiyorum. Orta çağın ilk yarısından başlayarak Yeniçağın başlangıcına kadar devam eden Kilise tarihindeki doktrinsel bozulmanın kaynağı Müjde'nin ana hat öğretilerinin unutulması ve kurtuluş öğretisi kapsamında yer alan birincil doktrinlerde meydana gelen bozulmalardır. Bunların temel sebebi ise kilisenin Kutsal Kitap'tan uzaklaşmış olmasıdır. Fakat kitabın ana konusu “Kutsal Ruh’un Meshedişi Öğretisi” olduğundan dolayı bu bölümde yalnızca meshediş öğretisi konusundaki bozulmalar ve bunların kiliseye etkisi incelenecektir.

Eken Dönem Kilise Tarihi

Şimdi kilise tarihinde meshediş öğretisinin ve uygulamasının nasıl evreler geçirdiğine bakalım. Kilise tarihinde ilk yüzyıllarda, (4. yy'a kadar) İsa Mesih'e iman eden kişilerin vaftiz edildikten sonra üzerlerine el konularak Kutsal Ruh vaftizini almaları için dua edildiğini bilmekteyiz. Kilise, İsa Mesih'e iman eden kişilerin Kutsal Ruh'la vaftiz olmaları için el koyarak dua ederdi. Kutsal Kitap'a uygun olarak icra edilen bu konudaki doktrinsel sorumluluk belirli bir süre yerine getirilmiştir.

Bir müddet sonra imanlıların Kutsal Ruh'un meshedişini almaları için edilen duaya “yağ sürme” uygulaması eklenmiştir. Bu uygulama kısa sürede yayılarak ilk olarak gelenek daha sonraları da bir kıtas haline gelmiştir. Böylece meshedişin öğretisi ve icrasında ki ilk bozulmalar başlamıştır. Daha sonra ise 4. yy'a geldiğimizde, Hristiyanlık İncasının Roma İmparatorluğu tarafından devlet dini olarak kabul edilmesi, kilisenin bürokratik bir devlet organı haline gelmesi ve Hristiyanlık'ın pagan kökenli kişiler arasında hızla yayılması diğer doktrinsel konularda olduğu gibi meshediş öğretisinde de bozulmalar yaratmıştır. Aynı yüzyılda Roma'nın ikiye bölünmesi ve hemen sonrasında Ortodoksluk mezhebinin ortaya çıkması ile birlikte iki farklı meshediş öğretisi ortaya çıkmış ve uygulamalarda da çeşitlilikler doğmuştur.

Katolik ve Ortodoks İncasına Göre Mesh Öğretisi ve Uygulaması

16 yy.'da Protestan Reformasyon hareketi başlayana dek kilisenin meshediş öğretisi ve uygulaması Batı Riti'nde¹ farklı bir biçimde Doğru Riti'nde² ise daha farklı bir biçimde açıklanıp icra edilmiştir. Bu dönemde Kutsal Ruh'un meshedişi, Tanrı lütfunun ve Kutsal Ruh'un canlı etkinliğinin bir sonucu olmaktan çok Kilise'nin, Hristiyanlar'a verdiği ayinsel bir kamu hizmetine dönüşmüştür. Batı ritinde Kutsal Ruh vaftizine "Konfirmasyon"³ ya da kuvvetlendirme, doğu ritinde ise "krismasyon" ya da "myram" yani parfümlü merhem sürme adı verilir.

Batı Roma Katolik İnancına göre kuvvetlendirme, Hristiyanlık'a giriş için yapılması zorunlu bir ayindir. Yani Katolik öğretilerine göre bir kimse kuvvetlendirme ayinini almadıysa tam olarak Hristiyan sayılmaz. Kuvvetlendirme ayini Katolik Kilisesi tarafından şu şekilde tanımlanır.

*"Güçlendirme sakramenti ile vaftiz olanların Kilise'yle bağları daha da güçlenir, Kutsal Ruh'tan özel bir güç alırlar. Böylece kendilerini Mesih'in gerçek tanıkları olarak sözle ve davranışlarıyla imanlarını savunmaya ve yaymaya daha zorunlu hissederler."*⁴

Yukarıda ki tanım oldukça iyi ve doğru kavramlardan oluşmaktadır. Fakat Katolik inancında mesh öğretisi sadece bu kadarla sınırlı değildir. Katolik İnancına göre meshediş vaftizin onaylanması için verilir. Böylece Hristiyanlık'a giriş tamamlanmış olur yani kişi artık yarım değil tam Hristiyan'dır. Katolik İnancında bu ayin bebek vaftizinden ayrı olarak, kişi akıl çağına eriştiğinde uygulanır. Doğru Ortodoks İnancında ise vaftiz ile aynı zamanda uygulanır. Doğru Kiliseleri'nde ki uygulama daha çok Hristiyanlık'a girişin altını çizer. Aynı öğretiler Batı Kiliseleri'nde de mevcuttur fakat ayin esnasın vurgulanan konu yeni Hristiyan olan kişinin episkoposuna⁵ bağlılığının simgelenmesidir. Her iki geleneğe (Katolik-Ortodoks) göre bu ayinle birlikte kişinin kurtuluşu mühürlenmiş olur. Hazırlanmış olan parfümlü merhem ya da Katolik Kilisesi'ne göre parfümlü yağın üzerine Kutsal Ruh çağırılır ve kişinin üzerine sürülür. Katolik Kilisesi yalnız kişinin başına yağ sürerken Ortodoks Kilisesi bedeninin birçok uzvuna sürmektedir. Papaz "*Divinae consortium naturae*" yani "Kutsal Ruh'la mühürlen" sözcüğünü söyleyerek yağı kişinin üzerine sürer ve bu şekilde ayin tamamlanır. Yani Katolik ve Ortodoks geleneğe göre Kutsal Ruh vaftizi Tanrı'dan istenerek imanla beklenen bir kutsama değil kilisenin kamusal bir hizmeti olarak görülür.

Protestan Reformasyon Dönemi

Kilise, Hristiyanlık İnancı'nın temel öğretilerine tekrar dönülmesi, Kutsal Kitap'ın doktrinsel konulardaki yetkisinin yeniden tazelenmesi ve daha başka birçok bereketi Protestan Reform hareketine borçludur. Fakat tüm insansal girişimler gibi Protestan hareketi de kusursuz değildir. Ünlü Teolog John Nelson Darby'nin de söylediği gibi “Reform Tanrı'nın Kilisesi'nin karakteri sorusuna dokunmamıştır.” Reform görüşünün içerisinde bulunduğu en ciddi problem Tanrı'nın gücünü yorumlarken Aydınlanma Felsefesi ve Batının Modernizasyon projesinin tesiri altında kalmış olmasıdır. Bu konuya bölüm sonunda daha detaylı gireceğim.

Bu bölümde mesh doktrininin 16. yy'dan başlayarak 18.yy'a kadar olan Reform tarihi kapsamında yorumlanma biçimini inceleyeceğiz. Martin Luther'in “95 Tez”ini, Wittenberg Kilisesi'nin kapısına çakmasıyla başlayan süreç kilise tarihinde Protestan hareketi olarak bilinir. Bu hareketin ana akım mezhepleri ile birlikte doktrinsel ve uygulamalı yapısının oluşumu 17. yy.'ın sonuna kadar devam etmiştir.

Bu dönemde ortaya çıkan ana akım Protestan mezheplerinin hepsi olmasa da çoğu Kutsal Ruh vaftizini, Kutsal Ruh'u almak ile eş değer olarak yorumlamışlardır.

Luteryenizm

Martin Luther'in amacı aslında kilisede köklü bir reform gerçekleştirmek değildi. Luther, Katolik Kilisesi'nin gelenek kaynaklı doktrin ve ritüellerini tümünden reddetmemiştir. O yalnızca Kutsal Kitap ile çeliştiğini gördüğü öğretileri ve uygulamaları dışlamış geriye kalan ritleri kilisede devam ettirmiştir. Kabul edip devam ettirdiği uygulamalardan biride önceki başlıkta gördüğümüz “konfirmasyon” ayiniydi. Yani Luther Kutsal Ruh'un meshedişini, Kutsal Ruh'un canlı etkinliği olarak değil kilisenin ayinsel bir hizmeti olarak görmeye devam etmiştir.

Reform Öğretisi “Kalvinizm”

Reform öğretisine göre Kutsal Ruh vaftizi Kutsal Ruh'u almakla eşittir. Böylece Ruh'ta vaftiz olma kavramı Kalvinizm'de kurtuluş bağlamında ele alınır. Bu öğretinin açıklanmasında, “Kutsal Ruh vaftizi, Mesih'in bedeninin içine girilerek yapılan vaftizdir. Bizleri görünmeyen bedenün üyesi yapar.” şeklinde bir yorum getirilir.

Presbiteryenlik

Esasında kilise yönetim sistemiyle ilgili bir mezhep olan Presbiteryenlik, İhtiyarlık sistemi anlamına gelir. Şöyle ki kilise, bir grup ihtiyardan meydana gelen heyet tarafından yönetilir. Presbiteryenler ilahiyat noktasında çoğunlukla Reform öğretisini benimserler. Bu nedenle Kutsal Ruh vaftizi ikinci bir kutsama ve hizmet için

güçlendirilme olarak değil de Mesih'in bedenine aşılarak görünmeyen ruhsal kilisenin üyesi olma yorumuyla anlaşılır.

Baptistler

Reform döneminde genellikle bebek vaftizinin reddedilmesi, kilise ile devletin ayrılması, askerlik görevi yapmama ve de devlet kademelerinde yetki almama gibi öğretişsel tutumlarıyla öne çıkan baptistler kilise yönetimi konusunda toplulukçu anlayışa sahiptirler. Günümüzde ilahiyat boyutunda genellikle Kalvinci anlayış hakim olsa da Kutsal Ruh vaftizini hizmet için meshedilme olarak kabul eden ünlü Baptist vaizlerde bulunmaktadır.

Uyanış Başlıyor

18.yy'a geldiğimizde Reformasyonun zafiyetlerinin artık patlak verdiğini görüyoruz. 18.yy'da başlayıp uluslar arası nitelik kazanmış olan bu dönemdeki hareketler kilise tarihinde uyanış hareketleri olarak bilinir. Bu dönemdeki olguyu "dinde canlanma" şeklinde seküler bir ifade ile tanımlayabiliriz. Bu dönemde ortaya çıkan ve Tanrı'nın Egemenliği'ne, Tanrı ile kişisel bir ilişkiye, Kutsal Ruh'un gücüne, belirtiler ve harikalara, ruhsal armağanlara ve şifaya dikkat çeken gruplara ise uyanış akımları ya da uyanışçı gruplar ismi verilmektedir.

Uyanış akımlarının ortaya çıkmasının sebeplerini; liberal ilahiyatın kiliselerde yayılması, insanların Tanrı ile kişisel bir deneyim aramaları, aydınlanma ve akılcılığın Kutsal Kitapsal İlahiyat'a vurduğu darbe, kiliselerin Mesih'in Kilisesi'nin karakterini yansıtamamaları ve ruhsal açlık olarak sıralayabiliriz. Bu dönemin bir resmini gözünüzde canlandırmak için tarihten küçük bir alıntı yapmak istiyorum. Yıl 1662 ve yer Amerika, New England bölgesi. Yarı Yol Sözleşmesi adı verilen bir uygulama ortaya çıktı. Bu uygulama kısmi kilise üyeliği şeklinde açıklanıyordu. Şöyle ki bir kimse İsa'yı Rab ve Kurtarıcı olarak kabul etmese bile Rab'bin sofrasından alabilir ve hatta kilisenin üyesi olabilirdi. Bu sözleşmeyi kabul eden üyelerin çocuklarına da vaftiz olma hakkı sağlanıyordu. Pek çok kilise bu sözleşmeyi kabul etti. Böylece uyanış akımlarının ortaya çıkmasına sebep olan tarihsel durumu anlayabiliriz.

Bu dönemde başlayan ve kimilerinin günümüze kadar devam etmekte olduğu uyanışçı grup ve akımların farklılıkları bulunmakla birlikte ortak vurgu noktaları şu şekildedir.

Tanrı'nın Egemenliği.

İsa Mesih'in çarmıhtaki ölümü ve dirilişi aracılığıyla sağlanan kurtuluş.

İsa ile kişisel bir ilişkiye güçlü bir vurgu.

Kutsal Ruh'un armağanlarının günümüzde de tecrübe edilebileceği ve edilmesi gerektiği.

İman ya da kurtuluştan sonra ikinci bir (Kutsal Ruh Vaftizi) deneyim.

Tanrısal Şifa'ya güçlü bir vurgu.

Şimdi bu akım ve mezheplerden kısaca bahsedelim.

Metodizm

Nasıl ki Martin Luther, Protestan Reformasyon hareketinin fitilini ateşleyen kişi olduysa aynı şekilde John Wesley'de kendinden sonra ortaya çıkan diğer uyanışçı grupların fitilini ateşleyen kişi olmuştur. Bu dönemde Kutsal Ruh vaftizi ve ruhsal armağanlar konularına dikkat çekmeyi başaran kişi John Wesley'dir. Yine ilk zamanlarda Pentikostal hareketi de yoğun biçimde etkilemiş olan "*Tam Kutsama*" öğretisini de ilk ortaya atan kişi John Wesley olmuştur. Wesley'e göre kurtuluşa, lütfun iki farklı eylemini tecrübe ederek kavuşulabilir. Yüzeysel ve basit bir şekilde Tam Kutsama öğretisi; Kurtuluşun iki aşamada elde edildiğini öğretir. Bunlardan ilki İsa'yı Rab ve Kurtarıcı olarak kabul ettiğimizde günahlarımızdan aklanmamızdır. İkincisi ise kişiyi mükemmelleştiren ve kurtuluşu tamamlandığı öğretilen kutsanma (Ruh Vaftizi) deneyimidir.

Tabi ki Wesley'in Kutsal Ruh vaftizine ilişkin yorumunun günümüzde ki genel yorumdan daha farklı olduğunu belirtmek gerekir. Wesley, Kutsal Ruh vaftizini lütfun hayatımızda ki ikinci işi olarak tanımlamış ve ona göre bu hizmet için güçle kuşanmak ile ilgili değil kurtuluşla ilgili olup bizleri günah işlemek için mükemmelleştirme işlevi görüyordu. Yani Metodizm'in Tam Kutsama öğretilerine göre kurtuluş iki aşamalı bir süreç olarak tanımlanıyordu.

Bu nokta da kurtuluşun İsa Mesih'e iman aracılığıyla bize karşılıksız olarak tek seferde sağlandığını ve iman ettiğimiz anda tamamlandığını ve de kutsallaşmanın anlık bir olay değil hayat boyu devam eden bir süreç olup Kutsal Ruh'un bizdeki işi olduğunu belirtmek gerekir.

Kutsallık Akımı

Metodizm'in popülaritesini kaybetmesi ile birlikte bazı gruplar Wesley'in tam kutsama öğretisini, metodist hareketten bağımsız olarak öğretmeye başlamışlardı. Bu akım Kutsal Ruh vaftizini Wesley'in yorumuna uygun olarak benimsemiş ve yaymıştır.

Keswick Yüce Yaşam Akımı

Kutsal Ruh'un meshedişi öğretisini günümüzde ki genel kabule uygun olarak öğreten ilk uyanış grubu Keswick grubu olmuştur. Şöyle ki İsa'yı Rab ve Kurtarımız olarak kabul ettiğimizde Tanrı'nın Mesih'te sağladığı kurtuluşa kavuşmuş oluruz. Yani aklanırız, Kutsal Ruh'u alırız. Fakat almamız gereken ikinci bir bereket daha vardır. Kutsal Kitap buna Kutsal Ruh vaftizi adını verir. Bu ise kurtuluşla ilgili değil Tanrı'nın Egemenliği'ni hazırlamak -tanıklık ve hizmet- için Rab'bin gücüye kuşanmak anlamına gelir. Keswick akımı da Aydınlanma çağında bu öğretiyi açıklayan ilk uyanış grubu olmuştur.

Havarisel İnanç Hareketi

20.yy'a geldiğimizde Protestan dünyasında halen daha tartışmaları devam eden ve Tanrı'nın gücüne karşı direnmekte olan modernizm çağının takım elbiseli pastörlerine "charismatic chaos" gibi kitaplar yazdıran Pentikost ve Neo-Pentikost (Karizmatik) akımlarının ortaya çıkışını görüyoruz.

Aslında Pentikost hareketi ilk başlatan kişi Charles Parham olmuştur. Parham metodist bir vaiz iken işini bırakmış ve Topeka'da Kutsal Kitap Okulu isimli bir eğitim kurumu açmıştır. Parham'a göre kurtuluş iki aşamada (aklanma, kutsanma) oluşmaktaydı ve bu iki deneyimin yanı sıra üçüncü bir deneyim olarak Kutsal Ruh vaftizini kabul etmişti. Bu şekilde Parham, Wesley'in tam kutsama öğretisini üç aşamaya çıkartmıştır.

Parham'ın başlattığı akımı diğer uyanış akımlarından ayıran en önemli özelliği; dillerle konuşmanın, Kutsal Ruh vaftizinin kanıtı olduğunu savunmasıydı. Günümüzde Pentikostalizm olarak bilinen akımın ismi başlangıçta "Havarisel İnanç Hareketi" idi.

Parham ile başlayan Havarisel İnanç Hareketi Çok Kısa sürmüştür. Altı ay sonra gerilemeye başlayan bu hareketin sonlanmasında en önemli etken; Parham'ın San Antonia'da eşcinsellik suçundan tutuklanması olmuştur. Parham suçlamalardan beraat etmiş olsa da kötü imaj hareketi olumsuz yönde etkilemiştir.

Pentikostal Hareket

Yıl 1903, Yer Houston Eyaleti, ABD. Kiliseye gidiyorsunuz. Hava oldukça soğuk, yağmur yağıyor ve en kötüsü de Jim Crow Yasaları halen daha yürürlükte. İçerideki sobadan uzak, bir kapının eşiğindediniz ya da pencerelerden birinin altında durup içeride konuşan kişiyi dinlemeye çalışıyorsunuz. Soğuk esen rüzgar kendini göğsünüzde ve ensenizde giderek daha çok hissettirmeye başlıyor. Çünkü bir siyahsınız ve içeriye giremiyorsunuz, beyazlarla aynı kilisede vaaz dinlemeniz yasak. Vaizin neler söylediğini anlamaya çalışıyorsunuz. Kutsal Ruh Vaftizi... Dillerle Konuşmak... ve bir

şeyler öğrenmeye başlıyorsunuz. Sonra iki bin yıl önce birkaç balıkçının Selanik'te yaptığı şeyin aynısını yapıyorsunuz. Dünyayı Alt Üst Ediyorsunuz! İşte Kutsal Ruh'un Meshedişi Tam Olarak Böyle Bir Şeydir.

Los Angeles'da Azusa Caddesi 312 numarada metruk bir binada üç yılda on üç bin kişi Kutsal Ruh'la vaftiz olup dillerle konuşmaya başladı. Los Angeles Times'da bunu manşet yaptı.

Yukarıda anlattığım kişi William Seymour yani Pentikostal hareketi dünyaya yayan kişidir. Seymour ile birlikte bu hareketin ismi Pentikostalizm olarak anılmaya başlanmıştır. Zira Parham'ın eşcinsellik suçlamalarından dolayı ortaya çıkan kötü imajın devam etmesi istenmiyordu ve bu nedenle hareketin ismi değiştirilmiştir. Kaynaklara göre Azusa Caddesi'nde 312 numaralı metruk binada üç yılda on üç bin kişi Kutsal Ruh vaftizini alıp dillerle konuşmaya başlamıştır.

William Seymour ile birlikte Pentikostal hareket Parham'ın doktrinsel çizgisinde devam etmiştir. Fakat daha sonraları William Durham ile birlikte Pentikostalizm içerisinde tam kutsama doktrini hususunda bir bölünme meydana gelmiştir. İlk kuşak Pentikostalistler kurtuluş konusunda John Wesley'nin tam kutsama öğretisini kabul etmekteydiler. Yani kurtuluşu iki aşamalı bir süreç olarak tanımlayıp meshedilişi ise üçüncü bir kutsama olarak ele almaktaydılar. Fakat ilerleyen zamanlarda William Durham ile birlikte teolojik bir bölünme yaşandı. Durham'a göre kurtuluş, Mesih'e iman ettiğimiz anda eksiksiz ve tam olarak bize sağlanmış oluyordu. Zaten Kutsal Kitap'a uygun olan doktrinde budur. Kurtuluş için ikinci bir aşama söz konusu olmayıp İsa'yı Rab ve Kurtarıcı olarak kabul eden herkes tam kurtuluşa kavuşur. İsa Mesih'e iman ederek günahlardan aklanıp Kutsal Ruh alan her imanlı ise Kutsal Ruh vaftizi vaadini beklemelidir.

Wesleyci kutsanma öğretisini kabul eden Pentikostal nüfusunun azınlıkta olduğunu belirtmek gerekir. Günümüzde Pentikostal nüfusun büyük çoğunluğu ve de Karizmatik anlayıştaki kiliseler William Durham'ın görüşünde olup kurtuluşa İsa'yı Rab ve Kurtarıcı olarak kabul ettiğimiz takdirde tek aşamada kavuştuğumuzu öğretirler. Bizimde bu kitapta takip ettiğimiz doktrinsel çizgi Durhancı Pentikostal ve Karizmatik çizgidedir. Yani bizler İsa'yı Rab ve Kurtarıcı olarak Kabul ettiğimizde günahlarımızdan aklanırız ve Kutsal Ruh bizde yaşamaya başlar. Böylece tam kurtuluşa sahip oluruz. İkinci kutsama olan Kutsal Ruh vaftizi ise İsa'nın etkili tanıkları olabilmemiz ve hizmet etmemiz için güçle kuşanmakla ilişkilidir.

Neo-Pentikostalizm “Karizmatik Akım”

Bu başlık altında ilk olarak karizmatik kavramından bahsetmek gerekir. Grekçe “*karizma*” sözcüğü dilimizde “lütuf, armağan, hediye” anlamlarına gelir. Karizmatik sözcüğü ise ruhsal armağanlara inanıp uygulayan akımı ya da bazen bu ekoldeki kişiyi ifade eder.

1901 yılında ortaya çıkan ve 1906 yılında büyük patlama yaşayan Pentikostal hareket aynı canlılıkta uzun yıllar devam etmemiştir. 1920’lerden itibaren canlılığını ve etkisini kaybeden Pentikostal uyanış 1960’larda ikinci dalga hareketi olarak kaynaklara geçen Neo-Pentikostalizm ya da diğer adıyla Karizmatik hareket ile birlikte tekrar çıkışa geçmiştir.

Kaynaklara göre Neo-Pentikostal hareketin ortaya çıkışı 1961 yılında California Van Nuys’ta St. Markos Episkopalyan Kilisesinin papazı olan, Dennis Bennet’in dillerle konuşmaya başlaması ve Kutsal Ruh vaftizi deneyimini yaşamasına dayanmaktadır. Bennet’in yaşadığı bu deneyimin o dönemde farklı dergilerde haber yapılması Karizmatik hareketin gelişimini hızlandırmıştır⁶. Neo-Pentikostalizm’in, Karizmatik ismiyle anılması ise 19980’lerde başlamıştır.

Karizmatik görüşe göre kişi, İsa Mesih’e iman ederek aklanır, Kutsal Ruh’u alır ve tam kurtuluşa sahip olur. Fakat İsa’ya iman eden herkesin Tanrı’dan alabileceği ikinci bir vaat daha vardır. Kutsal Ruh vaftizi. Yani karizmatik ilahiyat Kutsal Ruh vaftizi ve kutsallaşma konusunda Durhamcı Pentikostalizm ile aynı öğretişsel çizgidedir. Bu noktada kurtuluşu iki aşamaya çıkartan ve kutsallaşmanın anlık bir deneyim olduğunu öğreten Wesleyci kutsanma öğretisinden ayrılır.

Karizmatik akımın Pentikostal akımdan ayrıldığı en belirgin unsur, Kutsal Ruh vaftizinin kanıtı konusundadır. Pentikostal teoloji, dillerle konuşmanın Kutsal Ruh vaftizinin ilk belirtisi olduğunu öne sürer. Fakat Neo-Pentikostalizm’e göre tüm armağanlara vurgu yapılmaktadır ve meshedilişin kanıtı konusunda esnek olmak kaydıyla fiziksel semptomlar öne sürülmektedir.

Karizmatik hareket ana akım mezhepler içerisinde yayılarak büyümüştür. Böylece kişi ve kiliseler kendi mezhepsel çizgileri içerisinde yer alarak yalnızca Kutsal Ruh vaftizi ve ruhsal armağanlar ile ilgili öğretileri benimseyerek Karizmatik akıma mensup olmuşlardır. Bunun sonucunda Karizmatik hareket Katolik Kilisesi’de dahil olmak üzere pek çok mezhepsel kiliseye sirayet etmiş ve Reform Karizmatik vb. gibi yeni kavramlar ortaya çıkmaya başlamıştır. Fakat ilerleyen yıllarda karizmatik ilahiyat gelişim göstermiş ve kendilerini herhangi bir ilahiyatsal sisteme dahil etmeden yalnızca karizmatik olarak tanımlayan kilise ve kişiler ortaya çıkmaya başlamıştır.

Neo-Karizmatik Akım

Pentikostal uyanışın üçüncü dalgası olarak bilinen yeni karizmatik oluşum 1980 sonrasında ortaya çıkmıştır. Yeni Karizmatikler, Kutsal Ruh vaftizini ikinci bir deneyim olarak değil Kutsal Ruh'u almakla eş değer olarak yorumlarlar. Bu noktada Kalvinci doktrinsel anlayışı benimsiyor gibi görünseler de fundamentallerin aksine belirtilere, harikalara, şifa ve ruhsal armağanların kullanımına açıktırlar.

Sonuç ve Gerekli Analiz

Bu bölümde ilk olarak kilise tarihinde meshediş öğretisinin ve uygulamasının nasıl süreçlerden geçtiğini gördük. İkinci kısımda ise farklı mezhep ve akımların Kutsal Ruh vaftizi konusunda ki değişik öğretilerini inceledik.

İlk yüzyıllarda imanlılar, suyla vaftiz olan kişilerin Kutsal Ruh vaftizini almaları için dua ederlerdi. Peki ne oldu da Kutsal Ruh'un meshedişi öğretisi önce ritüellere dayanan gelenekler içinde bozulup daha sonra da farklı görüşlerle karmaşık bir konu haline geldi. Erken dönem kilise tarihi bölümünde, 4.yy'dan itibaren Kutsal Ruh'un meshedişini almaları için dua edilen insanların üzerine yağ sürme ritüelinin uygulandığını belirtmiştim. Maalesef ki tarihimiz başlangıçta iyi niyetle yapılmış olup sonradan Givon'un ailesine tuzak olan efod gibi hikmetsizliklerle doludur. Hastalar için yağ sürmek şüphesiz ki Kutsal Yazılar'ın öğrettiği bir uygulamadır ve özenle yerine getirilmesi gerekir. Fakat Yeni Antlaşma'da Kutsal Ruh vaftizini bekleyenlerin üzerine yağ sürülmesi gibi bir uygulama görülmez. Günümüzde Kutsal Ruh'un gücüne dayanarak hizmet eden bazı kiliselerin yaptıkları yağ sürme uygulamasına ve de **bu kiliselere hiçbir eleştirim yok**. Fakat meshedişin öğretisi ve icrasında ki bozulmaların tarihimizde ilk olarak bu şekilde başladığını hatırlamamız gerektiği kanaatindeyim. İyi niyetle ortaya çıkartılan masum uygulamaların sonuçlarının tahmin edilemez boyutta olduğunu iki bin yıllık tarihimizde görmekteyiz. Basit ve masum bir eylem -meshediş için dua ederken yağ sürmek- vakti zamanında Kutsal Ruh vaftizini kilisenin ayinsel bir ritüeli haline getirmiş ve içini boşaltmıştı.

Bu bölümün ikinci kısmında ise farklı mezhep ve akımların Kutsal Ruh vaftizi görüşlerini aktarmıştım. Maalesef ki pek çok mezhepsel sistem Kutsal Ruh vaftizini, Ruhsal armağanları, belirtileri ve Kutsal Ruh'un gücünü öğretiş ve uygulamalarında göz ardı etmekte ya da bozuk dünya görüşlerinden dolayı yanlış öğretmektedirler. Bunun en önemli sebeplerinden biri Reformasyon'un, Aydınlanma Felsefesi'nin ve Modernizasyon Projesi'nin tesiri altında gelişim göstermesi ve bu nedenle de ruhsal

armağanlar, Ruh'ta dua etmek, Kutsal Ruh vaftizi vb. konularda modern dünya görüşünden kaynaklı çatışmalara sebebiyet vermesidir. Ayrıca belirli bir kesimin Kutsal Kitap yorum anlayışının yine aydınlanmacı ve moderniteye dayanan bir kaygı bozukluğu yaşadığını da görmekteyiz. Ne zaman biri Kutsal Ruh ile kişisel bir deneyim yaşasa bir ekolün modern itirazını duyarız. “Deneyimlere ve duygulara güvenemeyiz.” Ne zaman kiliselerimizde bir mucizeden söz etsek yine bir kesim ekole mensup kişilerin aydın itirazıyla karşılaşırız. “Kutsal Kitap tamamlandığı için Tanrı artık mucizeler yapmaz.” Ne zaman kızı cine tutulan biri kiliseye gelse ve yardım istese bir ekol, modernitenin iki kutuplu dünya görüşüyle Kutsal Ruh'a ayak bağı olur. Aslında Reform'un gerçek problemi öğrettikleri değil öğretmedikleridir. Tanrı'nın Egemenliği, Kilise'nin Karakteri, Kutsal Ruh'un gücü vs.

Protestan Reformasyon hareketine pek çok bereketi borçlu olduğumuzu kitapta ikinci kez tekrar belirtmem gerek olmadığını sanıyorum. Ama öte yandan İsa Mesih'te yeni bir yaşama kavuşmuş fakat ruhsal armağanların bittiğine ve Rab'bin müjdeyi artık belirtilerle doğrulamayı bıraktığına inanan ya da Kutsal Ruh'la yaşanan kişisel deneyimlere kapalı olan Mesih'teki yeniden doğmuş kardeşlerimizin yararı için bir noktaya değinmek istiyorum. Tanrı'nın belirtilerle sözünü doğrulamayı bıraktığı, hastaların iyileşmesi ve cinlerin kovulması için yapılan uygulamaların hatalı olduğu, doğaüstü nitelik taşıyan ruhsal armağanların bittiği, Kutsal Ruh'la kişisel deneyimler aranmaması ve peygamberlik sözlerinin bittiği gibi görüşlerin benimsenme sebebi, Reformun Kutsal Kitap Yorum anlayışının aydınlanma felsefesi ve modernizmin etkisiyle şekillenmiş olmasıdır. Her zaman için doğaüstü olana kuşkuyla yaklaşma, duyguları ve deneyimleri dışlama ve de mucizelerin yadsınması aydınlanmanın temel dürtülerinden olup maalesef kilisenin Kutsal Kitap yorum alışkanlıklarını da etkilemiştir. Reform içerisinde bazı kesimlerin günümüzde Kutsal Ruh'un gücüne direnen bir noktaya gelmiş olmasının bir diğer nedeni de; Reform'un en önemli prensiplerinden biri olan “Ecclesia Semper Reformanda Est” yani “Kilise'de Reform Her Zaman Devam Etmelidir” ilkesinin terk edilmiş olmasıdır. Diğer bir deyişle reformcuların, reformasyonu bırakmış olmalarıdır.

Reform'un temel inanç açıklamalarından biri olan Belçika İnanç Açıklaması kilisenin tanımı şu şekilde yapar:

“Kilise Müjde'nin pak vaazı ile meşguldür; Mesih'in teşkil ettiği şekilde pak sakramentlerin uygulanmasını sağlar; hataları düzeltmek için kilise disiplinini uygular. Kısacası, Tanrı'nın pak Sözüne uygun olarak buna zıt olan her şeyi

reddeder ve tek Baş olarak İsa Mesih'i tutarak kendi kendini yönetir. Bu özellikler sayesinde bir kişi gerçek kiliseyi tanıma konusunda emin olabilir ve hiç kimse bu kiliseden ayrılmamalıdır.”²

Bu tanımdaki hiçbir cümlede problem yoktur. Zaten problem bahsedilenler değil bahsedilmeyen konularla ilgilidir.

Şimdi yukarıdaki tanımın eksikliklere bakalım;

Tanrı'nın Egemenliği

İsa'nın hizmetinin en baş amacı nedir?

*"Zaman doldu" diyordu, "**Tanrı'nın Egemenliği yaklaştı**. Tövbe edin, Müjde'ye inanın!" Markos 1:15*

İsa Tanrı'nın Egemenliği'ni duyuruyordu ve bu egemenliği dünyanın üzerine çekiyordu. Bu gün kiliseye verilen görevde budur. Kilise bu ana misyondan uzaklaştıkça asmanın ürünün boş yere tüketen bir konuma gelmeye başlar. İşte böylece bizim temel görevimiz budur; Cennet'i dünyaya indirmek!

*"...Tanrı'nın gününü bekleyip **o günün gelişini çabuklaştırarak** kutsallık içinde yaşamalı, Tanrı yolunu izlemelisiniz..." 2.Petrus 3:11,12*

Tanrısal Şifa

İsa'nın öğrencilerine ve de kiliseye verdiği en önemli görevlerden biri hastaların iyileştirilmesidir. Kilise ancak Şeytanın işlerini yok edip Tanrı'nın Egemenliği'ni büyüttüğü oranda karakterini yansıtabilir.

*"Orada bulunan **hastaları iyileştirin** ve kendilerine, 'Tanrı'nın Egemenliği size yaklaştı' deyin." Luka 10:9*

İblis'in Baskısı Altında Olanların Özgür Kılınması

İsa'nın hizmetinin önemli bir bölümünü özgürleştirme hizmeti oluşturuyordu. Yani cine tutsak kişilerin özgür kılınması. Kilise, Mesih'in şeytana karşı çarımhta kazandığı zaferi beyan etmeli ve eyleme geçirmelidir. Mesih'in kiliseye verdiği görevlerden biride budur.

*"Hastaları iyileştirin, ölüleri diriltin, cüzamlıların temiz kılın, **cinleri kovun**. Karşılıksız aldınız, karşılıksız verin." Matta 10:8*

Şeytanın hiçbir tuzağı yeni değildir. İncil'de de belirttiği gibi onun düzenlerini bilmez değiliz. Bu gün bizim mücadele ettiğimiz şeytanın düzenleri ile İsa'da mücadele etmişti. Rab'bin kendisinin Sadukilere ne söylediğini anımsayın.

"İsa onlara şöyle karşılık verdi: "Ne Kutsal Yazılar'ı ne de Tanrı'nın gücünü biliyorsunuz. Yanılmanızın nedeni de bu değil mi?" Matta 12:24

Şeytanın aynı düzeni bugünde kiliseye karşı durmaktadır. Kutsal Ruh'un gücünü aramamak, Rab'bin kendi müjdesini belirtilerle doğrulamasını istememek ve daha üstün armağanları gayretle istememek... Bunların hiçbiri Kutsal Kitap'ın öğretisi değildir. Bu öğretileri benimseyen kardeşlerimizin dayandıkları sebepler üzerinde tekrar düşünmeleri için teşvik etmek istiyorum. Tanrı'nın sizin için isteği bu değildir. O sizlerden Oğlu İsa'nın yaptığı işlerden daha büyük işler yapmanızı ve Kutsal Ruh'un gücüyle dolup taşmanızı istiyor.

BÖLÜM 6: KUTSAL RUH VAFTIZI ÖĞRETİSİ

Bu bölüme kadar Kutsal Ruh'un meshedişinin Kutsal Kitap içerisindeki kavramsal, öğretişsel ve uygulamaya ilişkin yapısını sistematik olarak inceledik. Daha sonra ise kilise tarihi ve mezhepler bağlamında konuyu ele aldık. Şimdi bu bölümde sistematik ilahiyattan faydalanacağız. Sistematik teoloji, Kutsal Kitap'ın bir konu hakkında ki öğretisinin düzenlenerek ortaya çıkartılmasıdır. Böylece Kutsal Kitap'ın bir konu hakkında ki öğretisini daha kolay bir biçimde öğrenebilir ve öğretebiliriz.

Bu bölümde Kutsal Kitap'ın, Kutsal Ruh vaftizi ile ilgili öğretisini ve bununla ilişkili olarak başka önemli öğretileri kısa ve anlaşılabilir makaleler veya tablolar halinde sunmaya gayret edeceğim.

Tamamlanan Kurtuluş Doktrini Nedir?

Bazı mezhep ve akımlar kurtuluşu iki basamaklı bir süreç olarak görmekte olup bunu kutsallaşmayı hayat boyu devam eden bir süreç olarak değil de anlık bir tecrübe olarak yorumlama suretiyle gerçekleştirmektedirler. Bu mezhep ve akımlara günümüzde Metodizm ve Wesleyci Pentikostalizm örnek gösterilebilir. Bu görüşe mensup kişilerin sayıca azınlıkta olduğunu belirtmek gerekir. Kutsal Kitap, kurtuluşun İsa Mesih'e iman ettiğimiz anda bizlerde tam olarak gerçekleştiğini açıkça öğretir. Daha önce beşinci bölümde gördüğümüz gibi William Durham isimli Pentikostal ilahiyatçının bu konuda ortaya attığı bir öğreti Pentikostalizm içerisinde bir bölünme meydana getirdi. Durham kendi öğretisine "Doctrine of Finished Work" ismini verdi. Bu kavram henüz Türkçeleştirilerek literatürümüze geçmiş değildir. Bu kitapta Durham'ın öğretisini "Tamamlanan Kurtuluş Öğretisi" ismiyle Türkçenin kavramsal yapısına uygun olarak çevirmeyi tercih ettim.

Durham'ın tamamlanan kurtuluş doktrini; kurtuluşumuzun Mesih'e iman ettiğimiz anda tamamlandığını belirterek hem orijinal günahtan hem de kişisel günahlarımızdan iman ile aklandığımıza vurgu yapar. Böylece Kutsal Ruh'u alır ve kurtuluşa sahip oluruz. Aslında tüm ana akım mezheplerin öğretisi de zaten bu şekildedir. Durham'a göre lütfun yaşamlarımızda ki ikinci işi olan Kutsal Ruh vaftizi kurtuluşumuzla ilgili değil hizmet ve tanıklık için güçle kuşanmakla ilgilidir.

Sonuç olarak Tamamlanan Kurtuluş Doktrini, İsa'yı Rab ve Kurtarıcı olarak kabul edenlerin o anda tam kurtuluşa sahip olduğuna ve kurtulanların İsa'ya tanıklık etmek için güçle kuşanmak anlamına gelen Kutsal Ruh vaftizi vaadini beklemeleri gerektiğine vurgu yapar. Bu öğretiş Pentikost ve karizmatik akım içerisinde en yaygın kabul gören

öğretmiştir ve Kutsal Kitap ile uyum içerisinde bulunmaktadır. Bizimde bu kitapta takip ettiğimiz doktrinsel çizgi budur.

Kutsal Ruh Vaftizi Nedir?

Bu soruya kitabın çeşitli bölümlerinde farklı noktalardan değinerek pek çok defa cevap vermiş olsak da yine de okuyucunun tüm ifade ve açıklamaları pekiştirebilmesi adına tek bir bölümde tekrar düzenlemeyi uygun gördüm.

İsa Mesih günahlarımıza karşılık çarmıhta ölüp üçüncü ölümden dirildi ve kır gün süreyle yeryüzünde kalıp öğrencilerine görünmeye ve öğretmeye devam etti. Kırk günün sonunda ise Baba Tanrı'nın sağına yükseldi. Bu kır günlük sürede öğrencilerin yaşamlarında önemli bir olay gerçekleşti.

*“Bunu söyledikten sonra onların üzerine üfleyerek, **Kutsal Ruh'u alın!**” dedi.”*
Yuhanna 20:22

İsa ölümden dirildikten sonra bu kır günlük sürede öğrenciler Kutsal Ruh'u aldılar. İsa dirildiği için artık kurtuluş tamamlandı ve böylece öğrenciler Kutsal Ruh'un kalıcı varlığına sahip olabilmişlerdi. Fakat daha sonra İsa onlara yeni bir buyruk verdi.

*“Kendileriyle birlikteken onlara şu buyruğu vermişti: "Yeruşalim'den ayrılmayın, Baba'nın verdiği ve benden duyduğunuz sözün gerçekleşmesini bekleyin. Şöyle ki, Yahya suyla vaftiz etti, ama sizler birkaç güne kadar **Kutsal Ruh'la vaftiz edileceksiniz.**" Elçilerin İşleri 1:4,5*

Öğrenciler Kutsal Ruh'un varlığını yüreklerine almışlardı fakat Ruh'ta vaftiz olarak Kutsal Ruh'un gücüyle kuşanmaları gerekliydi. Bu nedenle İsa, onlara beklemelerini söyledi. Daha sonra İsa, Baba Tanrı'nın sağına yükseldi ve bundan on gün sonra imanlılar Kutsal Ruh vaftizi'ni aldılar. Yani öğrenciler, İsa'nın dirilişi ile göğe alınışı arasında geçen kır günlük sürede Kutsal Ruh'u aldılar. İsa'nın göğe yükselişinden on gün sonra ise Kutsal Ruh'la vaftiz oldular.

Aynı sıralama bizim yaşamlarımızda da geçerlidir. Bizler İsa Mesih'in Tanrı'nın Oğlu olduğuna ve günahlarımıza karşılık çarmıhta ölüp üçüncü gün ölümden dirildiğine iman ettiğimizde kurtuluruz.

“İsa'nın Rab olduğunu ağızla açıkça söyler ve Tanrı'nın O'nu ölümden dirilttiğine yürekte iman edersen, kurtulacaksın.” Romalılar 10:9”

Bu noktada bizde gerçekleşen ruhsal olaylar şunlardır; Tanrı'nın bize karşı olan gazabı yatıştır, fidyemiz ödenmiş olur, günahlarımızdan aklanırız, Tanrı ile barışıyoruz,

Tanrı'nın çocuğu oluruz, **Kutsal Ruh'u alırız** ve yeniden doğarız¹. Yani kısaca İsa Mesih'e iman ettiğimiz anda tam kurtuluşa sahip oluruz.

*"Gerçeğin bildirisini, kurtuluşunuzun Müjdesi'ni duyup O'na **iman ettiğinizde**, siz de vaat edilen **Kutsal Ruh'la O'nda mühürlendiniz.**" Efesliler 1:13*

Fakat imanlılar olarak Tanrı'dan alabileceğimiz ikinci bir kutsama daha vardır. Kutsal Kitap buna Kutsal Ruh vaftizi adını verir. Kutsal Ruh vaftizi, İsa'ya tanıklık edebilmemiz için güçle kuşanmak ve meshedilmek anlamına gelir. İsa Mesih'i Rab ve Kurtarıcımız olarak kabul ettiğimizde günahlarımızdan aklanıp Kutsal Ruh'u (kalıcı varlığını ve mührünü) alırız. Böylece Tanrı'nın çocukları oluruz ve kurtuluşumuz tamamlanmış olur. Bundan sonra Tanrı'nın hayatımızda ikinci bir kutsaması daha mevcut olup buna Kutsal Ruh vaftizi adı verilir.

*"Ama **Kutsal Ruh üzerinize inince güç alacaksınız.** Yeruslaim'de, bütün Yahudiye ve Samiriye'de ve dünyanın dört bucağında **benim tanıklarım olacaksınız.**" Elçilerin İşleri 1:8*

Kutsal Ruh Vaftizi: Rab'bin işini (tanıklık ve hizmet) yapabilmek için atanmak, kutsanmak ve Rab'bin gücüyle kuşanmak anlamına gelir.

Kutsal Ruh Vaftizi olarak ifade edilen deneyim ise: Kutsal Ruh'un bir kişiyi ilk defa güçlü bir biçimde doldurmasıdır.

Meshedişin yaşamlarımızda üç işlevi bulunmaktadır; Atanma, Kutsanma ve Güçle Kuşanma. Bu üç işlev hizmet ile ilgili kavramlardır. Bu nedenle Kutsal Ruh vaftizi kurtuluşumuz ile ilgili değil ya da kişisel bir deneyim yaşayıp heyecan duymak için değil Baba Tanrı'nın önceden hazırladığı iyi işleri yapmak için bizlere sağlanan bir kutsamadır.

İsa şöyle dedi: *"benim yaptığım işleri bana iman edende yapacaktır"* ve *"hastaları iyileştirin, cinleri kovun"* ve *"Tanrı'nın Egemenliği'ni duyurun"* ve *"Rab'bin gününü çabuklaştırın"* ve *"Tanıklarım olun"* İşte tüm bunlar için Kutsal Ruh vaftizine ihtiyacımız vardır.

"Ama Kutsal Ruh üzerinize inince güç alacaksınız... ve benim tanıklarım olacaksınız." Elçilerin İşleri 1:8

Kutsal Ruh'u Almak ve Kutsal Ruh'la Vaftiz Olmak Arasındaki Fark Nedir?

Maalesef ki pek çok doktrinsel sistem Kutsal Ruh'u almak (mühürlenmek) ile Kutsal Ruh'ta vaftiz edilmek arasında doğru bir çizgi çekememektedir ve bu nedenle

bu iki kavram sık sık birbirine karışmaktadır. Bu başlık altında Kutsal Ruh'u almak ile Ruh'ta vaftiz olmak arasında ki ayrımı ve hayatlarımızda ki işlevini göreceğiz.

Kutsal Ruh'u almak Tanrı'nın kurtaran lütfunun yaşamlarımızda ki bir etkinliği olup bizim Mesih'te sahip olduğumuz kurtuluş ile bağlantılı bir konudur. Pavlus'un belirttiği gibi "...içinde Mesih'in Ruh'u olmayan kişi, Mesih'in değildir"². İsa'yı Rab ve Kurtarıcımız olarak kabul ettiğimiz anda Kutsal Ruh bizde yaşamaya başlar. Tanrı müjdeye iman edenlere yaşam vaadi vermektedir ve bu vaadi bizde gerçekleştiren Kutsal Ruh'tur.

"Ama Kurtarıcımız Tanrı iyiliğini ve insana olan sevgisini açıkça göstererek bizi kurtardı. Bunu doğrulukla yaptığımız işlerden dolayı değil, kendi merhametiyle, yeniden doğuş yıkamasıyla ve Kurtarıcımız İsa Mesih aracılığıyla üzerimize bol bol döktüğü Kutsal Ruh'un yenilemesiyle yaptı." Titus 3:4-6

Bir kimse İsa Mesih'e iman ettiğinde Kutsal Ruh'un kalıcı varlığını almış olur ve Kutsal Ruh, Baba Tanrı'nın tasarladığı ve Rab İsa Mesih'in kanıyla ve dirilişiyle sağladığı kurtarışı bizlerde gerçekleştirir.

Kutsal Ruh'un bizlerde ki kalıcı varlığının yaşamlarımızda ki işi şudur; Kurtuluşumuzu mühürler, bizleri yeniler (Kutsal Ruh'un Yenilemesi), Tanrı'nın buyruklarını yerine getirebilmemizi sağlar, ruhsal yaşamımızda yardımcımız ve rehberimizdir. Tüm bunları sağlayan Kutsal Ruh'a, iman ettiğimiz anda sahip oluruz çünkü bu Tanrı'nın vaadidir. Sonuç olarak İsa Mesih'i yaşamına kabul eden her kişide Kutsal Ruh yaşamaktadır

"Kim İsa'nın Tanrı'nın Oğlu olduğunu açıkça kabul ederse, Tanrı onda yaşar..."
1. Yuhanna 4:15

Kutsal Ruh vaftizi ise Göksel Babamız'ın bol lütfunun hayatlarımızda gerçekleştirdiği ikinci bir kutsamadır. Bu kutsama daha öncede belirttiğim gibi kurtuluşumuzla ilgili değildir. Kutsal Ruh vaftizi ne Mesih'teki kimliğimizle ne kurtuluşumuzla ne de sahip olduğumuz sonsuz yaşamla ilgili değildir. Bu kutsama bizlere, İsa'nın tanıklıkları olabilmemiz ve Göksel Baba'nın önceden hazırladığı iyi işleri (hizmet) yapabilmemiz için sağlanmıştır.

İsa Mesih'e iman eden herkes iman ettiği anda Kutsal Ruh'un kalıcı varlığına yüreğinde sahip olur. Fakat Kutsal Ruh vaftizi için bu kıstası koyamayız. Genellikle İsa Mesih'e iman etmemiz ile Kutsal Ruh vaftizini almamız arasında geçen bir zaman vardır. En azından pek çok kişinin yaşamında böyle olur. Bu konuyu "Kutsal Ruh Vaftizini Ne Zaman Alırız?" başlığı altında daha detaylı inceleyeceğiz. Henüz bu

kutsamayı almamış olabilirsiniz fakat Tanrı'nın çocuğu olarak sonsuz yaşama sahip olduğunuzu bilmeniz gerekir.

Kutsal Ruh'u Almak	Kutsal Ruh Vaftizi'ni Almak
<i>Kurtuluşumuzla İlgilidir</i>	<i>Hizmet ile İlgilidir</i>
<i>Kutsal Ruh'un Varlığının İçimize Gelmesidir</i>	<i>Kutsal Ruh'un Gücünün Üzerimize İnmesidir</i>
<i>Kurtuluşumuzu Mühürler</i>	<i>Hizmet için Güçlendirir</i>
<i>Mesih'te ki Kimliğimiz ile İlgilidir</i>	<i>Mesih'te ki Etkinliğimiz ile İlgilidir</i>
<i>Yeni Yaşam Verir</i>	<i>Hizmet için Güç Verir</i>
<i>İman Ettiğimiz Anda Gerçekleşir</i>	<i>Standart Bir Zaman Yoktur</i>
<i>Mesih'e Ait Olan Herkes Sahiptir</i>	<i>Henüz Almamış Olabilirsiniz</i>

Kutsal Ruh'la Vaftiz Olmak ve Kutsal Ruh'la Dolmak Arasındaki İlişki Nedir?

Kutsal Kitap'ın bu konudaki öğretisini anlamak oldukça önemlidir. Meshediş öğretisini göz ardı eden teolojik sistemler olduğu gibi günümüzde Kutsal Yazılar'ın "Ruh'la dolun" buyruğunu yadsıyan söylemleri de görmek mümkündür.

Kutsal Ruh'ta vaftiz olmak ve Ruh'la dolmak kavramları Kutsal Kitap'ta kimi ayetlerde eş anlamlı olarak kullanılmakta kimi ayetlerde ise iki farklı ruhsal deneyimi ifade edecek biçimde kullanılmaktadır. Bu nedenle Kutsal Kitap'ın bu konuda ki öğretisinin sistematik bir biçimde incelenmediği durumlarda iki olguyu birbirine karıştırmak ya da birini yok sayma gibi hatalara düşmek mümkündür. İlk önce Kutsal Ruh vaftizi olarak ifade ettiğimiz ruhsal olayın ne olduğu tekrar tarif edelim. Kutsal Ruh vaftizi olarak ifade edilen deneyim; Kutsal Ruh'un bir kişiyi ilk defa güçlü bir biçimde ve tam olarak doldurmasıdır. Luka, Pentikost gününde yaşanan Kutsal Ruh vaftizi deneyimini tarif etmek için "...hepsi Kutsal Ruh'la doldular"³ ifadesini kullanmıştı. Fakat daha sonra Kutsal Ruh ile vaftiz olan imanlıların tekrar ve tekrar Kutsal Ruh ile özel deneyimler yaşadıklarını görürüz. Luka bu noktada da yine aynı kavramı kullanmıştır. "...hepsi Kutsal Ruh'la doldular"⁴. Kutsal Ruh vaftizi ve Kutsal

Ruh'la dolmak olguları birbiriyle oldukça yakın ilişkili deneyimlerdir. Fakat yine de bir takım ince niteliksel farklılıklar bulunmaktadır.

Kutsal Ruh'un meshedişi, İsa'nın tanıkları olabilmemiz ve hizmet edebilmemiz için meshedilmek yani atanmak, kutsanmak ve güçle kuşanmak anlamına gelir. Ruh'la dolmak ise Kutsal Ruh'un bizde özel bir biçimde etkin olması durumu, varlığıyla bizleri daha çok doldurması ve meshedişin tazelenmesi olarak açıklanabilir. Kutsal Ruh vaftizinin ana noktasının tanıklık ve hizmet olduğunu pek çok defa belirtmiştim. Aynı biçimde Kutsal Ruh'la dolmak istememizin de temel nedeni heyecanlı bir deneyim yaşamaya değil Kutsal Ruh'un gücüyle gerçekleştirilen etkili hizmet esasına dayanır. Petrus, Kutsal Ruh'la doldu ve harika bir vaaz verdi⁵. İmanlılar Kutsal Ruh'la doldular ve böylece Tanrı'nın Sözü'nü cesaretle duyurmaya devam edebildiler⁶. İstefanos Kutsal Ruh'la doldu ve İsa için cesurca tanıklık verip şehit oldu⁷. Pevlus Kutsal Ruh'la doldu ve peygamberlikte bulunup belirtiler ve harikalar gerçekleştirdi⁸. Yine imanlılar Kutsal Ruh'la doldular ve sıkıntılardan baskılardan geçtiler⁹.

Bu durumda şöyle bir soru aklınıza gelmiş olabilir. Kutsal Ruh'la vaftiz olmak Ruh'un bizleri doldurması anlamına geliyorsa ve Kutsal Ruh'la dolmakta aynı biçimde Ruh'un bizleri doldurma işiyse ve ikisi de hizmet ile ilgiliyse o zaman nasıl oluyor da bu ikisi farklı şekillerde anlaşılabilir? Şöyle ki Kutsal Ruh vaftizi imanlının yaşamında yalnızca bir defa yaşanır. Kutsal Ruh'la dolmak ise tekrar tekrar tecrübe edilir. Bunu daha iyi anlayabilmek için elçilerin örneğini inceleyebiliriz. İsa, öğrencilerine güçle kuşanmaya dek beklemelerini söylemişti. Çünkü İsa'ya tanıklık edebilmek için Kutsal Ruh'un gücüyle vaftiz olmaları ve meshedilerek atanmaları gerekiyordu. Pentikost gününde bu vaat gerçekleşti ve artık meydanlarda İsa'ya tanıklık etmeye başladılar. Daha sonra ise imanlıların tekrar cesaret için dua edip Kutsal Ruh'la doldurulduklarını görüyoruz¹⁰. Bu durumda öğrenciler hizmet için tekrar atanmadılar. Fakat Kutsal Ruh'un meshedişinde ve doluluğunda tekrar tazelenmiş oldular. Böylece Ruh'la dolmak demek, Kutsal Ruh vaftizi ile birlikte aldığımız gücün tazelenmesi şeklinde de anlaşılabilir.

Son olarak Kutsal Ruh'la dolmak hakkında birkaç noktaya daha değinerek bitirelim. Ünlü Evanjelik Vaiz Billy Graham'ın Ruh'la dolmayı açıklayan güzel bir sözü vardır. "Bizler delikli fiçî gibiyiz. Rab bizleri dolduruyor ama biz sürekli yanlardan akıtıyoruz." İşte bu yüzden Kutsal Ruh'la dolmayı aramamız gereklidir.

"...Ruh'la Dolun." Efesliler 5:18

Kutsal Ruh'la dolmamızın Tanrı'nın bir buyruğu olduğu asla unutulmamalıdır. Hizmetimiz Kutsal Ruh'un gücüne dayandığı oranda Tanrı'yı yüceltir. Bunun için kilise hizmetimizde dayanağımızın insansal akıl değil Kutsal Ruh'un belirtiler ve harikalar yaratan gücü olması gerekir.

Bazı kişiler karakter konusunun önemini bahane ederek Ruh'la dolmak gibi deneyimlere eğilmememiz gerektiğini söylerler. Bu bana biraz çılgınca geliyor. Karakter değişimin iman yaşamında ki önemine bende katılıyorum. Rab bizleri kendisinde meyve vermemiz için çağırdı. Pavlus, Galatyalılar'a yazdığı mektupta Ruh'un dokuz ürününden söz eder¹¹. Fakat benim anlamadığım nokta ve sorulması gereken soru şudur; Kutsal Ruh'la dolma olgusuna karşı gelen kişiler Ruh'ta ürün vermeyi ve karakter değişimini ne tür bir yöntemle başarmayı düşünüyorlar? Biraz akıl yürütelim. Bir tarlanın ürün vermesi için en gerekli şey nedir? Tabi ki su.

“Ey Siyon halkı, Tanrınız RAB'de sevinç bulun, coşun. İlk yağmuru size tam ölçüsüyle veriyor; Daha önce olduğu gibi, İlk ve son yağmurları yağıdırıyor.” Yoel 2:23

“Üzerine sık sık yağan yağmuru emen ve kimler için işleniyorsa onlara yararlı bitkiler üreten toprağı Tanrı bereketli kılar.” İbraniler 6:7

Kutsal Ruh'la dolmak gibi deneyimler aramanın hata olduğunu bunun yerine karakter değişimine odaklanılması gerektiğini söyleyen kişilerin bunu başarmak için nasıl bir çözüm buldukları konusunda bir fikrim yok. Ama Kutsal Kitap'ın bu konuda ne öğrettiğini biliyorum. Rab'bin yağmuru altında ıslanmak! Yani **Ruh'la Dolmak!** Yürek tarlamızın ürün vermesini istiyorsak yağmuru aramamız gerekir. Daha çok İsa'ya benzemek mi istiyorsun? Rab'bin yağmuru altında ıslan! Hizmetinde daha çok güçlenmek mi istiyorsun? Rab'bin yağmuru altında ıslan! Öfke, şehvet, yalan ve gururdan kurtulmak mı istiyorsun? Günahlarımı itiraf et ve Rab'bin yağmuru altında ıslan!

Eğer Kutsal Ruh vaftizini henüz almadıysanız kitabın son bölümünde dua konusunda sizi yönlendireceğim. Fakat Kutsal Ruh'la vaftiz olduysanız şimdi Ruh'la tekrar dolmayı istemeniz için sizi teşvik etmek ve birkaç yönlendirmede bulunmak istiyorum. Kutsal Ruh'la dolmak için özel bir eğitim almış olmanız ya da bir beceri edinmiş olmanız gerekmez. Bir bardak suyu içmeyi becerebiliyorsanız bunu da başarabilirsiniz.

1. Günahlarınızı itiraf edin. Kutsal Tanrı'nın Ruh'uyla dolup taşmak istiyorsanız O'nun için kutsal bir yer hazırlayın.

2. İsa dedi ki; “Bir kimse susamışsa bana gelsin ve içsin.”

Şimdi gözlerinizi kapatın, ellerinizi açın, aklınızla ve yüreğinizle İsa'nın önüne gelin. Çok fazla konuşmayın. Bir bardak su içmek için çok söz söylemeye gerek yoktur. Basitçe İsa'ya şunu söyleyin; “Ya Rab, Kutsal Ruh'tan içmek için şimdi sana geldim. Beni Kutsal Ruh'la doldur.”

3. Sadece bekleyin. Başka bir şey yapmanız gerekmez. Kutsal Ruh'un yağmuru altında ıslanmak için Rab'bin huzurunda imanla bekleyip durun.

İsa dedi ki: “*Bir kimse susamışsa bana gelsin, içsin*” Siz bugün İsa'ya Kutsal Ruh'tan içmek için gittiniz mi?

Kutsal Ruh Vaftizi ve Kutsal Ruh'la Dolmanın Farklı Noktaları	
Ruh'ta Vaftiz Olmak	Ruh ile Dolmak
<i>Hizmet için Güç Almaktır</i>	<i>Aldığımız Gücün Tazelenmesidir</i>
<i>Bir Defa Tecrübe Edilir</i>	<i>Tekrar Tekrar Tecrübe Edilir</i>

Kutsal Kitap'ta Kutsal Ruh Vaftizi ile İlgili Olarak Kullanılan Ortak İfadeler Nelerdir?

İncil, Kutsal Ruh'un meshediş eylemiyle ilgili olarak yedi farklı adlandırma kullanmaktadır. Bu ifadelerin her biri meshedişi tanımlayan eş anlamlı ortak ifadelerdir. Meshediş kavramının anlam ve işlevlerinden önceki bölümlerde detaylı biçimde bahsetmiştim. Şimdi meshediş eylemini ifade eden ayetleri doğru bir biçimde anlayabilmek adına Yeni Antlaşma'da geçen Grekçe ifadeleri ve Kutsal Ruh'un meshedişine verilen isimleri inceleyelim.

1. Güç Giyinmek

“...yücelerden gelecek güçle kuşanıncaya dek (*endiyo dunamis*) kentte kalın.”
Luka 24:49

Bu ayette geçen Grekçe sözcük “*endiyo dunamis*” kelimesidir. “*endiyo*” sözcüğü giyinmek, kuşanmak anlamına gelir. “*Dunamis*” ifadesi ise güç, yetenek, yapabilme gücü, mucizeler yapma gücü anlamına gelir. Yani İsa, öğrencilerine Kutsal Ruh'un gücünü üzerlerine giyinecekleri zamana kadar beklemelerini söyler. Bu güç mucizeler yapan güçtür.

“*Ama Kutsal Ruh üzerinize inince güç alacaksınız.*” *Elçilerin İşleri 1:8*

İşte Kutsal Ruh vaftizinin hayatımızda ki işlevi budur. Mucizeler yaratan güç kıyafetini üzerimize giymek böylece etkili tanıklar olmak...

2. Yıkanmak

"...Kutsal Ruh'la vaftiz (baptizo) edileceksiniz." Eçilerin İşleri 1:5

Yeni Antlaşma' da Kutsal Ruh'un meshedişine verilen isimlerden biride "Yıkanmak" tır. Grekçe "*baptizo*" sözcüğü tamamen ıslanmak ve yıkanmak anlamını taşır. Kutsal Ruh'la vaftiz olmak, Tanrı'nın Ruhu'yla tamamen yıkanmak anlamına gelir. Bu nedenle meshedişi sık sık Kutsal Ruh vaftizi olarak ifade ederiz. Petrus'un kendisi de Kornelyus'un evinde yaşanan olayı sünnet yanlılarına anlatırken bu ifadeyi kullanmıştır.

"O zaman Rab'bin söylediği şu sözü anımsadım: 'Yahya suyla vaftiz etti, sizler ise Kutsal Ruh'la vaftiz edileceksiniz.' Elçilerin İşleri 11:16

3. Tamamen Doldurulmak

"İmanlıların hepsi Kutsal Ruh'la doldular (plifo)." Elçilerin İşleri 2:4

Bu ayette geçen "dolmak" ifadesi Grekçe "*plifo*" sözcüğüdür. Bu sözcük dilimizde emdirmek, aşılama, donatmak gibi harfi ve mecazi anlamlara gelir. Daha öncede belirttiğim gibi Kutsal Ruh vaftizi, Kutsal Ruh'la tam olarak doldurulmak anlamına gelir. Tıpkı Yasa döneminde mesh yağının kişi üzerine sürülmesinde olduğu gibi bugünde Tanrı, kendi Ruh'unu bizim üzerimize bedenimiz tarafından emilmesi için sürmektedir. Kutsal Ruh vaftizini tanımlayan bu kavramı Hananya'nın Saul'a söylediği sözlerde de görüyoruz.

"Bunun üzerine Hananya gitti, eve girdi ve ellerini Saul'un üzerine koydu. "Saul kardeş" dedi, "Sen buraya gelirken yolda sana görünen Rab, yani İsa, gözlerin açılsın ve Kutsal Ruh'la dolaysın diye beni yolladı." Elçilerin İşleri 9:17

4. Kutsal Ruh Armağanı'nı Almak

"Böylece günahlarınız bağışlanacak ve Kutsal Ruh armağanını alacaksınız (lambano ho doreya)." Elçilerin İşleri 2:38

Petrus, Pentikost günü yaşanan görkemli olayın ardından şaşkın ve alaycı kalabalığın önüne çıkıp onlara Kutsal Ruh vaftizi vaadini açıklarken "Kutsal Ruh Armağanı'nı Almak" ifadesini kullanır. Bu ayette geçen Grekçe kalıp "*lambano ho doreya*" dır. "*Lambano*" sözcüğü almak anlamına gelir, "*Doreya*" ise hediye olarak dilimizde karşılık bulur. Meshediş Tanrı'nın kiliseye verdiği bir armağandır. O'nun krallığının gelişini hazırlamak ve bizlere verilen yüce görevi yerine getirmek için bu armağanın yani güç kıyafetinin bize giydirilmesine ihtiyaç duyarız. Luka,

Samiriyeliler'in Kutsal Ruh vaftizini alma deneyimlerini aktarıırken bu ifadeyi kullanır¹². Yine Petrus'un kendisinde Kornelyus'un evinde yaşanan olayı sünnet yanlılarına anlatırken bu ifadeyi kullanmıştır.

“Böylelikle Tanrı, Rab İsa Mesih'e inanmış olan bizlere verdiği armağanın aynısını onlara verdiğyse, ben kimim ki Tanrı'ya karşı koyayım?” Elçilerin İşleri 11:17

5. Üzerimize Dökülmesi

“Çünkü Ruh daha hiçbirinin üzerine inmemiştir (epipipto). Rab İsa'nın adıyla vaftiz olmuşlardı, o kadar.” Elçileri İşleri 8:16

Kutsal Kitap'ta, Ruh'un meshedişini ifade eden ortak kavramlardan biride Grekçe “*epipipto*” sözcüğüdür. Bu sözcük dökülmek, akmak anlamlarına gelir. Kutsal Ruh vaftizi, Tanrı'nın Kutsal Ruhunun üzerimize bir nehir gibi akmasıdır. Bu ifadeyi yine Petrus'un konuşmasında da görmekteyiz¹³.

6. Üzerimize Yağması

“Son günlerde, diyor Tanrı, Bütün insanların üzerine Ruhum'u dökeceğim (ekyno).” Elçilerin İşleri 2:16,17

Bu ayette ise karşımıza çıkan Grekçe ifade “*ekyno ekhino*” sözcüğüdür. Bu sözcük yağmak, taşmak ve düşmek anlamlarına gelir. Aynı ifadeyi Kornelyus'un evindeki konuşmalarda da görmekteyiz¹⁴. Kutsal Ruh'un Meshedişi bu sözcük ile harika biçimde resmedilir. Göksel Baba'nın kutsal yağmuru altında taşana kadar kalmak...

7. Bize Gelmesi

“Pavlus ellerini onların üzerine koyunca Kutsal Ruh üzerlerine indi (erhomo).” Elçilerin İşleri 19:6

Bu ayette karşımıza çıkan Grekçe sözcük “*erhomo*” kelimesidir. Bu kelime gelmek, belirmek ve tezahür etmek anlamına gelir. Kutsal Ruh'un üzerimize gelmesi Tanrı'nın harika bir vaadidir. Bu nedenle imanla Kutsal Ruh'u üzerimize çağırabiliriz.

Kutsal Ruh Vaftizi ve Ruhsal Armağanlar Arasındaki İlişki Nedir?

Nasıl ki Kutsal Ruh'u almak (Yeniden Doğuş) Ruh'ta meyve vermemiz, kutsallık ve Tanrı'ya itaat ile sonuçlanıp hayatımızda bir etki ve değişim yaratıyorsa aynı biçimde Kutsal Ruh vaftizinin de bir takım neticeleri vardır. Kutsal Ruh vaftizinin tanıklık ve hizmet için bizlere sağlanmış olan bir atanma, kutsanma ve güç olduğunu defalarca belirttik. Kutsal Ruh vaftizini aldığımızda Rab'be tanıklık için hazır hale gelmiş oluruz çünkü ihtiyacımız olan gücü ve doldurulmayı almış oluruz. İşte tam bu nokta da Ruh'un

armağanları ile Ruh'un vaftizi arasında ki bağ ortaya çıkar. Neye göre hizmet edeceğiz? Tabi ki Tanrı'dan aldığımız çağrıya ve armağanlara göre. Kutsal Ruh'un meshedişini alıp hizmet için güçle kuşanıp yetkilendirildiğimizde Tanrı'nın bize sağladığı ruhsal armağanlardan en az birine sahip oluruz. Öyle ki ruhsal armağanlar Kutsal Ruh vaftizinin somut bir belirtisi ve bir kanıtı olarak değerlendirilir. Bu konuyu daha sonra detaylı bir biçimde anlatacağım.

Kutsal Kitap İsa'ya iman eden ve Kutsal Ruh vaftizini almış olan her imanlının belirli ruhsal armağanlara sahip olduğunu öğretir. Ruhsal armağanların üç temel amacı vardır. İlk olarak armağanlar Rab'in Sözü'nün yani Müjde'nin yayılması için verilir. İkinci olarak amaç kilisenin donatılması ve geliştirilmesidir. Üçüncü ve son olarak ise kimi armağanların (örn; bilinmeyen diller) diğer iki amacının yanı sıra kişisel ruhsal gelişim boyutunda da bizlere verildiğini görürüz. Bu nedenle Ruhsal armağanlar Tanrı'nın Egemenliği'ni hazırlamak bağlamında hizmet ile paralel biçimde düşünülmalıdır.

Bazı doktrinsel sistemler Kutsal Ruh'un kimi armağanlarının artık bittiğini öğretir. Bittiği iddia edilen armağanlar nedense -seküler bir ifade ile- "doğaüstü ve mucizevi içerikli" armağanlardır. Bu öğretiyi doğru olmamakla birlikte Mesih'in kilisesi için bir tehdittir. Kutsal Kitap tüm ruhsal armağanların, İsa'nın ikinci gelişine kadar kiliseye sağlanmaya devam edileceğini açıkça öğretir.

*"Şöyle ki, Rabbimiz İsa Mesih'in görünmesini beklerken **hiçbir ruhsal armağandan yoksun değilsiniz.**" 1. Korintiler 1:7*

Bu kitabın konusu saduki cinlerinin öğretileri ile savaşmak değil de meshedişin sağlam öğretisini açıklamak olduğundan dolayı bu konuya daha fazla devam etmeyeceğim.

Kutsal Kitap'ta adı geçen yirmi ruhsal armağan mevcuttur. Hizmet için verilen bu ruhsal armağanlar bizlerden geri alınmaz. Kutsal Ruh'un armağanı kişinin daha önceden sahip olmadığı, İsa Mesih'e iman edip Kutsal Ruh'ta vaftiz edildikten sonra Tanrı'dan aldığı bir yetenektir. Kutsal Kitap'ın gayretle istememizi buyurduğu tek ruhsal armağan Peygamberlik armağanıdır¹⁵. İmanlının kendi kişisel ruhsal gelişimi için kullanabileceği tek armağan ise dillerle konuşma armağanıdır¹⁶. Ruhsal armağanlar, konuşma armağanları ve hizmet armağanları olmak üzere başlıca iki kategoriye ayrılır¹⁷. Şimdi Kutsal Kitap'ta adı geçen Ruhsal armağanların listesini verip bu konuyu bitireceğim.

Kutsal Ruh'un Armağanları	
Konuşma Armağanları	Hizmet Armağanları
<i>Teşvik-teselli</i>	<i>Hizmet</i>
<i>Peygamberlik</i>	<i>Bağış Verme</i>
<i>Öğretme</i>	<i>Yönetme</i>
<i>Öğüt Verme</i>	<i>Merhamet</i>
<i>Bilgece Konuşma</i>	<i>Bekarlık</i>
<i>Bilgi İletme</i>	<i>İman</i>
<i>Ruhları Ayırt Etme</i>	<i>Hastaları İyileştirme</i>
<i>Dillerle Konuşma</i>	<i>Mucize Yapma</i>
<i>Dilleri Çevirme</i>	<i>Önderlik</i>
<i>Elçilik</i>	
<i>Müjdecilik</i>	

Kutsal Ruh Vaftizi'ni Ne Zaman Alabilirim?

Kutsal Kitap, İsa Mesih'e iman ettiğimiz anda Kutsal Ruh'un içimizde konut kurduğunu ve kurtuluşumuzun mühürlendiğini açıkça öğretir. Bu Tanrı'nın Mesih'te sağladığı kurtuluş vaadinin bir parçasıdır. Fakat Kutsal Ruh vaftizi için böyle bir standart koyamayız. Bu başlık altında Kutsal Ruh vaftizini ne zaman aldığımız sorusu üzerinde duracağız. Bunun içinde İncil'de Kutsal Ruh vaftizini alan kişilerin örneklerine bakacağız.

Kornelyus ve Ev Halkı

"Petrus daha bu sözleri söylerken Kutsal Ruh, konuşmayı dinleyen herkesin üzerine indi." Elçilerin İşleri 11:44

Kornelyus ve ev halkı, Petrus'un konuşmasını dinlerken yüreklerinde Mesih'i Rab olarak kabul etmişlerdi. O anda Kutsal Ruh'u almış, yeniden doğmuş ve sonsuz yaşama kavuşmuş olan bu insanların üzerine Kutsal Ruh'un indiğini görürüz. Yani Kornelyus ve ev halkı İsa'ya iman eder etmez Kutsal Ruh'la vaftiz olmuşlardı. Daha önce belirttiğim gibi, bu olayda Kutsal Ruh'un meshedişinin bu kadar hızlı gerçekleşmesinin bir sebebi

vardır. Tanrı, tövbe etme ve yaşama kavuşma fırsatının öteki uluslara da verildiğini Yahudilerden oluşan kiliseye göstermek istemiştir.

Pavlus

“Üç gün boyunca gözleri görmeyen Saul hiçbir şey yiyip içmedi.” Elçilerin İşleri 9:9

Pavlus’un, Hananya’nın aracılığıyla Kutsal Ruh’la doldurulmasını daha önce görmüştük. Bu olay Pavlus’un Mesih İsa ile tanışmasından üç gün sonra yaşanmıştır. Yani Pavlus iman ettikten üç gün sonra Kutsal Ruh’un meshedişini almıştı.

Efes’te ki Öğrenciler

“Onlar bunu duyunca, Rab İsa’nın adıyla vaftiz oldular. Pavlus ellerini onların üzerine koyunca Kutsal Ruh üzerlerine indi ve bilmedikleri dillerle konuşup peygamberlik etmeye başladılar.” Elçilerin İşleri 19:5,6

Pavlus, Efes’te bir grup öğrenci ile tanıştı. Bu kişilerin oldukça ciddi doktrinsel eksiklikleri vardı. Pavlus onlara uygun öğretişi verdi, doğru bir biçimde suyla vaftiz olmalarını sağladı ve vaftizden hemen sonra onlara el koyarak dua etti. O zaman Kutsal Ruh’un meshedişini onlarda aldılar. Yani Efes’te ki öğrenciler Kutsal Ruh vaftizini suyla vaftiz olduktan hemen sonra aldılar.

Samiriyeliler

“Petrus’la Yuhanna oraya varınca, Samiriyeli imanlıların Kutsal Ruh’u almaları için dua ettiler.” Elçilerin İşleri 8:15

Filipus’un, Kutsal Ruh’un gücüyle Müjde’yi Samiriyeliler’e iletmesi sonucunda Samiriye halkı İsa Mesih’e iman etti¹⁸ ve vaftiz oldular¹⁹. Tam olarak ne kadar olduğunu bilmemek de aradan belirli bir zaman geçti. Yeruşalim’de bulunan elçiler bu haberi duydular. Sonra Petrus ile Yuhanna’yı o bölgeye gönderme kararı aldılar. Petrus ile Yuhanna oraya varınca Samiriye halkına Tanrı’nın meshediş vaadini ilettiler. Böylece Samiriye halkı Müjde’ye iman edip suyla vaftiz olduktan belirli bir süre sonra Kutsal Ruh’un vaftizini almış oldu.

Sonuç

Sonuç olarak Kutsal Kitap’ın bize verdiği örneklerden yola çıkarak anlıyoruz ki Kutsal Ruh vaftizinin hayatlarımızda gerçekleşmesi konusunda standart bir zaman söz konusu değildir. İsa Mesih’i Rab ve Kurtarıcımız olarak kabul ettiğiniz anda Kutsal Ruh vaftizi’ni alabilirsiniz, tıpkı Kornelyus ve ev halkı gibi ya da iman ettikten kısa bir süre sonra Kutsal Ruh’la vaftiz olabilirsiniz, tıpkı Pavlus gibi ya da suyla vaftiz olduğunuz zaman bu kutsamayı alabilirsiniz, tıpkı Efes’te ki öğrenciler gibi ya da iman

etmiş ve suyla vaftiz olmuş olabilirsiniz fakat hala Kutsal Ruh'la vaftiz olmamış olabilirsiniz tıpkı Samiriyeli imanlılar gibi. İsa Mesih'e iman eden bir kişi, yeniden doğduğu andan itibaren iman yaşamının herhangi bir anında Kutsal Ruh vaftizini alabilir.

Kutsal Ruh Vaftizi'ni Nasıl Alabilirim?

Buraya kadar her şey mükemmeldi, peki ama bu kutsamayı nasıl alacağım diye soruyor musunuz? Kutsal Kitap'a baktığımızda Kutsal Ruh vaftizinin bize üç farklı şekilde iletildiğini görürüz.

1. El Koyma

“Pavlus ellerini onların üzerine koyunca Kutsal Ruh üzerlerine indi ve bilmedikleri dillerle konuşup peygamberlik etmeye başladılar.” Elçilerin İşleri 19:6

Meshediş doğası gereği aktarılabilir bir nitelik taşır. Kutsal Ruh vaftizini alan herkes bu kutsamayı başkalarına da transfer edebilir ve etmelidir. Çünkü Tanrı bize verdiği hazineleri toprağa gömüp saklamamız için vermemiştir. Kutsal Ruh'un meshedişini almak mı istiyorsun? O zaman Elişa'nın yaptığı gibi yap²⁰. Elişa, İlyas'ın yakasından düşmedi. Çünkü Kutsal Ruh'un meshedişini gerçekten almak istiyordu. Bunun gibi sizde Kutsal Ruh'un meshedişini almış bir kişiden size el koymasını isteyerek bu kutsamayı arayabilirsiniz.

2. Dua

“Sizler kötü yürekli olduğunuz halde çocuklarınıza güzel armağanlar vermeyi biliyorsanız, gökteki Baba'nın, kendisinden dileyenlere Kutsal Ruh'u vereceği çok daha kesin değil mi?” Luka 11:13

İsa, Kutsal Ruh vaftizini dua ile isteyebileceğimizi öğretmiştir. Pek çok kişi kendi kişisel dua zamanlarında Kutsal Ruh vaftizini almıştır. İç odanıza kapanın ve Göksel Babanızdan sizi kendi Ruh'u ile tanıklık ve hizmet için meshetmesini isteyin ve imanla bekleyin.

3. Ansızın

“Petrus daha bu sözleri söylerken Kutsal Ruh, konuşmayı dinleyen herkesin üzerine indi.” Elçilerin İşleri 10:44

Kutsal Ruh hiç beklemediğiniz bir anda ansızın üzerinize inebilir. Gece uyurken, evde televizyon izlerken ya da yemek pişirirken ya da araba kullanırken, yolda yürürken, otobüs beklerken... Kutsal Ruh'un gücüyle kuşandığım o gece bu konu aklıma gelecek olan son şey bile değildi. Hatta bu öğretiye inanmıyordum bile. Tıpkı

Kornelyus ile ev halkına olduğu gibi Kutsal Ruh, sizin de üzerinize hiç beklemediğiniz bir anda inebilir.

Kutsal Ruh’la Vaftiz Olduğumu Nasıl Bilebilirim?

Kutsal Ruh vaftizi ile ilgili önemli konulardan biri de Kutsal Ruh vaftizinin işareti ve kanıtının ne olduğu ile ilgilidir. Bu noktada Kutsal Ruh’la vaftiz olduğumu nasıl bileceğim sorusu ortaya çıkmaktadır. Bu kitapta Kutsal Ruh vaftizinin kanıtı konusunda, okuyucuya tek bir görüşü dayatmak yerine Kutsal Yazılar ile en uyumlu görünen iki öğretiyi tarafsız bir biçimde sunmayı ve kişisel görüşlere saygı duyup kararı okuyucuya bırakmayı daha uygun gördüm.

1. Pentikostal Görüş

Bu görüşe göre Kutsal Ruh vaftizinin işareti kişinin dillerle konuşmaya başlamasıdır. İncil’de, Kutsal Ruh vaftizini alan kişilerin örneklerine baktığımızda beş olayın üçünün dillerle konuşmayla sonuçlandığını görürüz. Diğer iki olayda ise detay verilmemektedir. Pentikost gününde imanlılar Kutsal Ruh vaftizini aldıklarında dillerle konuşmaya başladılar aynı şekilde Kornelyus ile ev halkı ve de Efes’te ki öğrenciler, hepsi Kutsal Ruh’la vaftiz olduklarında dillerle konuşmaya başladılar. Fakat Samiriyeli imanlıların ve de Pavlus’un Kutsal Ruh’la meshedilmelerinden sonra, metin bu konuda çok detay vermediği için dillerle konuşup konuşmadıklarını bilemiyoruz.

Kornelyus ile ev halkının Kutsal Ruh vaftizini alma deneyimleri bu öğretiyi için bir referans olabilir. Petrus daha konuşmasını sürdürürken Kutsal Ruh konuşmayı dinleyen kişilerin üzerine iner. Bunun üzerine Petrus ve beraberinde gelen Yahudi imanlılar Kutsal Ruh’un, öteki uluslardan olanlarında üzerine inmesini şaşkınlıkla karşılarlar. Bu noktada önemli bir soru karşımıza çıkar. Petrus ve yanında bulunan Yahudi imanlılar, Kutsal Ruh’un, Kornelyus ve ev halkının üzerine indiğini nereden bildiler de bu duruma şaşırıldılar. Gökte bir güvercin ya da ateş görmediler fakat somut bir kanıt gördüler. “Çünkü onların, bilmedikleri dillerle konuşup Tanrı’yı yücelttiklerini duyuyorlardı...”²¹. Böylece Pentikostal görüşe göre Kutsal Ruh vaftizinin somut kanıtı ve işareti kişinin dillerle konuşmaya başlamasıdır.

Bu görüşe göre dillerle konuşma iki boyutta anlaşılmalıdır. İlk olarak diller imanlılar topluluğuna armağan olarak verilir. Bunun amacı topluluğun gelişmesidir. Böylece topluluğun önünde dillerle konuşulması ve tabii ki çevirisinin yapılması gerekir. İkinci olarak ise, diller Kutsal Ruh vaftizinin bir işareti olarak ve ruhsal savaşta bir silah olarak imanlıya sağlanır. Kutsal Ruh vaftizinin işareti olan diller,

imanlının ruhsal yaşamı içindir ve dua yaşamına zenginlik katan bir berekettir. Bundan sonra ise kişi diğer ruhsal armağanları almaya başlar. Yine Yeni Antlaşma mektuplarında Ruh'ta dua etmeyi öğütleyen ayetler²² bu görüş tarafından referans alınmaktadır. Pentikostal teolog Don Basham, Kutsal Ruh Vaftizi El Kitabı isimli kitabında Kutsal Ruh Vaftizi'nin belirtileri ile ilgili olarak şöyle söyler:

*“Kutsal Ruh üzerinize geldiğinde sizi saran bir sıcaklık hissi ya da bir çeşit elektrik akımına tutulmuş gibi hissedebilirsiniz ya da bedeninizin kimi uzuvlarında karıncalanma veya titreşimler hissedebilirsiniz. Ama hiçbir şey hissetmeseniz bile Tanrı'nın kendisini övmeniz için size yeni bir dil vereceğine güvenerek sessizce bekleyin.”*²³

Sonuç olarak Pentikostal anlayışa göre dillerle konuşma, Kutsal Ruh vaftizine eşlik eder ve Kutsal Ruh vaftizinin ilk belirtisidir.

Son olarak yaygın bir yanlış kanıyı düzelterek bitirelim. Bazı kişiler bu öğretiyi eleştirirken dillerle konuşmayanların imanlı olmadığı tarzında bir öğretille karşılaştıklarında **zannederler**. Bu bir yanlış anlamadır. Kutsal Ruh vaftizini almak kişinin kurtuluşu ile ilgili bir konu olmayıp Mesih'te ki kimliğimize ne bir şey katar ne de bir şey eksildir. Bu durumda Kutsal Ruh vaftizinin işareti olarak dillerle konuşma kişinin kurtuluşuyla ilgili bir konu değildir. Kutsal Ruh'la vaftiz olmadıysanız veya dillerle konuşmuyorsanız bu sizi eksik bir Hristiyan yapmaz. İsa Mesih'i Rab ve Kurtarıcınız olarak kabul ettiğinizde Tanrı'nın vaatlerine ortak olursunuz. Pentikostal görüşte de hakim olan anlayış bu şekildedir.

2. Neo-Pentikostal (Karizmatik) Görüş

Bu görüş Kutsal Ruh vaftizinin belirtisi hususunda tüm armağanlara eşit vurgu yapmaktadır. Şöyle ki Kutsal Ruh vaftizini alan kişi Kutsal Ruh'un armağanlarından en az birini alır. Böylece armağanların tümü Kutsal Ruh vaftizi için kanıt teşkil eder. Karizmatik perspektif genel olarak Kutsal Ruh vaftizinin nasıl bilineceği veya belirtileri konusunda sessiz kalmayı ve net olmamayı yeğler. Bu kararı kişinin kendi imanında vermesi eğilimi daha yoğundur. Bu görüşün Kutsal Ruh vaftizinin belirtisi konusunda referans aldığı ayetlere *“Herkesin ortak yararı için herkese Ruh'u belli eden bir yetenek veriliyor.”*²⁴ ayeti örnek olarak verilebilir.

Bununla birlikte Karizmatik anlayış, Kutsal Ruh vaftizinin belirtisi ile ilgili olarak armağanların yanı sıra fiziksel semptomları öne çıkarır. Karizmatik yazar David Pytches, Kutsal Ruh'un meshedişinin belirtileri hakkında şöyle söyler:

“Kutsal Ruh’un işlemlerini beklerken, insanlarda şu belirtileri görebilirsiniz: Göz kapaklarının kırışması, Tanrı’yla buluşma görünümü, yüzde parlaklık, boyun çevresinde kızarıklık, ısı duygusu, sarsılma ve titreme, derin soluk alma, ağlama, gülme, esenlik, yere yıkılma ve hatta zıplama. Hizmet eden kişiler de, Tanrı’nın yaptığı etkinliğe ilişkin izlenimler alabilir ve Tanrı’nın varlığını hissedebilirler. Bazı durumlarda başka belirtiler görülse bile, yukarıda saydıklarımız Kutsal Ruh’un işleyişinin başlıca işaretleridir.”²⁵

Bunun yanı sıra Karizmatik perspektif içerisinde dillerle konuşmaya verilen önem büyüktür. Her ne kadar Kutsal Ruh vaftizinin ilk belirtisi olarak görülmesi de imanlının ruhsal yaşamı ve kişisel ruhsal gelişimi amacıyla bu armağanın alınması teşvik edilir.

Sonuç

Kutsal Ruh vaftizinin belirtisi konusunda okuyucunun yararı için birkaç şey eklemek istiyorum. İlk olarak dillerle konuşmanın belirtisel işlevi ile ilgili kararı okuyucunun kendisine bıraktığını belirtmek istiyorum. Bununla birlikte Kutsal Ruh’la vaftiz olmuş kişilerin genellikle dillerle konuşmaya başladığının da göz ardı edilmemesi gerektiği kanaatindeyim. Kutsal Ruh’la vaftiz olup dillerle konuşmaya başladığımda açıkçası bu armağanı almayı o kadarda istememiştim. Çünkü bu konuda pek fazla şey bilmiyordum. Ama yine de Kutsal Ruh’ta vaftiz olduğum zaman dillerle konuşmaya başladım.

Kutsal Ruh vaftizinin belirtileri konusunda hem genel görüşlerden hem de kişilerin yaşadığı yaygın deneyimlerden yola çıkarak söyleyebiliriz ki; Kutsal Ruh üzerimize indiğinde bedenimiz doğal olarak buna bir takım tepkiler verir ve genellikle kinestetik duyumuz yani sinir hücrelerimiz bunu algılayarak bir takım reaksiyonlar verir. Kutsal Ruh üzerinize indiğinde kendinizi elektrik akımına tutulmuş gibi hissedebilirsiniz veya bedeninizin uzuvlarında sıcaklık sezinleyebilir ve acıtmayan bir yanma-ısı duygusu hissedebilirsiniz. Belki de göz kapaklarınızda titreşim, el, kol veya bacaklarınızda bir çeşit karıncalanma veya sarsılma hissedebilirsiniz. Tanrı’nın gücüyle yere düşüp görüm görebilirsiniz. Tüm bunların yanı sıra esenlik, ağlama, gülme gibi deneyimler yaşayabilirsiniz veya Kutsal Ruh ile dolduğunuzu hissedip derin derin nefes almaya başlayabilirsiniz.

Yukarıda saydığım bütün bu belirtiler Kutsal Ruh vaftizine genellikle eşlik eden belirtilerdir. Fakat Kutsal Ruh vaftizini bekliyorsanız asla ama asla Kutsal Ruh’u bu tür şeylerle sınırlandırmamanızı ve bunlara odaklanmamanızı tavsiye ederim. Rab’bin

önünde beklerken odaklanmamız gereken nokta dillerle konuşmak ya da bir şeyler hissetmek değil Kutsal Ruh'la meshedilmek olmalıdır.

Dillerle Konuşmak

20. yy'dan itibaren Kutsal Ruh'un armağanları arasında en çok tartışılanı dillerle konuşma armağanı olmuştur. Aslında Kutsal Yazılar'ın bu konuda ki öğretisi son derece şeffaf ve nettir yalnızca bozuk dünya görüşlerinden etkilenen ilahiyat sistemleri bu armağanının kilise ve inanlı yaşamındaki önemini göz ardı etmekte ve yadsıtmaktadırlar.

Dillerle konuşmak, Kutsal Ruh'un etkisiyle kişinin bilmediği bir dilde konuşması anlamına gelir. Bu dil dünyada var olan güncel dillerden biri olabileceği gibi artık var olmayan ya da hiç var olmamış bir dil olabilir veya meleklerin dili, ruhsal bir dil olabilir. Dillerle konuşma armağanının da diğer armağanlar gibi iki işlevi bulunmaktadır. Fakat bunun yanı sıra üçüncü bir işlevi daha vardır ki bu yalnızca dillerle konuşma armağanına özgüdür. İlk olarak diller müjdenin yayılması için verilir. İmanlı, Ruh'un etkisiyle bilmediği bir dilde konuştuğunda o ana dile sahip olan imansız bir kişide bunu işittiğinde Tanrı'nın gücüne tanık olacak ve böylece dillerle konuşmak imansızlar için bir belirti olarak müjdenin yayılması için işlev görmüş olacaktır. İkinci olarak ise diller kilisenin gelişmesi için verilir. Toplantı esnasında en fazla üç kişi dillerle konuşabilir, çevirme armağanı olan bir kişide söylenenleri çevirir. Konuşan kişinin çevirme armağanı da varsa konuşan ve çeviren aynı kişi olabilir. Toplulukta kullanılan diller armağanı büyük bir berekettir. Böylece kilise Rab'den gelen canlı sözlerle güç ve cesaret bulacaktır. Diller inanlılar topluluğunun gelişmesi için çevrildiğinde ise peygamberliksel işlev kazanır. Üçüncü olarak ise, diller armağanı imanlının kişisel ruhsal gelişimi için işlev görür. Bu işlev yalnızca dillerle konuşma armağanına özgüdür. Bizimde bu kitapta dillerle konuşma armağanı için ayrı bir başlık açmamızın sebebi budur. Bu bağlamda dillerle konuşmak imanlının yaşamına sağlanan harika bir bereket olup iyileştirme ve kurtarma hizmetleri²⁶ içinde etkili bir ruhsal silah görevi görür ve dua yaşamına da zenginlik katar. "İmanlının kendi ruhsal gelişimi için istediği zaman kullanabileceği tek armağan, bilinmeyen diller armağanıdır."²⁷

Bilinmeyen dillerin dua yaşamımızda ki etkisi hakkında Kutsal Kitap'ın ortaya koyduğu prensipleri yaşamlarımıza almamız gerekir.

"Ne için dua etmemiz gerektiğini bilmeyiz ama Ruh'un kendisi sözle anlatılamaz iniltilerle bizim için aracılık eder." Romalılar 8:26

Kişisel dua yaşamımızda ve de insanlara verdiğimiz dua hizmetinde diller armağanı büyük bir etki yaratır. Bir kişi hakkında dua etmek isteyebiliriz. Fakat o kişinin gizli kalmış problemlerini ve de gerçek ihtiyaçlarını bilemeyiz. Bu kendimiz içinde böyle olabilir. Bu durumda ruhsal dilimizi kullanmak dua yaşamlarımızda büyük bir fark yaratacaktır. Bir kişiye Müjde'yi paylaşırken onun iman etmesini engelleyen ruhsal kaleleri tam olarak görebilmek mümkün değildir. Bu yüzden bir kişiye Müjde'yi paylaşırken karşımdaki kişiye belli etmeden Ruh'ta dua ederim. Böylece kişinin gerçek ihtiyaçlarını bilmesem de Kutsal Ruh'un yönetiminde doğru bir dua edebilirim. Belki hasta bir kardeşimiz için dua ediyoruz. O kişinin hastalığının kaynağını ya da başka ne tür hastalıkları olduğunu insansal aklımızla asla bilemeyiz. Fakat dillerle dua ettiğimizde Ruh'un yönetiminde doğru bir biçimde dua edebiliriz.

“Her türlü dua ve yalvarışla, her zaman Ruh'un yönetiminde dua edin...”
Efesliler 6:18

Öte yandan Ruh'ta dua etmek ruhsal savaşta da oldukça yararlıdır. Pavlus, Efeslilere yazdığı mektupta ruhsal silahlarımızı sıraladıktan sonra Ruh'ta dua etmemiz için teşvik eder. Görüldüğü üzere dillerle konuşma armağanı imanlının ruhsal yaşamına bir bereket ve güç katmaktadır. Bundan dolayı da istenmelidir. Bu konuda yazar Steve Backlund, “Kendi Kendine Konuşmuyorsan Delisin!” isimli kitabında şöyle söyler;

“Her birimiz insanların önünde diller armağanında işlemiyor olsak da hepimiz Ruh'ta dua edebiliriz (ve buna ihtiyacımız olduğuna inanıyorum). Eğer henüz dillerle konuşmuyorsanız, bu deneyime başlangıç yapmanızda size yardımcı olabilecek birinin ardında gitmenizi teşvik ediyorum.”²⁸

Pavlus, Korintliler'e yazdığı mektupta dillerle konuşma armağanıyla ilgili olarak yedi önemli gerçeği sıralar. Bu yedi gerçek dillerle konuşmayı iman yaşamlarımızda mühim hale getirir.

1. Bilmediği dilde konuşan, insanlarla değil, Tanrı'yla konuşur.
2. Bilmediği dilde konuşan kendi kendini geliştirir.
4. Hepinizin dillerle konuşmasını isterim.
4. Bunun için, bilmediği dili konuşan, kendi söylediklerini çevirebilmek için dua etsin.
5. Bilmediğim dille dua edersen ruhum dua eder.
6. Dillerle hepimizden çok konuştuğum için Tanrı'ya şükrediyorum.
7. Dillerle konuşulmasına engel olmayın.

Son olarak bu armağanı almak isteyen kişileri duada yönlendirmek istiyorum. Bu armağanı almış bir kişiden dua isteyebileceğiniz gibi kendi kişisel dua yaşamınızda da Ruh'un bu armağanını Göksel Babanızdan isteyebilirsiniz.

Göksel Babanızdan Oğlu İsa'nın adıyla, Kutsal Ruh'un dillerle konuşma armağanını imanla isteyin.

Rab'bin önünde sessizce ve sakin bir şekilde imanla bekleyin.

Yüreğinize bir hece, bir kelime ya da bir cümle geldiğinde ağzınızla onu söyleyin. Tanrı'nın sizi iradeniz dışında bir robot gibi konuşturacağı veya kendinizden geçerek transa gireceğiniz gibi yanlış bir beklenti içerisinde olmayın. Dillerle sizin konuşmanız gerekir. Bu noktada Kutsal Ruh sizden bağımsız çalışmaz aksine sizinle birlikte çalışır.

Son olarak dillerle konuşma armağanını alma deneyimi konusunda, iki örnek alıntı yapıp bitirelim.

“Sabah kalktığımda dudaklarımda tuhaf bir çekilme duygusu vardı. ‘Bana ne oluyor böyle?’ diye düşündüm. Sonra arkadaşlarımdan, ‘Kutsal Ruh’un bir etkinliğinden’ söz ettiğini hatırladım. Ardından sesimin çıkmasına izin verdim ve dillerle konuşmaya başladım.” (Agnes Sanford).

“Bilinmeyen dillerle dua ederken, sessizce mırıldanmaya ya da sesler çıkarmaya başlıyorum. Bunlar kısa bir sürede normal bir dil akışkanlığı kazanıyor. Konuştuğum dilleri hiç anlayamadım ve şimdiye kadar da kimsenin anlayabildiğini görmedim. Söylediklerimi bilinçli olarak denetlemiyorum.” (John Gunstone)²⁹

Neden Bir Şey Olmuyor?

Pek çok kişi Kutsal Ruh vaftizini almak için kilisede öne çıkıyor, kendisine dua ediliyor ya da kendi kişisel dua zamanlarında Kutsal Ruh'la meshedilmeyi bekliyorlar ama sonuçta hiçbir şey olmuyor. Bunun sonucunda hayal kırıklığına uğruyorlar ve birkaç yanlış düşünceye kapılabiliyorlar. İsa, Kutsal Ruh'la vaftiz olmamı istemedi ya da bunu almak için yeterli değilim ya da bunu hak etmiyorum vs.

Belki sizde böyle bir durum içerisindeyiz, Kutsal Ruh'la vaftiz olmayı beklerken hiçbir şey olmadı ve hayal kırıklığına uğradınız. O zaman sizi önemli bir gerçek ile tekrar yüzleştirmek istiyorum. Kutsal Ruh vaftizi, İsa'yı Rab ve Kurtarıcı olarak kabul eden herkes içindir. Eğer İsa Mesih'e iman ediyorsanız Kutsal Ruh vaftizi sizin içindir. Bunu unutmayın ve umudunuzu kaybetmeyin. Ama ben Kutsal Ruh'la vaftiz olmak için

pek çok defa Rab'bin önüne geldim ama hiçbir şey olmadı diyorsanız. Merak etmeyin, tekrar söylüyorum; Bu sizin için ve bu nedenle kesinlikle alacaksınız.

İsa öğrencilerine Kutsal Ruh'la vaftiz olana kadar beklemelerini söyledi. Evet, onlara bunu söyledi, bekleyin. Ne kadar süre beklediklerini tam olarak bilmesek de en az on gün beklediklerini biliyoruz.

*“Kendileriyle birlikteyken onlara şu buyruğu vermişti: Yeruşalim'den ayrılmayın, Baba'nın verdiği ve benden duyduğunuz sözün gerçekleşmesini **bekleyin**. Şöyle ki, Yahya suyla vaftiz etti, ama sizler birkaç güne kadar Kutsal Ruh'la vaftiz edileceksiniz.” Elçilerin İşleri 1:4,5*

Evet, öğrencilerin Kutsal Ruh vaftizini almaları için beklemeleri gerekiyordu. Bu durum genellikle bizim yaşamlarımız içinde geçerli olmaktadır. Açıkçası neden beklememiz gerektiği konusunda bir fikrim yok ya da neden bazı imanlıların diğerlerine göre daha fazla beklediklerini de bilmiyorum. İman ettiği gün Kutsal Ruh'la vaftiz olmuş bir imanlı tanıyorum, iman ettikten üç gün sonra bu kutsamayı almış birini daha tanıyorum ya da iman ettikten yaklaşık bir sene sonra Kutsal Ruh'un vaftizini almış bir kişiyi tanıdığım gibi üç yıl sonra almış bir kişiyi daha tanıyorum. Ama bununla birlikte kendime baktığımda yedi yıl sonra Kutsal Ruh'la vaftiz olduğumu görüyorum. Söylediğim gibi, neden beklememiz gerektiğini bilmiyorum ya da neden bazı imanlıların diğerlerine göre daha fazla beklediklerini de bilmiyorum. Fakat emin olabileceğimiz bir şey var, Kutsal Ruh vaftizi bir vaattir ve biz bu vaadi kesinlikle alacağız.

Kitabın en sonunda Kutsal Ruh vaftizini almak isteyenler için bir yönlendirmede bulunacağım. Umudunuzu kaybetmeden imanla beklemeye devam edin.

Kutsal Ruh'la Vaftiz Olmam Gerekliyor Mu?

Bu bölüm böyle bir soru soran kişiler içindir. Eğer bu soruyu içinizden güçlü ve kararlı bir biçimde soruyorsanız benim de size bir soru sormama izin verin. Kralınız olan Rab size bir talant verdi. Peki siz bu bir talant ile ne yapacaksınız? Bunu saklayacağım, bu bir talantı işleterek ve çalışarak çoğaltmayı düşünmüyorum diyen kölenin son durumunu anlatan benzetmeyi³⁰ okumanızı tavsiye ederim. Yararsız kölenin yaşamı ağlayış ve diş gıcirtısının olduğu karanlık yerde son bulmuştu. Kimde varsa ona daha çok verilecek ama kimde yoksa elinde olanda kendisinden alınacak. Tanrı'nın size verdiği hiçbir yetenek, armağan, güç, statü ve vaat, sizin asmanın gücünü boş yere tüketen kuru bir dal olmanız için verilmemiştir. Tanrı'nın, İsa Mesih'e iman edip kahin

olarak atanan sizlere verdiği misyon şudur; O'nun Krallığının gelişini hazırlamalısınız. Tanrı sürekli bizi mutlu etmek için çalışan pembe balerin elbisesi giymiş bir iyilik perisi değildir. O bizim Kralımızdır ve bizde O'nun işlerini yapmaya çağrılmış olan seçilmiş kahinleriz. Evet, Tanrı'nın Egemenliği hazırlamalısınız. Bunun için İsa'ya tanıklık ederek yani müjdeyi yayarak, hastaları iyileştirmeli ve cinleri kovmalısınız. Bunun için ihtiyacınız olan tek şey ise Kutsal Ruh'un meshedişidir.

BÖLÜM 7: NİHAİ HEDEF

İsa Mesih, Kutsal Ruh ile meshedildikten sonra hizmetine şu mesajı vererek başladı:

“Tanrı'nın Egemenliği yaklaştı. Tövbe edin, Müjde'ye inanın.” Markos 1:15

İsa Mesih, Tanrı'nın Krallığı'nı hazırlamak için beden alıp dünyamıza geldi. O'nun hizmetinin temel amacı buydu. İsa, hizmetine Göklerin Egemenliği'nin müjdesini duyurarak başladı. Bu noktada durup Tanrı'nın Egemenliği öğretisini anlamamız gerekir. Tanrı'nın Egemenliği; *“Tanrı'nın, Oğlu İsa Mesih aracılığıyla günahattan dolayı düşmüş olan dünyayı yargılayarak bunun yerine kendi kutsal ve adil yönetimini kurma misyonudur.”* Bu bağlamda Tanrı'nın Egemenliği iki boyutlu (Fiziksel ve Ruhsal) olarak anlaşılmalıdır. Ruhsal boyutta; İsa Mesih, çarmıhta ölüp üçüncü gün dirilerek kazandığı zafer ile Tanrı'nın Egemenliğini ruhsal boyutta yeryüzüne indirmiş ve bu egemenliği genişletip büyütme görevini de kiliseye vermiştir. Fiziksel boyutta; Bir gün Tanrı bu dünyayı ortadan kaldırıp yeni bir yer ve gök yaratacaktır yani “Yeni Yeruşalim” (Cennet) ve biz orada olacağız. İsa, çarmıhta ölüp üçüncü gün dirilerek egemenliğin fiziki gelişini de başlatmış oldu. İşte bu son saattir! Egemenliğin ruhsal boyutu ile fiziki boyutu arasında güçlü bir bağ bulunmaktadır ve bizim bunu anlamamız oldukça önemlidir. Şöyle ki egemenliğin fiziki gelişini hazırlayıp çabuklaştırmamız bu egemenliği şu anda ruhsal boyutta büyütmemiz ile yakından ilişkilidir.

Evet, İsa'nın amacı Babasının Krallığını hazırlamaktı. Peki bunu nasıl yaptı? İsa Mesih çarmıhta kendisini günah sunusu olarak sundu ve de üçüncü gün ölümden dirilerek Şeytan'ı, günahı ve ölümü yendi. Böylece Tanrı'nın Egemenliği ruhsal boyutta yeryüzüne inmiş ve Mesih İsa aracılığıyla bizlere sağlanan kurtuluş tasarısı gerçekleşmiş oldu.

“İsa suçlarımız için ölüme teslim edildi ve aklanmamız için diriltildi.”

Romalılar 4:25

İlk olarak İsa'nın hizmetinin büyük bölümünü öğretiş hizmeti oluşturmaktaydı.

“Çünkü onlara kendi din bilginleri gibi değil, yetkili biri gibi öğretiyordu.” Matta 7:29

İsa, Kutsal Yazılar'ın sağlam öğretisi ile insanlara Baba'yı tanıtıyor ve müjdeyi açıklıyordu. Ruh'un armağanlarının, iyileştirme hizmetlerinin, peygamberlik sözlerinin

ve diğerk tüm kilise hizmetlerinin etkin ve doğru biçimde sunulması öğretiliş düzeyinde ne kadar güçlü olduğumuz ile doğru orantılıdır.

İkinci olarak, İsa'nın hizmetinin önemli bir parçasını hastaların iyileştirilmesi oluşturuyordu. Hastalık Tanrı'nın bizim için istediğı bir şey değildir ve de Tanrı'nın karakterini yansıtmaz. Hastalık günahın ve Şeytan'ın doğasını yansıtır. Bu nedenle Tanrı'nın Egemenliğinde (ruhsal boyutu da dahil olmak üzere) hastalıklara yer yoktur.

*“İsa, Celile bölgesinin her tarafını dolaştı. Buralardaki havralarda öğretiyor, göksel egemenliğin Müjdesi'ni duyuruyor, halk arasında rastlanan **her hastalığı, her illeti iyileştiriyordu.**” Matta 4:23*

Böylece hastaların iyileştirilmesi Şeytan'ın egemenlik alanının daraltılarak Tanrı'nın Egemenliği'nin ruhsal boyutta büyümesi için İsa'nın hizmetinde önemli bir yer ediniyordu.

Üçüncü olarak İsa'nın hizmetinde öne çıkan noktalardan bir diğeri de İblis'in baskısı altında yaşayan kişilerin iyileştirilmesidir. Diğerk bir deyişle cine tutulan kişilerin özgürleştirilmesidir.

*“Akşam olunca birçok cinliyi kendisine getirdiler. İsa onlardaki **kötü ruhları** tek sözle **kovdu...**” Matta 8:16*

İblisin baskısı altında yaşayanların iyileştirilmesi Şeytan'ın egemenlik alanının daraltılarak Tanrı'nın Egemenliği'nin ruhsal boyutta büyütülmesi anlamına gelir.

İsa'nın hizmetini bu şekilde açıkladıktan sonra şimdi elçilere bakalım. Onlar ne yaptılar? Elçilerin hizmetinin ana noktasını yine Tanrı'nın Egemenliği'nin ruhsal boyutta ilerletilmesi ve egemenliğin fiziki gelişinin hazırlanmasıydı.

*“Hiçbir engelle karşılaşmadan **Tanrı'nın Egemenliği'ni tam bir cesaretle duyuruyor,** Rab İsa Mesih'le ilgili gerçekleri öğretiyordu.” Elçilerin İşleri 28:31*

Elçiler, Tanrı'nın Egemenliği'ni büyütme (ruhsal boyut) ve hazırlamak (fiziki boyut) gibi bir sorumluluğa sahip olduklarını biliyorlardı. Onlar egemenliğin işçileriydi. Peki bu doğrultuda nasıl hizmet ettiler?

İlk olarak Rab'bin kendilerine verdiği yüce görevi gayretle yerine getirmekteydiler. Yani Rab'bin Sözü'nü yaymak. Onlar dünyaya Tanrı'nın kurtuluş müjdesini iletiyorlardı.

*“Pavlus'la Barnaba ise Antakya'da kaldılar, birçoklarıyla birlikte öğretip **Rab'bin sözünü müjdelediler.**” Elçilerin İşleri 15:35*

Fakat Elçiler müjdeyi duyurma görevlerini yerine getirirken tıpkı İsa'nın yaptığı gibi bir yol izlediler. Müjdeleme hizmetleri üç önemli görevin üzerinde ve bunlarla

birlikte ilerliyordu.

Böylece elçiler sağlam öğretinin vaazı ile kurdukları kiliseleri bina etmekteydiler.

*“Her gün tapınakta ve evlerde **öğretmekten**ve Mesih İsa'yla ilgili Müjde'yi yaymaktan **geri kalmadılar.**” Elçilerin İşleri 5:42*

Peygamberlik sözlerini etkin bir biçimde kullanabiliriz ve hastaların iyileştirilmesi için Rab'bin meshedişi altında hizmet için kendimizi sunmuş olabiliriz ve de daha başka pek çok harika hizmetlerde bulunabiliriz. Fakat Kutsal Kitap'ın sağlam öğretisine önem vermeyen bir durum içerisindeyse hizmetimizin niteliğini sorgulamamız gerekir. Doğru öğretilmiş hizmetimiz için sağlam bir temel oluşturur ki bu temel hayati derecede önemlidir.

Elçilerin büyük bir istek ve arzu ile gerçekleştirdikleri bir diğer hizmet ise hastaların iyileştirilmesi hizmetidir.

*“Hastanın yanına giren Pavlus dua etti, ellerini üzerine koyup **onu iyileştirdi.**” Elçilerin İşleri 28:8*

Rab'bin kendisi elçilere bu görevi bir sorumluluk olarak vermişti.

*“Orada bulunan **hastaları iyileştirin**ve kendilerine, 'Tanrı'nın Egemenliği size yaklaştı' deyin.” Luka 10:9*

Hastalık yaratılış tarihi bağlamında ele alındığında günahın bir sonucudur ve de Şeytan'ın karakterini yansıtır. Bu nedenle hastaların iyileştirilmesi hem müjdenin yayılmasında belirtisel bir faktör olmakta hem de Şeytan'ın egemenlik alanının daraltılarak Tanrı'nın Egemenliği'nin genişletilmesi noktasında önem kazanmaktadır.

Elçilerin gayret ve sevinçle verdikleri bir diğer hizmette, iyileştirme hizmeti ile aynı işlevsel niteliğe sahip olan özgürleştirme (kurtarma) hizmetidir.

*“Birçoklarının içinden **kötü ruhlar yüksek sesle haykırarak çıktı;** birçok felçli ve kötürüm iyileştirildi.” Elçilerin İşleri 8:7*

İblis'in baskısı altında olanların yani cine tutulmuş kişilerin Rab İsa'nın adıyla özgür kılınması; Rab'bin çarmıhtaki ölümü ve dirilişi aracılığıyla Şeytan'a karşı kazandığı zaferin bizler tarafından beyan edilmesi ve de ilerletilmesidir. Bu nedenle Elçilerin hizmetinde önemli bir yer edinmiştir. Rab'bin kendisi bu görevi zaten onlara vermişti.

*“...**cinleri kovun.** Karşılıksız aldınız, karşılıksız verin.” Matta 10:8*

Sonuç olarak hem İsa'nın hem de onun öğrencilerinin hizmetlerine baktığımızda Tanrı'nın Egemenliği'ne karşı büyük bir önem ve bu hususta yoğun bir bilinç ile müjdenin yayılması temelli bir hizmet anlayışı görmekteyiz. İsa Mesih, müjdeyi

bildirdi, Kutsal Yazılar'ın doğru öğretisini vaaz etti, hastaları iyileştirdi ve cinleri kovdu. Aynı biçimde elçilerde Müjde'yi bildirdiler, Kutsal Yazılar'ın doğru öğretisini vaaz ederek kiliseleri ve kişileri donattılar, hastaları iyileştirdiler ve cinleri kovdular.

Şimdi kendimize bakıp önemli bir soruyla yüzleşelim. Kilise İsa Mesih'in bedeni ise ve bizlerde O'nun öğrencileriyseniz, bu durumda bizim ne yapmamız gerekir? İsa Mesih'in ve O'nun kutsal Elçilerinin örneğini mi izleyeceğiz yoksa kendimize daha farklı bir yol mu çizmeliyiz? Tabiki de İsa'yı ve elçilerin örneğini takip edeceğiz. Bu doğrultuda kilisenin ve inanlının misyonunu tanımlama zorunluluğu ortaya çıkmaktadır.

Tanrı'nın biz imanlılara ve de kilisesine verdiği ana misyon şudur; Tanrı'nın Egemenliği'ni hazırlamak! Bizim işimiz Göksel Egemenliği ruhsal boyutu ile yeryüzünde genişleterek fiziki gelişini hızlandırmaktır.

*"Tanrı'nın gününü bekleyip o günün gelişini **çabuklaştırarak** kutsallık içinde yaşamalı, Tanrı yolunu izlemelisiniz."* 2.Petrus 3:11,12

Bu ayette çabuklaştırmak olarak çevrilen Grekçe ifade "*speydo*" sözcüğüdür. Bu sözcük dilimizde "harekete geçirmek, hızlandırmak" anlamlarına gelir. Dolayısıyla Tanrı bizlere bu ayette "*çabuklaştırın*" derken tek bir şey söylemek istiyor. ÇABUKLAŞTIRIN! Tanrı'nın bu ayette bizlere verdiği buyruk ve de inanlının ana misyonu egemenliğin gelişini hızlandırmaktır. Bu noktada egemenliğin gelişinin bize bağlı olduğunu düşünmemeliyiz. Bizim başarımız ya da başarısızlığımız bu konu kapsamında sıfır etkiye sahiptir. Egemenliği çabuklaştıran bizler değiliz. Fakat Tanrı kendi egemenliğini bizi kullanarak çabuklaştırmaktadır. Yani burada esas rolü oynayan biz değil Kutsal Ruh olmaktadır. Diğer bir deyişle Tanrı, önceden hazırladığı iyi işlerini Kutsal Ruh'un gücü ile bizim aracılığımızla gerçekleştirerek kendi egemenliğini kurmaktadır. Fakat Tanrı bu konuda ki sorumluluğumuzu ihmal etmemizi ya da fark etmeden yaşamamızı istemez. Kendimizi her iyi iş için yararlı kaplar olarak O'nun hizmetine sunmamız gerekir.

Şimdi esas işimizi öğrendikten sonra bunu nasıl yapacağımıza bakalım. İsa'nın öğrencileri olarak birincil görevimiz İsa'ya tanıklık etmektir. Yani müjdeyi paylaşmak. Rab, bizlerden kendisi için tanıklık etmemizi hatta O'nun bir tanığı olarak yaşam boyu bu sıfatı yüklenmemizi ister.

*"Ama Kutsal Ruh üzerinize inince güç alacaksınız. Yeruşalim'de, bütün Yahudiye ve Samiriye'de ve dünyanın dört bucağında **benim tanıklarım olacaksınız.**"* Elçilerin İşleri 1:8

Bu ayette tank olarak çevrilen Grekçe ifade “*Martus*” kelimesidir. Bu kelimenin oldukça derin bir anlamı vardır. “Şehit Olmak, Kaydedilmek, Görgü Tanığı Olmak, Şahitlik Etmek, Tank Olmak” İşte böylece imanlılar olarak İsa’ya tanıklık eden bir yaşam sürmede gayretli olmamız gerekir. Başka bir seçeneğimiz de yoktur. İsa’ya tanıklık etmek; *Diğer insanların, İsa’nın Rab ve Kurtarıcı olduğunu bizim aracılığımızla görmeleri anlamına gelir.* Böylece kilise ve inanlının birinci işi Müjde’yi vaaz etmektir. Daha önce belirttiğim gibi Tanrı’nın Egemenliği’ni büyütme Şeytan’ın egemenlik alanının daraltılması anlamına gelir bunun için de Göksel Egemenlik müjdenin yayılması suretiyle büyür.

“Göksel egemenliğin bu Müjdesi bütün uluslara tanıklık olmak üzere dünyanın her yerinde duyurulacak. İşte o zaman son gelecektir.” Mata 24:14

Kilise ve de inanlılar olarak kişisel yaşamlarımızda tanıklık görevini sürdürürken İsa’nın ve de Elçilerin örneklerini takip etmeliyiz. Öyleyse ilk olarak doğru öğretişin etkin hizmetteki rolünü kullanmamız gerekir. Daha öncede belirttiğim gibi, doğru öğretiş hizmetimiz için sağlam bir temel oluşturur ki bu temel hayati derecede önemlidir. Öğretiş hizmetine verilen önem ne zaman azalsa ruhsal armağanların hikmetsizce kullanımına tanık oluruz. Bu nedenle öğretiş hizmetinin rolü ve önemini İsa’nın ve de elçilerin hizmetlerine bakarak saptamamız gerekir. Apollos, Rab’bin sözünü vaaz etmek için harika bir armağana sahipti. Fakat mevcut olan doktrinsel eksiklikleri ve hataları Priskilla ve Akvila tarafından giderilince hizmetini daha doğru bir biçimde Rab’be sunabildi. Kişisel yaşamlarımızda ve de kiliselerimizde öğretiş hizmetine daha çok yer ve zaman vermek Kutsal Ruh’un armağanlarının daha etkin kullanımına olanak sağlayacaktır.

Kilisenin müjdeleme hizmetinin ve de imanlılar olarak yaşamsal tanıklığımızın Tanrı’nın Egemenliği kapsamında sahip olduğu önemi ortaya koyduk. Müjdeleme konusunda fark etmemiz gereken bir diğer ruhsal gerçek ise; müjdelemenin Kutsal Ruh’un gücüne dayanması gerektiğidir.

*“...Bu gerçekleri gökten gönderilen **Kutsal Ruh’un gücüyle** size Müjde’yi ilettenler bildirdi...” 1.Petrus 1:12*

Rab Müjde’nin insan gücüne ve bilgeliğine değil kendi gücüne dayanarak yayılmasına önem verir. Peki Müjde’nin Kutsal Ruh’un gücü ile yayılması ne anlama geliyor.

*“Rab İsa, onlara bu sözleri söyledikten sonra göğe alındı ve Tanrı’nın sağında oturdu. Öğrencileri de gidip Tanrı sözünü her yere yaydılar. **Rab onlarla birlikte***

çalışıyor, görülen belirtilerle sözünü doğruluyordu.” Markos 16:19,20

Belirti sözcüğü yani Grekçe “*Simeyon*” ifadesi “delil, kanıt, işaret, mucize, hayret verici” anlamlarına gelir. Müjde’nin Kutsal Ruh’un gücüyle yayılması Müjde’nin belirtilerle doğrulanması demektir. Belirtiler ve Harikalar öğretisini; “*Rab’bin kendi sözünü imanlılar aracılığıyla gösterilen görkemli işlerle doğrulaması*” şeklinde tanımlayabiliriz. Bu noktada durup içinde yaşadığımız bu çağda ilk imanlıların sahip olduğu arzuya sahip olmamız gerekir. Rab’bin gücüne ve görkemine acıkmış ve susamış bir tutum edinmeliyiz.

“*Kutsal Kulun İsa’nın adıyla **hastaları iyileştirmek** için, **belirtiler ve harikalar** yapmak için elini uzat.*” Elçilerin İşleri 4:30

İnsanlara Müjde’yi iletiriz. Rab’bin işi için çalışırız ve Rab’de, bizim aracılığımızla belirtiler ve harikalar göstererek sözünü doğrular. İşte Kutsal Ruh’un gücüyle gelen Müjde budur.

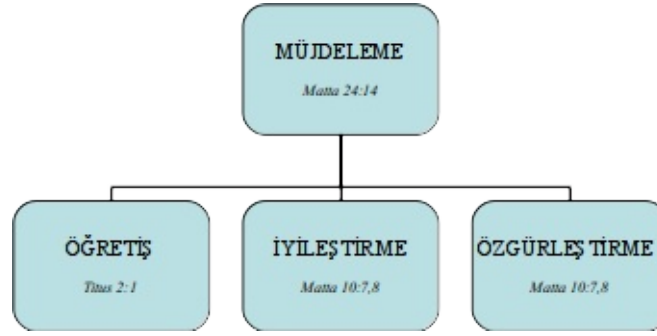
Böylece iki önemli hizmet kilisenin iç ve dış dinamiklerinde ve de kişisel hizmet anlayışımızda öne çıkar. Tanrı’nın, Mesih’in Kilisesi’ne ve de inanlıya verdiği görev uyarınca hastaları iyileştirme ve cinleri kovma sorumluluğumuz vardır. Yalnızca sorumluluğumuz değil yetki ve gücümüzde vardır. Tanrı bu yetkiyi gereken güç ile beraber Kilise’ye ve her imanlıya sağlamıştır. Tıpkı Rab’bin ve de Elçilerin hizmetinden öğrendiğimiz gibi bizimde hizmet anlayışımızda bu iki sorumluluğa geniş bir yer ayrılması gerekir.

Evet, Tanrı’nın, Mesih’in Kilisesi’ne ve de inanlıya verdiği görev uyarınca hastaları iyileştirme ve cinleri kovma sorumluluğumuz vardır. Yalnızca sorumluluğumuz değil yetki ve gücümüzde vardır. Bu Kilise’nin işidir. Yolda araba çarpmış bir adam görüyorsunuz. Acilen müdahale edilmesi gerekiyor. Çevresinde pek çok insan toplanmış. İçlerinden birisi uzman bir doktor ve bu uzman doktorumuz etrafta doktor yok mu diye bağıyor? Bu kısa anekdotu okuyunca hafifçe gülümsemiş olabilirsiniz. Fakat ben doktorlardan bahsetmiyorum. Ben “sizin kilisenizden” bahsediyorum. Bu imansız çağda pek çok kilisenin durumu budur. Dışarıda ki insanlara bakın, acı çekiyorlar, İblis’in baskısı altında işkenceye uğruyorlar, hastalıklarla boğuşuyorlar fakat biz kilise olarak sadece ilaçların işe yaraması ya da ameliyatların başarılı geçmesi için yarım dualar etmekten başka bir şey yapamıyoruz. Kilise bu değildir! Billy Johnson’ının da dediği gibi “*Kilise kendi zayıflığını örtmek için doktrinler icat ederek yüzlerce yıldır günah işlemektedir.*” İlk kuşak imanlıların birbirlerini teşvik etmek için paylaştıkları bir meydan okumayı sizlerle paylaşayım. Ya

Rab lütfen içerisinde bol miktarda kafein bulunan bu ağrı kesici x kardeşte işe yarasın gibi bir duaları yoktu. Fakat, “Eğer kardeşini iyileştirmiyorsan kanı senin ellerine bulaşmış demektir.” diyorlardı. Modernite ve aydınlanmaya dayalı bir kaygı bozukluğuyla bu ruhsal gerçeği eleştirmeye hazırlanan kişilere bir teşvikte bulunabilirim. Mesela sağlık sistemine on binlerce lira borcu olduğundan dolayı sağlık hizmetlerinden faydalanamayan ve ilaç alacak paraları da olmayan hasta ve işsiz kişiler için bir şifa toplantısı düzenleyebilir ve Mesih’te ki yetkinizi kullanarak gayretle bu kişiler için dua edebilirsiniz. Rab’bin adı yüceltildikten sonra fikir ve görüşlerimizde haklı olup olmadığımızın bir mahiyeti yoktur.

Bir düşünün, arabanız bozuldu ve onu tamirciye götürdünüz. “Ben bu tür yağlı ve kirli işlerle uğraşamam” diyerek arabanızı tamir etmek istemeyen bir oto tamircisiyle karşılaşırsanız ne yapacaksınız? Pekala ne yapalım yine de arabamı burada senin tamirhanende bırakabilirim ve sana tamir ücretini ödemek istiyorum. Herhalde tepkiniz ve cevabınız bu olmayacaktır. Arabanız bozuldu tamirciye götürdünüz fakat karşınızdaki tamirci arabayı tamir etmesi gerektiğini bile bilmiyorsa ve ne iş yaptığının farkında bile değilse? Böyle bir tuhaf durumla karşılaşırsanız ne yapacaksınız? Ona bir tamirci olduğunu ve arabanızı tamir etmesi gerektiğini ve de onun işinin bu olduğunu hatırlatmanız gerekir. Sahip olduğu yetenekleri kullanarak işini yapması gerekir. Aynı biçimde seni teşvik etmek istiyorum. Sen bir Mesih İnanlısı’sın. Yani Kralın Kahinisin. Bu yüzden seni teşvik etmek ve sana esas işini hatırlatmak istiyorum. Senin işin Tanrı’nın Krallığı’nı büyütmek ve hazırlamaktır. Şimdi Kutsal Ruh’un sana verdiği armağanları yani hizmet için verilen yetenekleri kullanarak işini yap ve yaşadığın şehri alt üst et!

Sonuç olarak kısaca toparlamak ve özetlemek istiyorum. İnanlılar olarak Tanrı’nın bize verdiği misyon, O’nun egemenliğinin gelişini yeryüzünde ruhsal boyutta büyütmemiz ve böylece egemenliğin fiziki gelişini hazırlamamızdır. Bunun için Kilise Müjde’yi vaaz etme sorumluluğunu gayretle yerine getirmek üzere sahiplenir ve bizlerde kişisel yaşamlarımızda İsa’ya tanıklık görevlerimizi sürdürürüz. Müjde’yi paylaşma görevimizi yürütürken İsa’nın ve elçilerin örneği uyarınca üç önemli hizmet ayağı üzerinde ilerlememiz gerekir. Öğretim hizmeti, hastaların iyileştirilmesi ve cinlerin kovulması. Bunu bir hizmet modeli olarak aşağıda bir tablo halinde incelemeniz amacıyla verdim.

Görevimiz Tanrı'nın Egemenliği'ni hazırlamaktır. Bunun için Müjde'yi paylaşmalıyız. Müjdeleme hizmetimiz ise; İsa Mesih'in ve O'nun kutsal Elçileri'nin örneği uyarınca üç ayak üzerine oturtulmalıdır. Öğretiş, iyileştirme ve özgürleştirme.

İşte Kutsal Ruh vaftizi de Kutsal Kitap'ın genel bağlamı içerisinde tam olarak bu noktada önem kazanmaktadır. Kutsal Ruh'la vaftiz olmak, Rab'bin işini (tanıklık ve hizmet ile egemenliği hazırlamak) yapabilmek için Rab'bin onayını alarak kutsanmak ve Rab'bin gücüyle kuşanmak anlamına gelir. Bu egemenlik bize ait değildir. Tersine Tanrı'ya aittir. Bu nedenle egemenliğin işini yapabilmek için ilk olarak hizmet için onaylanmamız gerekir. Bu egemenlik kutsaldır. Bu nedenle Tanrı'nın bizlere sağladığı ikinci bir kutsama olan meshedişi almamız gerekir. Bu egemenlik insan gücüyle kurulamaz. Bu nedenle Kutsal Ruh'un gücünü giymemiz gerekir. İşte Kutsal Ruh'un meshedişinin, bizim nihai hedefimizdeki yeri budur.

Bu kitapta işleyeceğim ve okuyucuya anımsatacağım son gerçeğe gelirse, Kutsal Ruh vaftizi sizin kendi işleriniz için değil, Mesih'in işi içindir. Sizin kendi egemenliğinizi yaratmanız için değil Göksel Baba'nın egemenliğini hazırlamanız içindir. Aşağıdaki tablonun Tanrı'nın Egemenliği'ne ilişkin sorumluluğunuza yönelik olarak Kutsal Ruh vaftizinin yaşamlarınızda ki etkinlik alanını anlamanıza yardımcı olacağı kanaatindeyim.

Esas hedefimizin Tanrı'nın Egemenliği'ni hazırlamak olduğundan bahsettik. Bu doğrultuda Rab bizleri hizmet için çağırarak ve bizleri çağırılmış olduğu hizmetlere yönelik armağanlar ile donatarak yaşamlarımızda Kutsal Ruh'un gücüyle etkin olmaktadır. Bunun içinde Kutsal Ruh vaftizi bizlerin Yüce Misyon'u üstlenmemiz ve yerine getirmemiz amacıyla atanmak, kutsanmak ve güç giymek anlamına geldiğinden hizmetimizde ve Göksel Egemenlik'te ki rolümüzde temel teşkil eder.

Meshedişi Alın

Henüz Kutsal Ruh'la vaftiz olmadınız mı? Tanrı'nın size vaat ettiği bu harika kutsamayı almak yani Kutsal Ruh'la meshedilmek ister misiniz? Daha önce istediyseniz

fakat henüz meshedişi almadıysanız cesaretinizi kaybetmeyin ve korkmayın. Bilin ki RAB Tanrı'dır. Kutsal Ruh vaftizi Tanrı'nın bir vaadidir ve bu vaat sizin içindir. Bu nedenle Tanrı, yaşamlarınızda bu vaadini kesinlikle yerine getirecektir. Çünkü o Sadık Tanrı'dır.

Kutsal Ruh'la vaftiz olmak; Rab'bin işini (tanıklık ve hizmet) yapabilmek için Rab'bin onayını alarak kutsanmak ve Rab'bin gücüyle kuşanmak anlamına gelir. Eğer henüz Kutsal Ruh'la vaftiz olmadıysanız şimdi bu kutsamayı almanız için sizi teşvik etmek istiyorum.

Daha önce de belirttiğim gibi meshedişi almış bir kişiden size el koyup dua etmesini isteyerek bu kutsamayı alabileceğiniz gibi Kutsal Ruh, hiç beklemediğiniz bir anda da sizin üzerinize inebilir. Bununla birlikte kişisel dua yaşamınızda da Göksel Baba'nızın önünde bekleyerek Kutsal Ruh'u davet edebilir ve böylece bu kutsamayı alabilirsiniz.

Şimdi son olarak kişisel dua yaşamınızda Kutsal Ruh'un meshedişini almanız için size bir yönlendirme sunmak istiyorum. Aşağıda ki adımları takip edebilirsiniz. Fakat bu adımları kesin bir kural gibi uygulamanızı ve güveninizi bu rehber dayamanızı kesinlikle tavsiye etmiyorum.

İlk olarak kendinize rahat bir ortam yaratın ve sakinleşin.

Günahlarınızı Rab'be itiraf edin ve tövbe edin. Kutsal Tanrı'nın Ruhu'nun üzerinize inmesi için O'na kutsal bir yer hazırlayın.

“Ya Rab Tanrım, sana karşı günah işledim. Günahlarımı itiraf ediyorum. _____ yaptım. Rab, ben bu günahlardan dönüyorum. Ya Rab günahlarımı bağışla ve beni değiştir. Ya Rab sana Oğlun İsa'nın adıyla dua ediyorum.”

Düşüncelerinizde Kutsal Ruh'la doldurulmanızı engelleyen bir şey (yanlış dünya görüşleri, imansızlık vb.) olabilir. Bu nedenle düşüncelerinizi İsa'ya teslim edin ve Tanrı'dan olmayan her düşüncüyü İsa'nın adıyla bağlayın ve reddedin.

“Düşüncelerimde barınan safsataları ve Tanrı bilgisine karşı diklenen her engeli Rab İsa'nın adıyla yıkıyor ve her düşüncüyü tutsak edip Mesih'e bağımlı kılıyorum.”

Yüreğinizden gelen sözcüklerle İsa'dan sizi Kutsal Ruh'la vaftiz etmesini isteyin. Basitçe bunun gibi dualar edebilirsiniz. *“Gökteki Babam, Oğlun İsa Mesih'in adıyla beni şimdi Kutsal Ruh'la meshetmeni istiyorum.”* *“Rab İsa,*

egemenliğin bir işçisi olmam için şimdi beni Kutsal Ruh'la vaftiz et.” “Rab, Kutsal Ruh'unu üzerime dök.” vb.

Şimdi aklınızla ve yüreğinizle İsa'nın önünde bekleyin. İmanla Rab'bin huzurunda durun. Herhangi bir özel beklenti içerisinde bulunmayın. Bir şeyler hissetmek için zorlamayın. “*Kutsal Ruh gelsin ve ne isterse yapsın*” düşünce şekliniz ve tutumunuz bu olmalı. Fiziksel bir şeyler hissetmeye, dillerle konuşmaya ya da bunun gibi şeylere odaklanmayın. Odaklanmanız gereken şey Kutsal Ruh'la dolup taşmak olmalıdır. Kendinizi Rab'be teslim edin. Yapmanız gereken tek şey **imanla beklemek**.

Yüreğinize gelen anlaşılmaz bir hece, sözcük ya da bir cümle olursa onu ağızınızla söyleyin. Bedeninizde fiziksel olarak hissettiğiniz doğal olmayan bir şeyler olursa dikkatinizi bozmadan Rab'bin önünde durmaya devam edin ve kendinizi Kutsal Ruh'a bırakın.

Rab'bin dokunuşunun tamamlandığını hissettiğinizde Tanrı'ya, Oğlu İsa Mesih aracılığıyla şükredip överek tapının.

Eğer Kutsal Ruh vaftizini almadıysanız umudunuzu ve cesaretinizi kaybetmeyin. İsa'nın öğrencilerine ne dediğini hatırlayın. “Bekleyin”. Bu Tanrı'nın vaadidir ve bu vaat sizin içindir. Bu nedenle kesinlikle alacaksınız.

Kutsal Ruh'un meshedişini aldıysanız ve bu durumda eğer isterseniz tanıklığınızı benimtanikligim@gmail.com e-posta adresi aracılığıyla bizimle paylaşabilir ve deneyimlerinizi aktarabilirsiniz. Böylece bizlerde sevincinizi paylaşarak sizin için dua ederiz.

KAYNAKLAR

Backlund Steve, Kendi Kendine Konuşmuyorsan Delisin

Basham Don, A Handbook On Holy Spirit Baptism

Bevere John, Kutsal Ruh'u Tanıyalım

Johnson Bill, Cennet Dünyayı İstila Ettiğinde

Katolik Kilisesi Din ve Ahlak İlkeleri

Madrigal Carlos, Ruhsal Armağanlar ve İmanlının Hizmeti

Meyer Joyce, Vereceğiniz En Önemli Karar

Pachaiian Sarkis, Kutsal Kitap Işığında Kutsal Ruh Vaftizi ve Dillerle Konuşmak

Pytches David, Kutsal Ruh'un Armağanları

Yeni Yaşam Açıklamalı Kutsal Kitap

<http://ag.org/top/>

<http://www.astudyofdenominations.com/denominations/pentecostalism/>

<http://bible-truth.org/bapt-hs.htm>

www.britannica.com/event/Half-Way-Covenant

<http://www1.cbn.com>

<http://www.charismamag.com/anniversary/40-who-radically-changed-our-world/23924-40people-who-radically-changed-our-world-dennis-bennett>

<http://www.charismamag.com/anniversary/40-who-radically-changed-our-world/23924-40people-who-radically-changed-our-world-dennis-bennett>

<http://www.charismamag.com/anniversary/40-who-radically-changed-our-world/23924-40people-who-radically-changed-our-world-dennis-bennett>

<http://www.christianitytoday.com/ch/1998/issue58/58h018.html>

<http://www.christianitytoday.com/ch/1998/issue58/58h018.html>

<http://www.churchofgod.org/>

<http://www.gotquestions.org/Turkce/>

<http://www.luteryenkilisesi.org/Luteryen-kilisesinde-vaftiz.php>

<http://nazarene.org/ministries/administration/visitorcenter/articles/display.html>

www.oru.edu

<http://prca.org/current/Articles/>

<http://www.theopedia.com/Charismatic>

<http://ucmpage.org/sgca/wesley01.htm>

<https://www.xenos.org/essays/five-views-sanctification>

1

Yaratılış 28:18,19

1 “Uşak, "Ya RAB, efendim İbrahim'in Tanrısı, yalvarırım bugün beni başarılı kıl" diye dua etti, "Efendim İbrahim'e iyilik et."” Yaratılış 24:12

2 Bkz. Büyük Türkçe Sözlük, Türk Dil Kurumu

1 Luka 24:49 ve Elçilerin İşleri 1:4,5

2 Matta 28:18-20

1 Luka 4:1

2 Luka 4:14

3 “İsa, ölüm acısını çektikten sonra birçok inandırıcı kanıtlarla elçilere dirilmiş olduğunu gösterdi. Kırk gün süreyle onlara görünerek Tanrı'nın Egemenliği hakkında konuştu.” Elçilerin İşleri 1:3

4 Elçilerin İşleri 8.6,7

5 Elçilerin İşleri 10:37

1 Roma Katolik İnancı'na dair Uygulamalar

2 Doğu Ortodoks İnancı'na dair uygulamalar

3 Sözlükte “doğrulama” anlamına gelir

4 Katolik Kilisesi Din ve Ahlak İlkeler, 1285

5 Episkopos, Grekçe, Gözetmen anlamına gelen bu ifade İncil'de kilise önderlerini ifade eder. Katolik İnancı'nda ise bu kavram bir bölgedeki tüm kiliselerden sorumlu olan bir çeşit Başpapaz rütpesidir.

6 Bu dergilere “Time” ve “Newsweek”i örnek olarak verebiliriz

7 Belçika İnanç Açıklaması, Bölüm 29

1 Başka bir yoruma göre Yeniden Doğuş imandan önce gelir. Bu kitapta ise Evanjelik yorum referans alınmıştır. Yani İsa Mesih'e iman ettiğimiz anda yeniden doğarız.

2 Romalılar 8:9

3 Elçilerin İşleri 2:4

4 Elçilerin İşleri 4:31

5 Elçilerin İşleri 4:8

6 Elçilerin İşleri 4:31

7 Elçilerin İşleri 7:55

8 Elçilerin İşleri 13:9

9 Elçilerin İşleri 13:52

10 Elçilerin İşleri 4:31

11 Galatyalılar 5:22,23

12 Elçilerin İşleri 8:17

13 Elçilerin İşleri 11:15

14 Elçilerin İşleri 10:45

15 1. Korintliler 14:1

16 1. Korintliler 14:4

17 1. Petrus 4:11

18 Elçilerin İşleri 8:14

19 Elçilerin İşleri 8:12

20 2. Krallar 2:8-15

21 Elçilerin İşleri 10:46-47

22 Efesliler 6:18, Yahuda 1:20

23 Basham, 10

24 1. Korintliler 12:7

25 Kutsal Ruh'un Armağanları, syf 125

26 Kurtarma Hizmeti ya da Özgürleştirme Hizmeti; İblis'in baskısı altında olan kişilerin özgür kılınması için verilen hizmet, yani “Cinleri kovmak”

27 Kutsal Ruh'un Armağanları, syf. 55

28 Kendi Kendine Konuşmuyorsan Delisin, syf. 93

[29](#) Pytches, 62

[30](#) Matta 25:14-30

Bu Kitap beğendiniz mi?

Daha fazla ücretsiz e-Kitaplar Hristiyan Kitaplar.com'dan indirebilirsiniz.

Eray Öztürk yazar olarak beğendiniz mi? [Yazarın tüm kitaplar şuradan indirebilirsiniz.](#)

[Türkiye'de Kilise Adresleri](#)